

Dennis Smith

40 ditë lutjesh

**për të rizgjuar përjetimin
tënd me Zotin**

A dëshiron të kesh një jetë më domëthënëse e studimit të Biblës dhe lutjes?

A e ndjen nevojën për të fituar njerëz të tjerë për Mbretërinë e Krishtit?

Nëse po, ky është libri posaçme për ty sepse përmban lexime të përditshme të cilët do të forcojnë marrëdhënien tënde me Krishtin dhe do të fuqizojnë ty për të drejtuar të tjerët tek Ai.

Pse 40 ditë? Bibla na tregon se disa ngjarje të rëndësishme ndodhën pikërisht në një periudhë të tillë kohore:

Gjatë Përmbytjes shiu ra për 40 ditë.

Moisiu kaloi 40 ditë bashkë me Zotin në Malin Sinai.

Spiunët izraelitë eksploruan Tokën e Premtuar për 40 ditë.

Profeti Jona paralajmëroi qytetin Ninive nga shkatërrimi për 40 ditë.

Jezusi kaloi 40 ditë në shkretëtirë pas pagëzimit e Tij.

Jezusi kaloi 40 ditë me dishepujve të Tij pas ringjalljes.

Zoti dëshiron të bëjë diçka të veçantë dhe të rëndësishme edhe në jetën tënde. Ai dëshiron jo vetëm të të afrojë ty Vetes dhe të krijojë një marrëdhënie më të thellë me ty, por gjithashtu Ai dëshiron të shpëtojë të tjerët nëpërmjet shërbesës tënde. Dhe ndërsa ti do jesh duke kaluar 40 ditë të mahnitshme me Zotin, Ai do të përgatiti ty për krizën finale para ardhjes së dytë të Krishtit.

Titulli original: "40 Days: Prayer and Devotions to Revive Your Experience with God"

Përktheu – Sanda Veidemane-Thomollari

Redaktoi – Kledja Lloshi

Përgjegjësi – Gentian Thomollari,
drejtuesi i shërbesës personale në Misionin Adventist Shqiptar

Parafjalë nga autori

Ky libër i është kushtuar marrëdhënies me Zotin që besimtarët duhet të zhvillojnë deri në ardhjen e dytë të Krishtit. Do ju sqarojë arsyet përse ne, si bijtë e Perëndisë, duhet të kalojmë sfidat dhe sprovat e jetës. Gjithashtu do të thellësoni kuptimin ndaj sovranitetit të Zotit, si edhe mësimet e tjera Biblike që duhet të kuptojë brezi i fundit i bijve të Perëndisë.

Këtë program prej 40 ditësh lutje e kemi nisur në kishën e Konnektikut, dhe tashmë e shoh se sa i dobishëm është ai për pjesëmarrësit. Ky program me siguri do të ketë një rol të rëndësishëm në rritjen shpirtërore të kishës.

Hyrja

Qëllimi i këtij materiali studimesh Biblike dhe 40 ditë lutjesh, është për të përgatitur kishën e Zotit për ardhjen e dytë të Jezusit. Kjo përgatitje nisët nga anëtarët e kishës të cilit dëshirojnë t'i kushtojnë 40 ditë lutje dhe studime Biblike për të thellësuar marrëdhëniet e tyre me Krishtin dhe për të fituar për mbretërinë e Zotit pesë persona, që Zoti i ka vendosur në zemrat e tyre.

Jezusi tha: "Po ju them gjithashtu se, në qoftë se dy prej jush bien në ujdi mbi tokë të kërkojnë çfarëdo gjëje, kjo do t'u jepet atyre nga Ati im që është në qiej." (Mateu 18:19) Lutja e bërë në unitet është shumë e fuqishme sepse miqësia e krishterë përmban fuqi shpirtërore.

Pikë së pari, të gjithë ata që do të marrin pjesë në këtë program 40 ditor, do të forcojnë marrëdhëniet e tyre me Zotin. Ata do të përjetojnë mbushjen me Frymën e Shenjtë, do të rriten shpirtërisht, dhe jeta e tyre e lutjeve do të bëhet më cilësore dhe më efikase.

Së dyti, lutjet për personat në listët e tyre ndërmjetësuese, do t'i japin mundësi Frymës së Shenjtë për të vepruar në jetët e këtyre njerëzve duke i afruar Krishtit. Pjesëtarët e grupit, duke parë përgjigjet e Frymës së Shenjtë, do të inkurajohen dhe forcohen në besimin e tyre.

Për të përfituar sa më shumë nga ky material, ju këshillojmë që të gjeni një partner lutjesh, me të cilin së bashku do të luteni përditë gjatë kësaj periudhe

dhe do të mbani marrëdhënie miqësore duke takuar ose duke telefonuar njëri-tjetrin. Përveç kësaj është mirë që me pjesëtarët e tjerë të këtij programit, të krijoni një grup të vogël me takime javore.

Materiali i studimeve është ndarë në pesë pjesë. Secila prej tyre karakterizon besimtarët e përgatitur për ardhjen e dytë të Jezusit. Në fund të studimit të përditshëm ka pyetje për reflektim dhe diskutim.

Në qoftë se dëshironi të zhvilloni marrëdhënie më të thella me Zotin Jezus dhe që të arrini njerëzit të cilët Zoti ka vendosur në zemrat tuaja dhe të cilët nuk e njohin fare Zotin dhe Fjalën e Tij, ose e kanë njohur por janë larguar nga besimi, atëherë ky material është pikërisht për ju.

Para se të filloni periudhën e 40 ditë lutjesh...

Para se të filloni periudhën e 40 ditë lutjesh ju lutem zbatoni këto këshilla:

1. Gjeni për veten një person i cili do të jetë partneri juaj i lutjeve me të cilin do të komunikoni çdo ditë duke:

- 1) diskutuar reflektimet tuaja mbi materialin e lexuar të asaj dite;
- 2) diskutuar pyetjet për reflektim dhe diskutim;
- 3) u lutur për njëri-tjetrin;
- 4) inkurajuar njëri-tjetrin për t'u lutur për personat në listat tuaja ndërmjetësuese;

5) kujtuar se duhet të tregoni përkujdesje dhe dashuri njerëzve për të cilët jeni duke u lutur.

2. Lutjuni Zotit që Ai t'ju tregojë njerëzit për të cilët duhet të ndërmjetësoni. Gjatë kësaj periudhës prej 40 ditësh, ju do të luteni për pesë persona. Kërkojini këshilla Zotit duke zgjedhur këto njerëz.

3. Zgjidhni dhe shënoni pesë emra.

Këta mund të jenë familjarët tuaj, miqtë ose kolegët e punës. Ose mund të jenë njerëz që dikur kanë qenë anëtarë të kishës ose që nuk kanë qenë kurrë besimtarë. (Duhet të zgjidhni njerëz që banojnë afër jush, për arsyen që mund t'i vizitoni ata herë pas here gjatë kësaj periudhe 40 ditore.)

4. Kur të keni zgjedhur pesë persona për të cilët do të luteni, njoftojini ata.

Ju mund t'i kontaktoni ata në person, me anë të telefonatës ose me shkrim. Ja, shembulli që mund të përdorni për të njoftuar personin për të cilin dëshironi të luteni:

"Në kishën time po organizohet një event të veçantë studimi Bible dhe lutjesh. Ne kemi vendosur të lutemi 40 ditë për pesë persona që zgjedhim personalisht. Meqenëse ti je _____ (miku/mikesha im/e, kolegu/ja i/e punës, komshiu/ja im/e) logjikisht zgjodha të lutem për ty. Do më bësh një nder nëse do më tregosh gjërat për të cilat dëshiron që të lutem për ty gjatë kësaj periudhe 40 ditore. Shpresoj të dëgjoj nga ty së shpejti. Do mbetemi në kontakt! Faleminderit dhe Zoti të bekoftë!"

5. Për secilin nga pesë vetat e zgjedhur, krijoni një kartolinë me datat e tyre:

Emër: _____

Mbiemër: _____

Emaili ose nr.telefoni : _____

Adresa: _____

Nevojat e shprehura nga ky person:

Përkujdesja për këtë person:

Shenoni 40 ditë lutje:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40

6. Lutuni çdo ditë për këto persona. Lutuni duke u bazuar tek premtimet e Zotit:

1) që Zoti t'i tërheqë ata tek Jezusi

“Askush nuk mund të vijë tek unë, po qe se Ati që më ka dërguar nuk e tërheq dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit.” (Gjoni 6:44)

2) që ata të dëshirojnë të njohin Zotin

“Që të kërkojnë Zotin, mbase mund ta gjejnë duke prekur, ndonëse Ai nuk është larg nga secili prej nesh.” (Veprat 17:27)

3) që ata të besojnë tek Fjala e Perëndisë e shkruar në Bibël

“Prandaj edhe ne e falenderojmë pa pushim Perëndinë, se kur ju keni marrë nga ne fjalën e Perëndisë, e pritët atë jo si fjalë njerëzish, por, sikurse është me të vërtetë, si fjalë Perëndie, që vepron ndër ju që besoni.” (1 Thesalonikasve 2:13)

4) që Zoti të qortojë Satanin, të bllokojë ndikimin e tij në mënyrë që këta persona të shikojnë të vërtetën.

“të cilëve perëndia i këtij shekulli (satani) ua verboi mendjet e atyre që nuk besojnë, që drita e ungjillit të lavdisë së Krishtit, që është shëmbëllimi i Perëndisë, të mos ndriçojë tek ata. ... Armët e luftës sonë nuk janë prej mishi, por të fuqishme në Perëndinë për të shkatërruar fortesat, që të hedhim poshtë mendimet dhe çdo lartësi që ngrihet kundër njohjes së Perëndisë dhe t'ia nënshtrojmë çdo mendim dëgjësës së Krishtit.” (2 Korintasve 4:4; 10:4,5)

5) që Fryma e Shenjtë të veprojë në zemrat e tyre

“Dhe kur të ketë ardhur [Fryma e Shenjtë], Ai do ta bindë botën për mëkat, për drejtësi dhe për gjykim. Për mëkat, sepse nuk besojnë në mua; për drejtësi, sepse unë po shkoj tek Ati dhe nuk do të më shihni më; për gjykim, sepse princi i kësaj bote është gjykuar. Kam edhe shumë gjëra të tjera për t'ju thënë, por ato ende ju nuk mund t'i mbani. Por, kur të vijë ai, Fryma e së vërtetës, ai do t'ju prijë në çdo të vërtetë, sepse ai nuk do të flasë nga vetja, por do të thotë gjitha ato gjëra që ka dëgjuar dhe do t'ju kumtojë gjërat që do vijnë.” (Gjoni 16:8-13)

6) që Zoti t'i ndihmojë ata të pendohen dhe të kthehen nga mëkatet e tyre

“Pendohuni, pra, dhe kthehuni, që të shlyhen mëkatet tuaja, dhe që të vijnë kohët e fladit nga prania e Zotit.” (Veprat 3:19)

7) që ata të besojnë tek Krishti si Shpëtimtari i tyre

“Por të gjithë atyre që e pranuan, Ai u dha pushtetin të bëhen bij të Perëndisë, atyre që besojnë në emrin e Tij.” (Gjoni 1:12)

8) që ata t'i binden Krishtit si Zotit të tyre

“Jo çdo njeri që më thotë: "Zot, Zot" do të hyjë në mbretërinë e qieve; por do të hyjë ai që kryen vullnetin e Atit tim që është në qiej.” (Mateu 7:21)

9) që ata të rrënjosen dhe të rriten në Krisht.

“Ashtu si e keni marrë Krishtin Jezus, Zotin, ashtu, pra, ecni në Të, duke pasur rrënjë dhe duke u ndërtuar në Të, dhe duke u forcuar në besim ashtu sikurse ju mësuani, duke mbushulluar në Të me falenderim.” (Kolozianëve 2:6,7)

7. Reflektoni dhe lutjuni Zotit që Ai t'ju ndihmojë të zgjidhni mënyra të përshtatshme për të treguar përkujdesjen tuaj ndaj këtyre njerëzve. Ja, disa shembuj. Nën drejtimin e Zotit mund të shtoni variante të tjera.

- 1) Tregojini atyre se çfarë vlerësoni më shumë tek ata.
- 2) Jepini ndonjë libër inkurajues dhe frymëzues të Krishterë.
- 3) Telefoni jini dhe lutuni bashkë me ta.
- 4) Ftojini ata për një drekë në shtëpinë tuaj.
- 5) Dilni bashkë për një drekë.
- 6) Nëse ata kanë ditëlindjen gjatë kësaj periudhe, dërgojini një kartolinë me urime.
- 7) U dërgoni një kartolinë me fjalë inkurajuese që ju frymëzon Zoti për ta shkruar.
- 8) Ndani me ata ndonjë ushqim të shijshëm që keni gatuar vetë.
- 9) Ftojini ata për të kaluar së bashku kohë duke bërë pazar, duke shkruar në një muze, etj.
- 10) Sipas nevojës, bëni një vizitë nëse ata janë sëmurë, telefoni jini ose dërgojini një kartolinë me “të shkuara”.
- 11) Sipas rastit, uroni fëmijët e tyre për ditëlindje me një kartolinë dhe një dhuratë të vogël.
- 12) Ftojini ata të vijnë me ju në kishë të shtunën.
- 13) Në kohën e përshtatshme ftojini për të studiuar së bashku Biblën.

Fuqia e lutjes

Lutja është fuqia më e madhe në botë. Lutja është e domosdoshme në zhvillimin shpirtëror të çdo njeriu. Ajo është edhe mjeti më efikas për të fituar të tjerët për Krishtin. Ellen G. White ka thënë se lutja është frymëmarrja e shpirtit dhe misteri i fuqisë shpirtërore. Asgjë tjetër nuk e mbron dot shpirtin sa lutja. Lutja e lidh zemrën me Burimin e Jetës dhe forcon “muskujt” e përvojës shpirtërore. (Shih Gospel Workers, fq. 254, 255)

Shkrimtarja gjithashtu e theksoi rëndësinë e lutjes ndërsa jemi duke afruar të tjerët tek Krishti. Ajo shkroi se ne duhet të punojmë për shpirtrat e humbur me shumë lutje, sepse lutja është e vetmja rrugë se si të arrijë zemrat e tyre. Ajo nuk është puna jonë por puna e Krishtit. (Shih Evangelism, fq. 342)

Kur do të bashkoni përpjekjet tuaja për të fituar të tjerët për Krishtin me lutje të përzemërta, Zoti do të bekojë mundimet tuaja. Zoti jo vetëm do t’ju përdori për të fituar zemrat për Krishtin, por gjithashtu do ju afrojë edhe ju më afër Vetes.

Këto bekime të dyfishta i kuptoi shumë mirë Ellen G. White. Ajo shkroi se në qoftë se kur do të fillojmë të bashkëpunojmë me Zotin për të kontribuar në plotësimin e lutjeve tona, do na zbulohet vetë Zoti. Ajo shtoi se ne duhet të mësojmë se si të lutemi dhe se si të japim një dëshmi në mënyrë të qartë dhe të mençur. Kështu do të nderojmë Zotin. (Shih The Upward Look, fq. 256)

“Lutjet e tyre këmbëngulëse do të çojnë shpirtrat tek kryqi. Duke u bashkuar me mundimet e tyre vetëmohuese, Jezusi do të preki zemrat dhe do të kryejë mrekulli për të shpëtuar shpirtrat e tyre.” (Ellen G. White, Testimonies for the Church, vëll. 7, fq. 27)

Për të nënvizuar rëndësinë e lutjes gjatë kësaj periudhe 40 ditore, në fund të leximit të përditshëm është pjesa: “Koha për t’u lutur” ku ofrohen tema të përshtatshme për lutjen e asaj ditës.

Fuqia e Frymës së Shenjtë

Pas ringjalljes, Jezusi i tha dishepujve të Tij se para se të dalin në botë për të predikuar Ungjillin, ata duhet të presin pagëzimin me Frymën e Shenjtë (Veprat 1:4-8). Edhe pse dishepujt kishin kaluar tre vite e gjysmë bashkë me Jezusin duke marrë pjesë në shërbesën e Tij plot mrekulli, ata ende nuk ishin gati për t'i dëshmuar të tjerëve. Atyre u nevojitej të prisnin për të marrë Frymën e Shenjtë. Kur ata e morën pagëzimin e Frymës së Shenjtë në Ditën e Rrëshajëve, ata u fuqizuan si kurrë më parë, dhe atëherë ishin gati për të dëshmuar për Krishtin:

“Kur erdhi dita e Rrëshajëve, ata ishin të gjithë bashkë, në një mendje të vetme, në të njëjtin vend. Dhe befas nga qielli erdhi një ushtimë, si ajo e një ere që fryn furishëm, dhe e mbushi gjithë shtëpinë ku ata po rrinin. Dhe atyre u dukën gjuhë, si prej zjarri, të cilat ndaheshin dhe zinin vend mbi secilin prej tyre. Kështu të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe filluan të flasin në gjuhë të tjera, ashtu si Fryma e Shenjtë ua jepte të shpreheshin.” (Veprat 2:1-4).

Mëqenëse pagëzimi me Frymën e Shenjtë (e quajtur edhe mbushja me Frymën e Shenjtë) është aq e rëndësishme për rritjen tonë shpirtërore dhe për dëshmimin tonë, ky material 40 ditësh studimi dhe lutjeje bazohet në këtë mësim të rëndësishëm të Fjalës së Zotit.

“Udhëtimi” juaj prej 40 ditësh

Gjatë studimeve të kësaj peridhës 40 ditore, do të përqëndrohemi në veçanti tek mësimet praktike Biblike të cilat janë tepër të rëndësishme për çdo të Krishterë i cili dëshiron të kuptojë se si t'i shërbejë Krishtit me besnikëri. Do të theksojmë pagëzimin e përditshëm me Frymën e Shenjtë dhe shfajësimin me anë të besimit në Krisht. Gjithashtu do të mësojnë se çfarë do të thotë të “prisni” duke u mbështetur tek Zoti madje edhe në situatat më të vështira. Ju do mësoni përse është aq e rëndësishme për të Krishterët të kuptojnë të vërtetën rreth plotfuqishmërisë së Zotit. Pa kuptuar këtë temë është e lehtë të dekurajohemi nga të bërit ballë vështirësive dhe sprovave të ndryshme në jetën tonë. Këto dhe shumë të vërteta të tjera bazike që do të gjeni në këtë material, do të forcojnë besimtarët dhe do t'i përgatisë për krizën e madhe para ardhjes së dytë të Krishtit.

Duke zgjedhur të merrni pjesë në periudhën 40 ditore të lutjeve dhe studimeve të Biblës, ju po nisni një udhëtim të mrekullueshëm me Zotin, plot surpriza dhe bekime. Ju do të përjetoni marrëdhënie më të ngushta me Krishtin. Ju do të përjetoni se si Zoti mund t'ju përdori ju për të afruar të tjerët tek Vetja, si edhe për t'i përgatitur ata për ardhjen e Tij të afërt. Në shoqëri me partnerin tuaj të lutjes dhe me pjesëmarrësit e tjerë të programit, ju do të përjetoni dashurinë dhe unitetin më të thellë të Krishterë. Kjo do të luaj një rol të madh në zhvillimin tuaj shpirtëror.

Për të përfituar sa më shumë nga ky program, këshillohet që leximi shpirtëror dhe lutja të bëhej në mëngjes para se të filloni punët e tjera. Ndoshta kjo do ju detyrojë që të çoheni pak më herët, por do të shikoni që ia vlen të veproni kështu. Në qoftë se do t'i luteni Zotin që Ai t'ju çojë në mëngjes në një orë të caktuar për të kaluar kohë së bashku, Ai patjetër do ta plotësojë këtë lutje.

„Krishti çdo ditë merrte pagëzimin freskues të Frymës së Shenjtë. Çdo mëngjes herët Zoti i zgjonte nga gjumi; shpirti dhe buzët e Tij u vajasën me hirin e Zotit, në mënyrë që Ai të mund t'ja kalonte atë të tjerëve. Jezusi i merrte fjalët nga oborrët qiellorë, fjalët e duhura që Ai t'i shprehte në çastin e duhur njerëzve të lodhur dhe të shtypur.” (Ellen G. White, Christ's Object Lessons, fq. 139)

Në qoftë se ju do të luteni, Jezusi do t'ju bëjë këtë gjë edhe juve. Dëshira e Tij më e madhe është që t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë dhe t'ju përgatisë për çdo ditë të re. Dhe ky material është krijuar posaçërisht për t'ju ndihmuar juve që të merrni përditë pagëzim të ri me Frymën e Shenjtë, i cili nevojitet si për zhvillimin tuaj shpirtëror, po ashtu për dëshminë tuaj personale.

Përfitime të tjera

Zoti mund ta përdori këtë periudhë 40 ditore për të përparuar Mbretërinë e Tij, dhe Ai do ta bëjë këtë. Këshillohet që kjo periudhë të shoqërohet me evente ungjilizuese. Pesëdhjetë ditë para nisjes së një seminari ungjillizues, duhet të ftoni anëtarët të kishës për 40 ditë lutje. Çdo ditë ata duhet të përmendin në lutjet e tyre Sabatin e miqve dhe/ose seminarin e planifikuar ungjillizues. Sabati i miqve organizohet në fund të 40 ditë lutje, dhe pak kohë pas kësaj vijon seminari ungjillizues. Anëtarët e kishës ftojnë njerëz duke i dhënë ftesa të printuara.

Imagjinoni, çfarë fuqie do të kenë lutjet e vazhdueshme të anëtarëve të kishës për 40 ditë rresht si për Sabatin e miqve, po ashtu për seminarin ungjillizues! Përveç kësaj, për Sabatin e miqve anëtarët do të ftojnë edhe ato pesë veta për të cilët ata i janë lutur Zotit gjatë këtyre 40 ditëve. Kështu anëtarët e kishës do të gëzohen duke parë në kishë miqtë dhe familjarët e tyre, si edhe adventistët që ishin larguar nga bashkësia, dhe për të cilët ata ishin duke iu lutur Zotin përditë.

Pa dyshim, programi 40 ditë studimi dhe lutjeje do të sjellë shumë bekim jo vetëm për rritjen shpirtërore të kishës, por edhe për misionin e saj ungjillizues. Ky program mund të bëhet bekim madje në shkallë të tërë konferencave adventiste. Në të mund të marrin pjesë si pastorët, po ashtu edhe besimtarë nga kisha të tjera të konferencës.

Programi 40 ditë lutje do të jetë një ndihmë efikase për anëtarët e rinj të kishës. Mësimet e këtij programi janë të rëndësishëm për të kuptuar dhe për të praktikuar në jetën e çdo të Krishteri. Prandaj ky program mund të organizohet edhe për anëtarët e sapo pagëzuar pas seminarit ungjillizues. Besimtarë të rinj do të zbulojnë të vërteta të rëndësishme Biblike, të cilat do i forcojnë në ecjen e tyre me Zotin, do të përmirësojnë marrëdhëniet e tyre me kishën, dhe do t'i japin pastorëve mundësi të kalojnë kohë me anëtarët e rinj edhe pas seminarit ungjillizues ose studimeve të Biblës para pagëzimit. Anëtarët e rinj mund të takohen në grupe të vogla një herë në javë ose më shpesh për të përsëritur të vërtetat e mësuara. Këshillohet që anëtarët e rinj të bashkohen si partnerë lutjesh me anëtarë më të pjekur të kishës, të cilët kanë marrë pjesë në programin e 40 ditëve më përpara. Kjo është mënyrë e mirë se si të fuqizoni besimtarët e rinj dhe të forconi marrëdhëniet e tyre me anëtarët e kishës lokale, si edhe me kishën në përgjithësi.

Pjesa 1 – NJERËZIT ME PËRJETIME TË VEÇANTA

Dita 1 – Përjetimi i mahnitshëm i rilindjes

Të Krishterët kanë përjetime si të përbashkëta, po ashtu dhe të ndryshme. Por unë mendoj se çdo i Krishterë duhet të kalojë tre përjetime në Krisht, të cilat i lënë mbresa të thella në të. Besoj që të gjithë ndjekësit e vërtetë të Krishtit kanë tre përjetime të përbashkëta. Këto tre përjetime janë të nevojshme për t'u përgatitur për ardhjen e Krishtit. Këto tre përjetime janë: rilindja, pagëzimi me Frymën e Shenjtë dhe shfajësimi me anë të besimit në Krisht. Në këtë pjesë do të flasim për rilindjen e cila është e domosdoshme për të dalë nga gjendja e vakët e kishës së Laodikesë.

Përjetimi i parë i mahnitshëm në jetën e çdo të Krishterë është rilindja falë ndikimit të Frymës së Shenjtë. Apostulli Gjon ka shkruar: **“Por të gjithë atyre që e pranuan, Ai u dha pushtetin të bëhen bij të Perëndisë, atyre që besojnë në emrin e Tij, të cilët nuk janë lindur nga gjaku, as nga vullneti i mishit, as nga vullneti i burrit, por janë lindur nga Perëndia.”** (Gjoni 1:12, 13)

“Jezusi iu përgjigj dhe tha: “Në të vërtetë, në të vërtetë po të them që nëse një nuk ka rilindur, nuk mund ta shohë mbretërinë e Perëndisë.” ... Ç’ka lindur nga mishi është mish; por ç’ka lindur nga Fryma është frymë.” (Gjoni 3:3, 6)

Në jetën e të Krishterit, rilindja mund të ndodhi në kohëra nga më të ndryshmet. Unë takova Krishtin kur isha student i vitit të fundit të inxhinierisë. Ndikimi i Krishtit ishte aq i fortë sa e ndryshoi plotësisht pikëpamjen time të botës, dhe vlerat e mia materiale u zëvendësuan me vlerat shpirtërore. Pas ca kohësh ky përjetim u bë shkaku pse e lash profesionin e inxhinierit dhe nisa studimet e teologjisë për t'u bërë pastor.

Çdo i Krishterë përjeton diçka të ngjashme, dhe ky përjetim e ndryshon si vlerat po ashtu botëkuptimin e tij/saj. Jeta ndryshohet, dëshira dhe përpjekjet për suksesin sekular zëvendësohet me dëshirën për t'i shërbyer Krishtit dhe për ta ndjekur kudo që t'ju drejtojë Ai. Ky përjetim i besimit, për të cilin flet apostulli Gjon, e ndryshon zemrën e besimtarit: **“Mos e doni botën, as gjërat që janë në botë. Në qoftë se ndokush do botën, dashuria e Atit nuk është në të, sepse gjithçka që është në botë, lakmia e mishit, lakmia e syve dhe krenaria e jetës,**

nuk vjen nga Ati, por nga bota. Dhe bota kalon me lakminë e saj; por ai që bën vullnetin e Perëndisë mbetet përjetë.” (1 Gjoni 2:15-17)

Atëherë, i Krishteri nuk e do më as botën, as gjërat që janë në të. Ai ka marrë nga Zoti një zemër të re: **“Do të lëshoj pastaj ujë të pastër mbi ju dhe do të jeni të pastër; do t’ju pastroj nga të gjitha ndyrësitat tuaja dhe nga të gjithë idhujt tuaj. Do t’ju jap një zemër të re dhe do të shtie brenda jush një shpirt të ri; do të heq nga mishi juaj zemrën prej guri dhe do t’ju jap zemër prej mishi. Do të vë brenda jush Shpirtin tim dhe do të bëj që ju të ecni sipas statuteve të mia, dhe ju do të respektoni dhe do të zbatoni në praktikë dekretet e mia.” (Ezekieli 36:25-27)**

Kur njeriu e pranon Krishtin, ai merr faljen dhe pastrohet nga të gjitha mëkatet: **“Po t’i rrëfejmë mëkatet tona, Ai është besnik dhe i drejtë që të na falë mëkatet dhe të na pastrojë nga çdo paudhësi.” (1 Gjoni 1:9)**

Besimtari i ri jo vetëm merr faljen e mëkatëve, por gjithashtu fiton jetën e përjetshme: **“Dhe dëshmia është kjo: Perëndia na dha jetën e përjetshme dhe kjo jetë është në Birin e tij. Ai që ka Birin, ka jetën; ai që nuk ka Birin e Perëndisë, nuk ka jetën. Jua shkrova këto gjëra juve që besoni në emrin e Birit të Perëndisë, që të dini se keni jetën e përjetshme dhe që të besoni në emrin e Birit të Perëndisë.” (1 Gjoni 5:11-13)**

Në qoftë se nuk e keni pranuar ende Krishtin si Shpëtimtarin tuaj personal, ju ftoj që ta bëni këtë tani dhe këtu me anë të kësaj lutjeje të thjeshtë:

“I dashur Atë Qiellor, unë pranoj Jezus Krishtin si Shpëtimtarin tim. Të lutem, më fal të gjithë mëkatet e mi dhe më pastro nga çdo paudhësi. Unë pranoj premtimin Tënd të jetës së përjetshme. Faleminderit që më ke falur dhe më jep jetën e përjetshme në Jezus Krisht. Në emër të Jezusit lutem, Amen.”

Në rast se keni pranuar dikur Krishtin, por pastaj jeni larguar prej Tij, po ju ftoj që të ripërtërisni marrëdhëniet me Atë, me anë të kësaj lutjeje:

“I dashur Atë Qiellor, unë dua të pranojë sërish Jezus Krishtin si Shpëtimtarin tim. Të lutem që të më falësh të gjithë mëkatet e mia dhe të më pastrosh nga të gjitha paudhësitë. Unë pranoj premtimin Tënd të jetës së përjetshme. Faleminderit që më ke falur dhe që mund të kalojë përjetësinë së bashku me Ty. Në emër të Jezusit lutem, Amen.”

Pyetje për reflektim dhe diskutim:

1. Si mund të rilind njeriu?
2. Kur e përjetuat rilindjen? Çfarë ndryshimi keni ndjerë?
3. Çfarë ndodh në jetën e njeriut kur ai përjeton rilindjen në Frymën e Shenjtë?
4. Si ndikoi rilindja në jetën tuaj?

Kohë për t'u lutur:

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme.

Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Ai të ripërtërijë përditë marëdhënien tuaj me Atë.
2. që Ai t'ju ndriçojë mendjen tuaj ndërsa studioni përditë këtë material.
3. që Ai të bekojë miqësinë midis jush dhe partnerit të lutjes.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 2 – Përjetimi i mahnitshëm i pagëzimit me Frymën e Shenjtë

Përjetimi tjetër i mrekullueshëm që Zoti dëshiron që të përjetojë çdo i Krishterë, është pagëzimi me Frymën e Shenjtë. Rilindja dhe pagëzimi me Frymën e Shenjtë janë dy gjëra të ndryshme.

Edhe pse dishepujt ishin duke ndjekur Jezusin, deri në ditën e Rrëshajëve, ata ishin pa fuqi hyjnore. Prandaj Jezusi i urdhëroi që të prisnin dhe luteshin deri sa të merrnin pagëzimin me Frymën e Shenjtë.

“Dhe, duke u gjendur bashkë me ta, i urdhëroi ata që të mos largoheshin nga Jeruzalemi, por të prisnin premtimin e Atit: ‘Që e keni dëgjuar nga unë,’ tha Jezusi, ‘sepse Gjoni pagëzoi me ujë, por ju do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë, mbas jo shumë ditësh.’” Kështu ata që ishin mbledhur bashkë e pyetën, duke thënë: ‘Zot, a do ta rivendosësh në këtë kohë mbretërinë e Izraelit?’ Por Ai u tha atyre: ‘Nuk ju takon juve të dini kohët dhe momentet e përshtatshme, që ka përcaktuar Ati me autoritetin e Vet. Ju do të merrni fuqi kur Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ju dhe do të bëheni dëshmitarët e Mi në Jeruzalem dhe në gjithë Judenë, në Samari dhe deri në skajin e dheut.’ ”
(Veprat 1:4-8)

“Kur erdhi dita e Rrëshajëve, ata ishin të gjithë bashkë, në një mendje të vetme, në të njëjtin vend. Dhe befaz nga qielli erdhi një ushtimë, si ajo e një ere që fryn furishëm, dhe e mbushi gjithë shtëpinë ku ata po rrinin. Dhe atyre u dukën gjuhë, si prej zjarri, të cilat ndaheshin dhe zinin vend mbi secilin prej tyre. Kështu të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe filluan të flasin në gjuhë të tjera, ashtu si Fryma e Shenjtë ua jepte të shpreheshin.” (Veprat 2:1-4)

Pagëzimi me Frymën e Shenjtë i dha dishepujve një fuqi të madhe në punën e tyre të dëshmisë dhe të mësimi. Pas predikimit të Pjetrit në ditën e Rrëshajëve, 3000 veta e pranuan Jezusin si Zot dhe Shpëtimtar.

Kur i Krishteri pagëzohet me Frymën e Shenjtë, atij i dhurohet fuqia për të shërbyer dhe për të dëshmuar për Krishtin në mënyrë akoma më efikase. Ellen G. White ka shkruar: “Bindni të gjithë thellësisht se sa i domosdoshëm është pagëzimi me Frymën e Shenjtë dhe shenjtërimi i anëtarëve të kishës, në

mënyrë që ata të jenë si pemë të mbjellura nga Zoti - të gjalla, që rriten dhe japin fruta” (Testimonies for the Church, vëll. 6, fq. 86.)

Nëse i Krishteri do që të rritet shpirtërisht, ai përditë duhet të marrë pagëzimin e Frymës së Shenjtë. “Krishti çdo ditë merrte pagëzimin freskues të Frymës së Shenjtë. Çdo mëngjes herët Zoti i zgjonte nga gjumi; shpirti dhe buzët e Tij u vajosën me hirin e Zotit, në mënyrë që Ai të mund t’ia kalonte atë të tjerëve. Jezusi i merrte fjalët nga oborret qiellore, fjalët e duhura që Ai mund t’i shprehte në çastin e duhur njerëzve të lodhur dhe të shtypur.” (Ellen G. White, Christ’s Object Lessons, fq. 139)

Apostulli Pal mësoi të Krishterët që të mbushen me Frymën e Shenjtë: **“Dhe mos u dehni me verë, në të cilën ka shthurje, por mbushuni me Frymë.”** (Efesianëve 5:18)

Në gjuhën greke, fjala “mbushuni” në këtë tekst është shkruar në kohën e vazhdueshme. Pra, pagëzimi me Frymën e Shenjtë nuk duhet të ndodhi vetëm një herë, por është një përfjetim i përditshëm tek një jetë e Krishterë.

Në qoftë se nuk i jeni lutur kurrë Zotin që Ai t’ju pagëzonte me Frymën e Tij, po ju ftoj që të bëni këtë lutje tani dhe këtu:

“I dashur Atë, të falenderoj që më ke drejtuar për të pranuar Jezus Krishtin si Shpëtimtarin tim personal. Të lutem, më fal mëkatet e mi. Unë dua të dorëzoj Ty jetën time 100 përqind. Tani në këtë çast unë të kërkoj që të mbushësh në jetën time me premtimin Tënd të pagëzimit me Frymën e Shenjtë. Të lutem më mbush me Frymën Tënde dhe zbulo në jetën time frytin e Frymës. Të lutem që të më mbushësh me praninë e Jezusit, në mënyrë që karakteri i Tij të shfaqet tek unë në mënyrë të plotë. Unë mbështetem tek premtimi Yt që do më fuqizosh me Frymën Tënde, në mënyrë që të mund të të ndjek Ty në shërbesën time. Në emër të Jezusit lutem, Amen.”

Pyetje për reflektim dhe diskutim:

- 1.Çfarë i urdhëroi Jezusi dishepujve të Tij për të pritur, para se të dalin për të dëshmuar rreth Tij?
- 2.Çfarë bëri pagëzimi i Frymës së Shenjtë në jetët e dishepujve?
- 3.Çfarë tha Ellen G.White rreth nevojës sonë për pagëzimin me Frymën e Shenjtë?
- 4.Sa shpesh e merrte Jezusi pagëzimin e Frymës së Shenjtë, dhe pse?
- 5.Sa shpesh duhet ta kërkojmë dhe ta marrim ne pagëzimin me Frymën e Shenjtë? Përse është kjo kaq e rëndësishme?

Koha për t'u lutur:

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme.

Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti të shfaqë në jetën tuaj frutin e Frymës.
3. që Zoti t'ju zbulojë dhuntitë e Frymës së Shenjtë që Ai ka zgjedhur për ju.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 3

Përjetimi i mahnitshëm – shfajësimi me anë të besimit në Krisht

Përjetimi i tretë i mahnitshëm në jetën e Krishterë është shfajësimi me anë të besimit dhe shenjtërimi. Ky përjetim jo gjithmonë ndodh menjëherë, por vetëm pas kërtime të veçanta të Zotit dhe pas një luftë të dështuar me ndonjë mëkat.

Shfajësimi me anë të besimit do të thotë se Zoti e çliron besimtarin nga dënimi që e meriton për shkak të mëkatit. Kështu që mëkatari i penduar mbulohet me drejtësinë e Krishtit – me bindjen e Tij të përkryer.

“Po t’i rrëfejmë mëkatet tona, Ai është besnik dhe i drejtë që të na falë mëkatet dhe të na pastrojë nga çdo paudhësi.” (1 Gjoni 1:9)

Falja e Zotit është aq e përsosur sa që Ai thotë:

“...nuk do t’i kujtoj më mëkatet e tyre dhe paudhësitë e tyre.” (Hebrenjve 10:17)

“Sa larg është lindja nga perëndimi, aq shumë Ai ka larguar nga ne fajet tona.” (Psalmi 103:12)

Shenjtërimi do të thotë se, sipas të vërtetave Biblike, Jezusi jo vetëm na mbulon me drejtësinë e Tij nëpërmjet shfajësimit, por edhe na jep drejtësinë e Tij ditë për ditë. Krishti nuk është vetëm Shpëtimtari që fal, por që edhe na çliron nga mëkati. Kjo ndodh kur i Krishteri mësohet se si të lejojë Jezusin të jetojë një jetë bindjeje në jetën e tij/saj.

Krishti merr banesë në zemrën e besimtarit nëpërmjet pagëzimit me Frymën e Shenjtë: **“Dhe unë do t’i lutem Atit dhe Ai do t’ju japë një Ngushëllues tjetër, që do të qëndrojë përgjithmonë me ju, Frymën e së Vërtetës, që bota nuk mund ta marrë, sepse nuk e sheh dhe nuk e njeh; por ju e njihni, sepse qëndron me ju dhe do të jetë në ju. Nuk do t’ju lë jetim, do të kthehem te ju.”** (Gjoni 14:16-18, nënvizimi i autorit).

Jezusi dëshiron dhe mund të jetojë jetën e Tij të bindjes në çdo të Krishterë, nëse e kërkojmë. Kur tundohemi, Ai dëshiron që ne të lutemi menjëherë që Ai të na ndihmojë të kemi fitoren mbi mëkatin e asaj fushe të caktuar. Kjo është mënyra se si i Krishteri përjeton shenjtërimin.

“Sepse atë që ishte e pamundur për ligjin, sepse ishte pa forcë për shkak të mishit, Perëndia, duke dërguar Birin e Vet në shëmbëllim mishi mëkatar, edhe për mëkat, e dënoi mëkatin në mish, që të përmbushet drejtësia e ligjit në ne, që nuk ecim sipas mishit, por sipas Frymës.” (Romakëve 8:3,4)

Vini re që “drejtësia e ligjit” përmbushet “në ne”, dhe jo që ne vetë e përmbushim atë. Kur do të mësojmë të lejojmë Krishtin të jetojë një jetë të drejtë në ne çdo ditë, do mbushemi me një gëzim të madh. Shfajësimi me anë të besimit në Krisht dhe shenjtërimi është shpresa jonë e vetme për t’u bërë të drejtë dhe për të nderuar Zotin me jetët tona.

“Të cilëve Perëndia deshi t’ua bëjë të njohur cilat ishin pasuritë e lavdisë së këtij misteri ndër johebrenjtë, që është Krishti në ju, shpresë lavdie.”

(Kolosianëve 1:27)

I Krishteri që i bën ballë tundimeve duhet të kërkojë ndihmë vetëm te Jezus Krishti: **“Prandaj edhe ne, duke qenë të rrethuar nga një re kaq e madhe dëshimtarësh, duke hedhur tej çdo barrë dhe mëkatin që na rrethon vazhdimisht duke na joshur, le të rendim me durim në udhën që është përpara nesh, duke i drejtuar sytë te Jezusi, Kreu dhe Plotësonjësi i besimit, i cili, për gëzimin që ishte përpara Tij, duroi kryqin duke e përçmuar fyerjen dhe u ul në të djathtën e fronit të Perëndisë.”** (Hebrenjve 12:1,2)

Këto tre përjetime që studiuam këto tre ditët e para, janë përjetimet më të mahnitshme në jetën njerëzore. Është e vështirë të imagjinojmë një përjetim tjetër që mund të ndryshojë jetën e njeriut në mënyrë më radikale se kjo. Këto përvoja duhet të përjetojnë të gjithë ata që dëshirojnë të përgatiten për ardhjen e dytë të Jezus Krishtit. Edhe ju mund ta përjetoni këtë.

Pyetje për reflektim dhe diskutim:

1. Çfarë bën në jetën e besimtarit shfajësimi me anë të besimit në Krisht?
2. Kur zakonisht përjetojnë të krishterët shfajësimin e mrekullueshëm me anë të besimit që na ofron Krishti?
3. Si banon Jezusi tek të Krishterët? Si tregohet që Ai banon në ju?
4. Si duhet të veprojë i Krishteri për t'i bërë ballë tundimeve?
5. Rreth cilash përjetimesh të mahnitshme është folur në leximet e tre ditëve të para të këtij materiali?

Koha për t'u lutur.

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme.

Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti Jezus të jetojë në jetët tuaja jetën e Tij të drejtë.
3. që kur do të përballeni me tundimet, Zoti t'ju kujtojë që të ngulni sytë tek Jezusi.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 4 - Rilindja e mahnitshme: Pjesa 1

Shpeshherë, të krishterët harrojnë përjetimin e tyre të parë të rilindjes sipas paralajmërimit që lexojmë tek libri i Zbulesës, ky është një fenomen i përhapur në kishën Ladodikesë, pra në kishën e ditëve të fundit para ardhjes së Krishtit. Prandaj, nevoja më e madhe e besimtarëve të kësaj kohe është rilindja: **“Por, mbasi je kështu i vakët, dhe as i ftohtë e as i ngrohtë, unë do të të vjell nga goja ime. Sepse ti thua: ‘Unë jam i pasur, u pasurova dhe s’kam nevojë për asgjë’; edhe nuk e di se ti je qyqar e mjeran, i varfër, i verbër dhe i zhveshur.”** (Zbulesa 3:16, 17)

Edhe nevoja e mbarë botës së sotme është rilindja. Sot në këtë botë sundon një krizë e thellë morali, bota është gati për ditën e gjykimit. Historia na tregon se çdo komb i cili degradohet moralisht, merr fund. Profecia e kapitullit të dytë të librit të Danielit na zbulon se të gjithë kombet e botës në kohën e fundit do të rebelohen kundër Zotit. Kurse Zoti ilustron si një gur i cili e shkatërron këtë figurë profetike:

“Në kohën e këtyre mbretërve, Perëndia i qiellit do të nxjerrë një mbretëri, që nuk do të shkatërrohet kurrë; kjo mbretëri nuk do t’i lihet një populli tjetër, por do të copëtojë dhe do të asgjësojë tërë këto mbretëri, dhe do të ekzistojë përjetë, pikërisht ashtu siç e pe gurin të shkëputet nga mali, jo nga dora e njeriut, për të copëtuar hekurin, bronzin, argjilën, argjendin dhe arin.”

(Danieli 2:44, 45)

Ngjarjet që po ndodhin sot në botë, klithin për ndërhyrjen e Zotit: **“Është koha, o Zot, që të veprosh; ata kanë anuluar ligjin Tënd.”** (Psalmi 119:126)

Mos dyshoni kurrë se Zoti do veprojë për t’i dhënë fund mëkatit, dhe kjo do të ndodhi kur të vijë Krishti. Por para kësaj duhet të ndodhi një rilindje e madhe në ndjekësit e Krishtit, duke i përgatitur për ngjarjet të fundit të kësaj bote, dhe duke sjellë edhe të tjerët në marrëdhënie shpëtuese me Krishtin. Kjo është nevoja më e madhe që kemi sot. Ellen G. White ka shkruar se rilindja e një perëndishmërie të vërtetë është nevoja jonë më e madhe, dhe detyra jonë e parë. (Selected Messages, vëll. 1., fq. 121)

Në Ditën e Rrëshajëve ndodhi rilindja e madhe në kishën e hershme. Zemrat e të gjithë besimtarëve u mbushën me gëzim, dhe Lajmi i Mirë rreth Jezusit u shpërnda shpejt duke sjellë shpëtim për shumë veta. Si ndodhi kjo?

“Kur erdhi dita e Rrëshajëve, ata ishin të gjithë bashkë, në një mendje të vetme, në të njëjtin vend. Dhe befaz nga qielli erdhi një ushtimë, si ajo e një ere që fryn furishëm, dhe e mbushi gjithë shtëpinë ku ata po rrinin. Dhe atyre u dukën gjuhë, si prej zjarri, të cilat ndaheshin dhe zinin vend mbi secilin prej tyre. Kështu të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe filluan të flasin në gjuhë të tjera, ashtu si Fryma e Shenjtë ua jepte të shpreheshin. Por në Jeruzalem banonin disa Judenj, njerëz të perëndishëm, nga të gjitha kombet nën qiell. Kur u dëgjua ajo ushtimë, turma u mbledh dhe u hutua, sepse secili nga ata i dëgjonte të flisnin në gjuhën e vet. Dhe të gjithë habiteshin dhe mrekulloheshin dhe i thoshnin njëri-tjetrit: ‘Ja, a nuk janë të gjithë Galileas këta që flasin? Si vallë secili nga ne i dëgjon të flasin në gjuhën e vet amtare? Ne Partët, Medët, Elamitët dhe banorët e Mesopotamisë, të Judesë dhe të Kapadokisë, të Pontit dhe të Azisë, të Frigjisë e të Pamfilisë, të Egjiptit dhe të pjesëve të Libisë përballë Kirenës, dhe ne të ardhur nga Roma, Judenj dhe Prozelitë, Kretas dhe Arabë, i dëgjojmë të flasin për gjërat e mëdha të Perëndisë në gjuhët tona!’” (Veprat 2:1-11)

“Dhe ata që e pranuan fjalën e tij me gëzim, u pagëzuan; atë ditë u shtuan rreth tre mijë veta. Ata ishin ngulmues në zbatimin e mësimin të apostujve, në bashkësi, në thyerjen e bukës dhe në lutje. Dhe të gjithëve u kishte hyrë druajtja; dhe shumë shenja e mrekulli bëheshin nga dora e apostujve. Por gjithë ata që besonin rrinin bashkë dhe çdo gjë e kishin të përbashkët. Dhe i shisnin pronat e pasuritë dhe ua ndanin të gjithëve, sipas nevojës së çdonjërit. Dhe ngulmonin me një mendje të vetme çdo ditë në tempull dhe, duke e thyer bukën nga shtëpia në shtëpi, merrnin ushqimin me gëzim dhe me thjeshtësi zemre, duke lavdëruar Perëndinë dhe duke gëzuar simpatinë e gjithë popullit. Dhe Zoti i shtonte kishës çdo ditë ata që ishin shpëtuar.”
(Veprat 2:41-47)

Këtu e shohim se kur në kishë ndodh rilindja, besimtarët mbushen me gëzim. Të krishterët të hershëm e donin njëri-tjetrin prandaj dëshironin të kalonin kohë së bashku për ditë. Jetët e tyre kishin një qëllim të vetëm – t’i dëshmonin

njerëzve të tjerë për Jezusin. Si rezultat, kishës iu shtuan mijëra besimtarë të rinj. Çdo ditë Zoti i shtonte kishës anëtarë të rinj.

Edhe ne, pors i Davidi, duhet të thërrasim Zotin që Ai të sjelli rilindjen midis nesh: **“A nuk do të na japësh përsëri jetën, me qëllim që populli yt të mund të gëzohet te Ti?”** (Psalmi 85:6)

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Cila është nevoja më e madhe e kishës së sotme? A e ndieni edhe ju të njëjtën nevojë?
2. Përse kisha ka nevojë që të përjetojë rilindjen?
3. Çfarë ndryshime ndodhin në kishë kur ajo rilind?
4. Si ndikon në shoqëri kisha e rilindur?

Koha për t’u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t’ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t’ju rilindi ju të dy dhe kishën në tërësi.
3. që Zoti të drejtojë shumë veta tek Krishti.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 5 - Rilindja e mahnitshme: Pjesa 2

Rilindja nuk është rezultat i veprimit tonë. Rilindja është rezultat i punës së Zotit me ne. Megjithatë, për të përjetuar rilindjen, i Krishteri duhet të bëjë diçka. Rilindja ka lidhje të pandarë me pagëzimin me Frymën e Shenjtë. Ellen G. White ka shkruar se pagëzim i tillë siç kishin të Krishterët e hershëm në ditën e Rrëshajëve, do të sjellë një rilindje të vërtetë shpirtërore dhe do të kryej shumë mrekulli. (Selected Messages, vëll. 2, fq. 57)

Pagëzimi me Frymën e Shenjtë do t'i japi të Krishterëve të Kishës së Laodikesë fuqinë që nevojitet për t'u rilindur, si edhe fuqinë për të dëshmuar për Krishtin. Jezusi me siguri e dinte se çfarë do të ndodhte kur Fryma e Shenjtë do të derdhej mbi ndjekësit e Tij në fuqinë e “shiut të parë”, siç ndodhi në Ditën e Rrëshajëve. Ai tha: **“Unë erdha të hedh zjarr mbi tokë dhe sa dëshiroj që ai të ishte tashmë i ndezur.”** (Luka 12:49)

Rreth çfarë lloj zjarri fliste Jezusi? Sigurisht, rreth zjarrit të Frymës së Shenjtë.

“Gjoni u përgjigj duke u thënë të gjithëve: **“Unë ju pagëzoj me ujë; por vjen Ai që është më i fortë nga unë, të cilit unë nuk jam i denjë as t'ia zgjidh lidhëset e sandaleve; Ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë dhe me zjarr.”** (Luka 3:16)

Si mund të marrin të Krishterët e kishës së Laodikesë pagëzimin e Frymës së Shenjtë dhe të përjetojnë rilindjen shpirtërore? Në të njëjtën mënyrë se si besimtarët e epokave të tjera – me anë të lutjeve dhe besimit në premtimin e Zotit. Kisha e hershme e mori pagëzimin e Frymës së Shenjtë pas 10 ditë lutjeve të përbashkëta duke mbajtur besim të fortë tek premtimi i Jezusit: **“Të gjithë këta ngulmonin me një mendje të vetme në lutje dhe përgjërëm së bashku me gratë, me Marinë, nënën e Jezusit, dhe me vëllezërit e tij.”** (Veprat 1:14)

Nevojën e lutjeve për të përjetuar rilindjen e ka theksuar edhe Ellen G. White. Ajo tha që mund të presim rilindjen vetëm si përgjigje ndaj lutjeve tona. (Selected Messages, vëll. 1., fq. 121)

Secili i Krishterë i sotëm duhet të bëjë lutjen e Davidit të përmendur në studimin e djeshëm: **“A nuk do të na japësh përsëri jetën, me qëllim që populli yt të mund të gëzohet te Ti?”** (Psalmi 85:7)

Rilindja nuk ishte përjetim i veçantë vetëm për Kishën e hershme. Tek libri i dytë i Kronikave lexojmë shumë qartë se si mund të ndodhte rilindja edhe midis popullit të Izraelit të Dhjatës së Vjetër: **“në qoftë se populli im, i cili thirret me emrin tim, përulet, lutet, kërkon fytyrën time dhe kthehet prapa nga rrugët e këqija, unë do ta dëgjoj nga qielli, do t’i fal mëkatin e tij dhe do ta shëroj vendin e tij.”** (2 Kronikave 7:14)

Zoti është i gatshëm për të derdhur Frymën e Tij të Shenjtë, por nga ana jonë kërkohet që t’i dorëzohemi Zotit 100 përqind. Prandaj tek mesazhi i Kishës së Laodikesë, Jezusi na këshillon që të “blejmë” nga Ai disa gjëra: **“Të këshilloj të blesh nga unë ar të kulluar në zjarr që të bëhesh i pasur; edhe petka të bardhë që të vishesh dhe të mos duket turpi i lakuriqësisë sate; edhe vajos sytë e tu me kolir, që të shohësh.”** (Zbulesa 3:18)

Ne “blejmë”, kur i nënshtrohemi plotësisht Zotit. Ndoshta do na duhet të ndahemi nga lekët për të korrigjuar ndonjë shkelje financiare. Ndoshta do na duhet të ndahemi nga krenaria për t’i kërkuar dikujt falje. Por, në qoftë se dëshirojmë që Satani të fillojë të dridhet nga frika, ne duhet të fillojmë të kërkojmë Zotin me zell, sepse vetëm Ai mund të na japi rilindjen. Ellen G. White ka shkruar se frika më e madhe e Satanit është ajo që besimtarët do të heqin çdo pengesë që pengon Zotin për të derdhur mbi kishën e Tij të dobët Frymën e Tij të fuqishëm. (Selected Messages, vëll. 1, fq. 124)

A dëshironi t’i nënshtroheni Zotit plotësisht dhe të “blini” nga Ai? Kështu do të përjetoni rilindjen dhe do të përfshihen në rilindjen e madhe që do të ndodh së shpejti midis njerëzve të Tij besnikë.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Çfarë marrëdhënieje me Zotin duhet të zhvillojmë për të përjetuar rilindjen?
2. Çfarë dy gjëra duhet të bëjnë të Krishterët në mënyrë që të përjetojnë rilindjen në jetët e tyre? A i keni bërë këto dy gjëra?
3. Çfarë i kërkoi Davidi Zotit?
4. Si ndikon pagëzimi me Frymën e Shenjtë tek të Krishterët dhe në kishën e tyre? Përse është aq e rëndësishme që të pagëzohemi me Frymën e Shenjtë?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme.

Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju dhurojë dëshirë për t'iu nënshtruar Atij plotësisht.
3. që Zoti t'ju japë rilindjen juve dhe tërë Kishës së Tij.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 6 - Rilindja e mahnitshme: Pjesa 3

Rilindja është çasti kur jeta e të Krishterit është restauruar në Krisht. Zemra mbushet me gëzimin e shpëtimit dhe digjet me dëshirën për të shpëtuar edhe njerëz të tjerë. Të Krishterët e rilindur dëshirojnë të shikojnë të tjerët duke pranuar Krishtin si Shpëtimtarin e tyre personal. Të gjithë të Krishterët të rilindur kanë dëshirë të bashkohen për të adhuruar Zotin duke kënduar këngë lavdie dhe për të studiuar Fjalën e Zotit. Kur kisha është rilindur, ajo fillon një jetë të re. Ata jetojnë jetën e Jezusit.

Kisha e rilindur ka një ndikim të fortë ndaj shoqërisë. Njerëzit fillojnë të ndiejnë gjendjen e tyre mëkatore dhe fillojnë të vijnë në kishë për të njohur Jezusin. Dhe të Krishterët e rilindur çdo ditë me anë të lutjeve të tyre prekin njerëzit e humbur dhe japin dëshmitë personale për Jezusin.

E vetmja rrugë për t'u rilindur është pagëzimi i përditshëm me Frymën e Shenjtë dhe një jetë aktive me lutje. Por ajo do të ndodhi vetëm kur të Krishterët t'i dorëzohen Zotit 100 përqind dhe do t'i besojnë Atij çdo fushë dhe aspekt të jetës së tyre.

Ungjillizuesi i famshëm Ruben Torrey i cili predikonte në fund të shekullit 19 dhe fillim të shekullit 20, ka përmendur tre parakushte për një rilindje shpirtërore:

- 1) Pikë së pari, të paktën disa të Krishterë duhet të zhvillojnë marrëdhënie të ngushta me Zotin. Pa atë tërë munda tjetër do të jetë i kotë.
- 2) Këta të Krishterë duhet të bashkohen në lutje deri sa Zoti të hapi pragjet Qiellore dhe të ndodhi rilindja.
- 3) Ata duhet t'i dorëzohen Zotit si instrumenta për të fituar zemrat e njerëzve për Mbretërinë e Tij. Ata duhet të nënshtrohen plotësisht duke i dhënë Zotit lirinë totale për t'i përdorur ata sipas vullnetit dhe zgjuarsisë së Tij.

Duke lexuar Biblën dhe shkrimtarët e famshëm të Krishterë, bëhet qartë se nënshtimi total, lutjet, pagëzimi me Frymën e Shenjtë, rilindja dhe ungjillizimi janë shumë të lidhura me njëri-tjetrin. Në qoftë se në jetën tonë të Krishterë na mungon qoftë vetëm një prej tyre, marrëdhënia jonë me Zotin nuk është siç e

dëshiron Ai. Vetëm këto elemente mund të shpëtojnë të Krishterët e Laodikesë nga vakësia dhe t'i çojnë ata në një jetë shërbese. Kur të ndodhi kjo, besimtarët do të vënë re se Zoti i përdor ata në mënyrë të paparë për të sjellë më shumë veta në Mbretërinë e Tij.

Duke pranuar pagëzimin me Frymën e Shenjtë, Jezusi banon tek ne plotësisht: **“Dhe unë do t'i lutem Atit dhe Ai do t'ju japë një Ngushëllues tjetër, që do të qëndrojë përgjithmonë me ju, Frymën e së Vërtetës, që bota nuk mund ta marrë, sepse nuk e sheh dhe nuk e njeh; por ju e njihni, sepse qëndron me ju dhe do të jetë në ju. Nuk do t'ju lë jetim, do të kthehem te ju.”** (Gjoni 14:16-18)

Kur Jezusi vjen tek ne me anë të pagëzimit me Frymën e Shenjtë, Ai fillon të jetojë jetën e Tij nëpërmjet nesh. Ai fillon t'i shërbejë të tjerëve duke na përdorur ne. Dhe atëherë, porsi Jezusi që përhapte jetë tek çdo njeri që takonte, edhe ne do të bëjmë të njëjtën gjë gjatë shërbesës sonë.

Ja çfarë tha Jezusi për këtë gjë: **“Ai që beson në mua, siç ka thënë Shkrimi, nga brendësia e tij do të burojnë lumenj uji të gjallë.”** (Gjoni 7:38)

Bibla shpjegon se: **“këtë Ai e tha për Frymën, që do të merrnin ata që do të besonin në Të; sepse Fryma e Shenjtë në fakt nuk ishte dhënë ende, sepse Jezusi ende nuk ishte përlëvduar.”** (Gjoni 7:39)

Bibla na tregon shumë qartë se besimtari i mbushur me Frymën e Shenjtë do t'i sjellë jetë kësaj bote, sepse **“nga brendësia e tij do të burojnë lumenj uji të gjallë.”**

Prandaj Jezusi i urdhëroi dishepujt e Tij të që të presin pagëzimin e Frymës së Shenjtë. Ai e dinte se pa mbushje me Frymën e Shenjtë, kisha do të ishte pa fuqi, dhe anëtarët e saj nuk do të përcillnin jetë tek njerëzit përreth. Por kur kisha e merr pagëzimin e Frymës së Shenjtë dhe mbushet me Frymën e Zotit, atëherë besimtarët përjetojnë rilindjen dhe marrin fuqinë për të dëshmuar rreth Zotit të tyre:

“Ju do të merrni fuqi kur Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ju dhe do të bëheni dëshmitarët e mi në Jeruzalem dhe në gjithë Judenë, në Samari dhe deri në skajin e dheut.” (Veprat 1:8)

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Çfarë ndodh kur i krishteri dhe kisha përjetojnë rilindjen?
2. Cilat janë parakushtet e rilindjes, sipas ungjillizuesit Ruben Torrey?
3. Përse i urdhëroi Jezusi dishepujve të Tij që të prisnin pak para se të dëshmonin rreth Tij?
4. Çfarë bën Jezusi duke banuar në të Krishterët me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme.

Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju japi dëshirë për të përjetuar rilindjen.
3. që Zoti t'ju gjallërojë dhe t'ju kthej në burimin e jetës ju dhe tërë kishën e Tij.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 7 - Rilindja e mahnitshme: pjesa 4

Në Bibël ne lexojmë se kisha e hershme u mbush me Frymën e Shenjtë dhe dëshmonte në mënyrë të fuqishme rreth Jezusit. Falë kësaj, mijëra veta e pranuan Krishtin dhe u bënë pjesëtarë të familjes së Zotit: **“Dhe ata që e pranuan fjalën e tij me gëzim, u pagëzuan; atë ditë u shtuan rreth tre mijë veta.”** (Veprat 2:41) **“Por shumë nga ata që ua kishin dëgjuar fjalën besuan; dhe numri i burrave u bë rreth pesë mijë.”** (Veprat 4:4)

Ne mund të lexojmë edhe se si kisha e gjallëruar me fuqinë hyjnore prekte zemrat e njerëzve të tjerë, të cilët pastaj iu shtuan kishës: **“Dhe shumë shenja dhe mrekulli bëheshin në mes të popullit nëpërmjet duarve të apostujve. Të gjithë me një mendje të vetme mbledheshin nën portikun e Salomonit. Kështu Zotit i shtohesh një numër gjithnjë e më i madh besimtarësh, turma burrash dhe grash, aq sa i binin të sëmuret në sheshe, i vinin në shtretër e në shtroja, që kur kalonte Pjetri, të paktën hija e tij të mbulonte ndonjë nga ata. Edhe një turmë nga qytetet përreth turrej në Jeruzalem, duke sjellë të sëmuret dhe ata që mundoheshin nga frymëra të ndyra dhe të gjithë shëroheshin.”** (Veprat 5:12, 14-16)

Përse kishte kisha një ndikim kaq të fuqishëm në botë? Ky ishte rezultati i drejtpërdrejtë i faktit se Jezusi, nëpërmjet Frymës së Shenjtë, banonte në besimtarët. Jezusi, nëpërmjet ndjekësve të Tij, bënte të njëjtën punë që kishte bërë kur jetonte fizikisht në këtë botë. Në Ditën e Rrëshajëve kur kisha u mbush me Frymën e Shenjtë, ajo u bë realisht “trupi i Krishtit” mbi dhe.

Problemi i kishës së Laodikesë është që ne nuk e kuptojmë gjendjen tonë reale. Ne kujtojmë se jemi në rregull: **“Sepse ti thua: "Unë jam i pasur, u pasurova dhe s'kam nevojë për asgjë"; edhe nuk e di se ti je qyqar e mjeran, i varfër, i verbër dhe i zhveshur.”** (Zbulesa 3:17) Ka vetëm një rrugë se si të shmangim këtë vetëmashtrim. Ne duhet të lejojmë Jezusin që të hyjë në jetët tona nëpërmjet pagëzimit me Frymën e Shenjtë: **“Ja, unë qëndroj te dera dhe trokas; nëse dikush dëgjon zërin tim dhe të hapë derën, unë do të hyj tek ai dhe do të ha darkë me të dhe ai me mua.”** (Zbulesa 3:20)

Kur ne kërkojmë dhe mbushemi me Frymën e Shenjtë, sytë tanë hapen dhe jemi të aftë të shikojmë gjendjen tonë të vërtetë para Zotit: “Të këshilloj të blesh nga unë ar të kulluar në zjarr që të bëhesh i pasur; edhe petka të bardhë që të vishesh dhe të mos duket turpi i lakuriqësisë sate; edhe vajos sytë e tu me kolir, që të shohësh.” (Zbulesa3:18)

Ky varg drejtuar kishës së Laodikesë ofron zgjidhjen ndaj problemit të saj – Jezusi na këshillon që të blejmë prej Tij ar të kulluar. Kjo është e mundur vetëm duke u dorëzuar, duke përkushtuar veten ndaj Zotit 100 përqind. Me ar këtu simbolizohet besimi dhe dashuria e drejtësisë së Krishtit, e cila është një pjesë e pandarë nga jeta e përditshme e Krishterë. Kjo mund të ndodhi vetëm kur të Krishterët të mbushen me Frymën e Zotit dhe e dinë se si të lejojnë Krishtit të jetojë jetën e Tij nëpërmjet tyre. Krishti dëshiron të jetojë jetën e Tij të drejtë, plotë dashuri dhe besim, nëpërmjet jetëve të besimtarëve. Prandaj në këshillën e Tij, Zoti e fton kishën për në shfajësim me anë të besimit dhe për në shenjtërim duke pranuar Jezusin si Shpëtimtar i cili na çliron nga mëkatet.

Zoti i këshillon të Krishterëve të kishës së Laodikesë që të blejnë prej Tij edhe “petkat e bardha” të cilat përfaqësojnë drejtësinë e Krishtit. Këtë drejtësi mund ta marrim vetëm nëpërmjet marrëdhënieve të shëndetshme me Jezusin. Në fund do të shpëtohen vetëm njerëz që janë bërë të drejtë nëpërmjet shfajësimit. Të Krishterët mund të shfajësohen duke pranuar Jezus Krishtin si Shpëtimtar. Atëherë Krishti i mbulon me drejtësinë e Tij – me bindjen e Tij të përkryer ndaj Zotit. Kështu mëkatari mbulohet me “petkat e bardha”. Mbani mend se drejtësia e Krishtit në këtë botë është e vetmja drejtësi e pranueshme në sytë e Zotit. Nga këshilla e Zotit për kishën e Laodikesë, ne mund të përfundojmë se rilindja është e mundur vetëm kur kuptojmë dhe përrjetojmë pagëzimin me Frymën e Shenjtë dhe shfajësimin me anë të besimit.

Tek Zbulesa lexojmë rreth një dite kur toka do të ndriçohet nga lavdia e Perëndisë: **“Edhe pas këtyre pashë një engjell tjetër që zbriste nga qielli, që kishte pushtet të madh; dhe dheu u ndriçua nga lavdia e tij.”** (Zbulesa 18:1)

Kjo do të ndodh pak kohë para ardhjes së dytë të Jezusit. Kjo do të jetë koha kur karakteri i Krishtit do të pasqyrohet plotësisht në ndjekësit e Tij. Të gjithë, duke parë këta besimtarë, do të shohin qartë në ta karakterin e lavdishëm të Zotit. Porsi karakteri i Krishtit tërhiqte turmat ndërsa Ai jetonte midis nesh, po

ashtu do të ndodhi kur Ai do të jetojë nëpërmjet ndjekësve të Tij të mbushur me Frymën e Shenjtë. Ky do të jetë rezultati i rilindjes së madhe dhe të fundit në kishën e Zotit. Dhe sot Perëndia na thërret që të lejojmë Atë të kryej këtë gjë në jetët tona.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Si ndikoi në shoqëri kisha e rilindur, për të cilën lexojmë tek kapitujt e parë të librit të Veprave të Apostujve.
2. Sipas Zotit, cili është problemi i kishës së Laodikesë, pra e kishës së sotme?
3. Çfarë zgjidhjeje u ofron Zoti të Krishterëve të kishës së Laodikesë?
4. Çfarë simbolizojnë tre gjërat që Zoti këshillon që të blejmë nga Ai?

Ari i kulluar _____

Petkat të bardha _____

Ilaçi për sytë _____

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme.

Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju japi dëshirë për t'u përkushtuar dhe nënshtruar Atij 100%.
3. që Zoti t'ju japi arin e Tij të kulluar, petkat e bardha dhe ilaçin e syve.
4. që Zoti të mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
5. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

PJESA 2 – NJERËZ QË MBESHTETEN TEK ZOTI

Dita 8 - Ilustrimet nga natyra

Një gjë e rëndësishme që çdo i Krishterë duhet të mësojë, është mbështetja tek Zoti. Kjo do të thotë një besim i plotë 100%, varësi nga Ai në çdo gjë. Ne mund të mësojmë të kemi besim tek Zoti duke vëzhguar natyrën. Zoti kujdeset për kafshët, kurse ata mbështeten tek përkujdesja e Tij.

“Sytë e të gjithëve shikojnë drejt Teje duke pritur, dhe Ti u jep atyre ushqimin në kohën e duhur. Ti e hap dorën Tënde dhe plotëson dëshirën e çdo qenieje të gjallë.” (Psalmi 145:15, 16)

Krijimi ishte puna e Zotit, prandaj përkujdesja për jetën e tyre, sigurimi i çdo gjëje është gjithashtu puna e Tij. Bibla thotë se **Zoti është “duke i mbajtur të gjitha me fjalën e fuqisë së Tij.”** (Hebrenjve 1:3) Kjo është mënyra se si Ai ka themeluar çdo gjë, prandaj Ai dëshiron që ne ta shohim Atë si Siguruesi dhe Mbajtësi ynë. Zoti dëshiron të jetë i lidhur me krijesat e Tij. Kjo të përfshin edhe ty edhe mua.

Për të treguar rreth nevojës sonë për të patur besim tek përkujdesja e Zotit, Jezusi përdorte ilustrime nga natyra. Ai na ka premtuar se nuk ka pse të shqetësohemi për nevojat tona:

“Prandaj po ju them: mos u shqetësoni për jetën tuaj, për atë që do të hani ose do të pini, as për trupin tuaj, për atë që do të vishni. A nuk është vallë jeta më me vlerë se ushqimi dhe trupi më me vlerë se veshja? Vini re zogjtë e qiellit: ata nuk mbjellin, nuk korrin dhe nuk mbledhin në hambare; megjithatë Ati juaj qiellor i ushqen. A nuk vleni ju shumë më tepër se sa ata? Dhe cili nga ju, me gjithë kujdesin e tij, mund t’i shtojë shtatit të tij qoftë edhe një kubit të vetëm? Pse shqetësoheni për veshjen tuaj? Vini re si rriten zambakët e fushës: ata nuk lodhen dhe nuk tjerren; dhe unë, pra, po ju them se Salomoni vetë, me gjithë lavdinë e tij, nuk ishte veshur si ndonjë nga ata. Tani nëse Perëndia e vesh kështu barin e fushës, që sot është dhe nesër hidhet në furrë, vallë nuk do t’ju veshë shumë më tepër ju, njerëz besimpakë? Mos u shqetësoni, pra duke thënë: “Çfarë do të hamë ose çfarë do të pimë, ose me çfarë do të vishemi?”. Sepse janë paganët ata që kërkojnë

të gjitha këto gjëra; Ati juaj qiellor, pra, e di mirë se ju keni nevojë për të gjitha këto gjëra. Por para së gjithash kërkon mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e tij dhe të gjitha këto gjëra do t'ju shtohen. Mos u brengosni, pra, për të nesërmen, sepse e nesërmja do të kujdeset vetë për vete. Secilës ditë i mjafton pikëllimi i vet.” (Mateu 6:25-34)

Por cila është pjesa jonë e veprimit? Puna jonë kryesore është të krijojmë marrëdhënie të ngushta me Zotin duke kërkuar mbretërinë dhe drejtësinë e Tij. Në qoftë se e bëjmë këtë, nuk kemi asnjë arsye për t'u shqetësuar. Jezusi ka premtuar që do të kujdeset për të gjitha nevojat tona. Ne duhet të jetojmë pa u merakosur për të nesërmen, por me besim të plotë tek Zoti duke u prehur në një varësi totale nga Siguruesi ynë i besueshëm.

Le të vëmë re se çfarë tha Jezusi para predikimit të Tij në mal:

“Askush nuk mund t’u shërbejë dy zotërinjve, sepse ose do të urrejë njërin dhe do ta dojë tjetrin; ose do t’i qëndrojë besnik njerit dhe do të përçmojë tjetrin; ju nuk mund t’i shërbeni Perëndisë dhe mamonit.” (Mateu 6.24)

Vargu tjetër fillon me fjalën “prandaj”. Kjo do të thotë se teksti vijues ka lidhje të drejtpërdrejtë me vargun e mëparshëm. Jezusi thotë se në qoftë se shqetësohemi rreth nevojave të kësaj jete ne i shërbejmë mamonit, pra perëndisë pagane të parasë, perëndisë së materializmit. Në qoftë se ne merakosemi për nevojat tona, kjo do të thotë se në realitet jemi përqëndruar më shumë tek paraja dhe gjërat materiale sesa tek Zoti. Dhe Jezusi tha se duke vepruar kështu ne adhurojmë mamonin. Prandaj është thelbësore që të mësojmë të kemi besim të plotë tek përkujdesja e Zotit sepse ajo është pjesë e rëndësishme e adhurimit të vërtetë.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Çfarë do të thotë “të kesh besim” ose “të mbeshtetesh” tek Zoti?
 2. Çfarë ilustrimesh përdori Zoti për të na mësuar se çfarë do të thotë të mbeshtetemi tek Ai?
 3. Çfarë ilustrimesh nga natyra shfaqin të vërtetën rreth varësisë nga Zoti?
 4. Çfarë qëndrim duhet të ketë i Krishteri ndaj plotësimit të nevojave të tij?
-
5. Në qoftë se shqetësohemi rreth nevojave tona, kë adhurojmë me të vërtetë?

Koha për t’u lutur:

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme.

Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t’ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t’ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t’ju japi besim që të mbeshteteni tek Ai në plotësimin e nevojave tuaja.
4. që Zoti t’ju ndihmojë të mos merakoseni për asgjë.
5. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 9 - Mbështetja tek përkujdesja e Zotit

Gjëja më e rëndësishme në marrëdhënien tonë me Zotin është aftësia jonë për t'u mbështetur tek Ai, duke patur një besim të palëkundshëm tek Ai. Në qoftë se ne nuk kemi një besim të tillë tek Zoti, atëherë ne nuk e njohim Atë me të vërtetë, apo nuk kuptojmë se sa e rëndësishme është mbështetja e plotë tek Zoti në jetën e Krishterë.

Në qoftë se e njohim Zotin mjaft mirë, atëherë nuk shqetësohemi as për problemet personale, as për nevojat bazike të jetës, siç është ushqimi, veshja, puna, problemet e kishës dhe të mbarë botës.

Davidi ka shkruar: **“Shpirti im gjen prehje vetëm te Perëndia; nga Ai vjen shpëtimi im!”** (Psalmi 62:1)

Në këtë tekst, fjala në hebraisht “shpëtimi”, i referohet shpëtimit nga problemet kërcënuese. Kjo do të thotë se Zoti kujdeset për të gjitha nevojat tona: personale, fizike, emocionale dhe shpirtërore. Bibla na ofron shumë premtime rreth përkujdesjes së Zotit:

“Provojeni dhe shihni sa i mirë është Zoti; lum ai njeri që gjen strehë tek Ai. Kini frikë nga Zoti, ju shenjtore të Tij, sepse asgjë nuk u mungon atyre që kanë frikë prej Tij.” (Psalmi 34:8, 9)

“Dhe Perëndia im do të plotësojë të gjitha nevojat tua sipas pasurisë së Tij në lavdi, në Jezu Krisht.” (Filipianëve 4:19)

Premtimi i besëlidhjes së Zotit me ndjekësit e Tij përmban tre gjëra që Ai premtonte t'i sigurojë bijve të Tij. Ne lexojmë rreth kësaj tek letra e tretë e Gjonit: **“Shumë i dashur, unë dëshiroj të kesh mbarësi në çdo gjë dhe të gëzosh shëndet të mirë, ashtu si ka mbarësi shpirti yt.”** (3 Gjoni 2)

Pra, Zoti premtonte të kujdeset rreth mirëqenies sonë shpirtërore (jetës së përjetshme), shëndetit (fizik dhe emocional) dhe materiale. Patjetër, ka disa kushte për të gëzuar plotësimin e këtyre premtimeve të Zotit në jetët tona. Mirëqenia materiale nuk do të thotë se Zoti do na bëjë të pasur. Në fakt, Zoti na paralajmëron që të mos përqëndrohemi tek dëshira për t'u pasuruar:

“Por ata që dëshirojnë të pasurohen, bien në tundim, në lak dhe në shumë pasione të paarsyeshme dhe të dëmshme, që i plandosin njerëzit në rrënim dhe shkatërrim.” (1 Timoteut 6:9)

Megjithatë, Zoti kujdeset për nevojat tona materiale. Nuk kemi pse të shqetësohemi rreth këtij aspekti të jetës. Në fakt, Zoti dëshiron të na japë më shumë seç kemi nevojë, në mënyrë që ne të mund të jemi bekim për njerëzit përreth duke ndarë me ta çfarë na ka dhuruar Zoti.

Kur ne shqetësohemi nëse Zoti do kujdeset për nevojat tona apo jo, ne sillemi si fëmijë që nuk kanë besim tek prindërit e tyre. Si do të ndieheshit ju në qoftë se fëmija juaj i vogël do ju pyeste: “Mami/Babi a do më japësh bukë nesër?” Çfarë do të përgjigjeshit? Jam i sigurtë se do të thoshnit: “Sigurisht, që po! Sepse unë të dua!” Por çfarë do të thonit në qoftë se fëmija e përsërit të njëjtën pyetje edhe ditën tjetër? Si do të ndieheshit? Por sikur fëmija të vazhdonte ta përsëriste këtë pyetje për ditë?

Ne trajtojmë Zotin në të njëjtën mënyrë duke u shqetësuar rreth nevojave të jetës sonë. Meraku ynë tregon se ne nuk kemi besim të vërtetë tek Ai dhe që nuk besojmë në dashurinë dhe përkujdesjen e premtuar në Fjalën e Tij.

Unë besoj se 3 Gjoni 2 na tregon se mirëqenia fizike dhe materiale varet nga mirëqenia jonë shpirtërore. Mirëqenia jonë shpirtërore varet nga marrëdhënia e shëndetshme me Zotin. Sa më shumë njohim Zotin dhe sa më mirë kuptojmë vullnetin e Tij, aq më plot do të përmbushen premtimet e Tij në jetët tona, dhe kjo do të forcojë mbështetjen tonë tek përkujdesja e Zotit. Rreth kësaj lidhjeje midis mirëqenies shpirtërore dhe materiale, Jezusi ka thënë: **“Por para së gjithash kërkoni mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e tij dhe të gjitha këto gjëra do t’ju shtohen.” (Mateu 6:33)**

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Si mendoni, a është e lehtë të keni besim të plotë tek Zoti? Pse?
 2. Gjeni dy premtime të Zotit për të plotësuar nevojat tuaja.
 3. Cilat tre gjëra Zoti ka përfshirë në premtimin e besëlidhjes me bijtë e Tij? Si ndieheni duke ditur se Ai dëshiron t'ju sigurojë këto tre gjëra të mira?
 4. Në qoftë se shqetësohemi rreth plotësimit të nevojave tona, çfarë mesazhi i përcjellim Zotit?
-

5. Rreth cilave fusha të jetës shqetësoheni më shumë? Çfarë mund të bëni për t'i dorëzuar këto shqetësime Zotit?
-

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme.

Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju fali mosbesimin tuaj tek Ai.
4. që Zoti t'ju forcojë besim tek Ai si Siguruesi i Madh.
5. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 10 - Njeriu u krijua për marrëdhënie besmiplota me Zotin

Njeriu u krijua si një enë që Zoti të mund ta përdori. Me anë të njeriut, Zoti mund t'i shfaqë botës fuqinë dhe mirësinë e Tij. Njeriu vetë nuk zotëron as fuqi, as mirësi – ai është totalisht i varur nga Ati i tij Qiellor.

Ne jemi krijuar për të qenë të varur nga Zoti në çdo gjë. Në qoftë se ne nuk e shohim fuqinë e Zotit në jetët tona, atëherë kjo është për shkak se nuk e pranojmë varësinë tonë totale nga Ai. Ne nuk ndiehem absolutisht dhe vazhdimisht të varur nga Zoti. Zoti flet rreth këtij problemi në mesazhin e Tij ndaj kishës së kohëve të fundit, Kishës së Laodikesë: **“Sepse ti thua: "Unë jam i pasur, u pasurova dhe s'kam nevojë për asgjë"; edhe nuk e di se ti je qyqar e mjeran, i varfër, i verbër dhe i zhveshur.”** (Zbulesa 3:17)

Zoti dëshiron të na japë çdo gjë të nevojshme: **“Por prej Tij ju jeni në Krishtin Jezus, i cili nga Perëndia u bë për ne dituri, drejtësi, shenjtërim dhe shpengim, që, sikurse është shkruar: ‘Ai që mburret, le të mburret në Zotin.’ ”** (1 Korintasve 1:30, 31)

Zoti dëshiron të na japi natyrën, karakterin, jetën, fuqinë dhe zgjuarsinë e Tij. Por, për të marrë këto dhurata mbretërore, ne duhet të marrim pagëzimin me Frymën e Shenjtë. Pse? Sepse nëpërmjet pagëzimit me Frymën e Shenjtë, Jezusi jeton në ne dhe vetëm në Jezus Krishtin mund të marrim tërë këto gjërat që Zoti ka për qëllim të na i japi.

Me indiferencën, padurimin dhe vetëbesimin tonë, ne e kufizojmë Zotin. Shpeshherë ne e marrim vendimet pa pyetur këshillën e Zotit, pa u lutur që Ai të na zbulojë vullnetin e Tij. Ne, jo vetëm që marrim vetë vendimet në jetën tonë të përditshme, por madje vendosim se si dhe ku t'i shërbejmë Atij, pa i kërkuar se si dëshiron Ai të na përdori në mënyrë më efikase për lavdinë e Tij.

Kur jemi afër Zotit dhe mësojmë të kemi besim tek Ai, Zoti na drejton në shërbesën e Tij. Në qoftë se nuk do të mësojmë të kemi besim tek Zoti, përfundimisht do shohim se shumica e veprave tona janë bërë sipas dëshirës sonë, jo sipas vullnetit të Zotit, pra gjithë munda ynë ka qenë i kotë:

“Dhe, në qoftë se dikush ndërton mbi këtë themel [Krishtin] ar, argjend, gurë të çmuar, dru, sanë, kashtë, vepra e secilit do të shfaqet, sepse dita do ta tregojë; sepse do të zbulohet me anë të zjarrit, dhe zjarri do të provojë veprën e secilit e ç’lloji është. Në qoftë se vepra që dikush ka ndërtuar mbi themelin qëndron, ai do të marrë një shpërblim, në qoftë se vepra e tij digjet, ai do të pësojë humbje, por ai vetë do të shpëtohet, si përmes zjarrit.” (1 Korintasve 3:12-15)

Besimi tek Zoti nuk vjen natyrisht vetvetiu. Që nga fëmijëria jemi mësuar se për të arritur qëllimet duhet të veprojmë. Të paktën në botën perëndimore të gjithë mësohen që të jenë të pavarur dhe të vetëmjaftueshëm.

Kurse në marrëdhënie me Zotin gjithçka është krejt ndryshe – çdo gjë duhet ta presim nga Zoti. Sigurisht, kjo nuk do të thotë se do të rrimë duarkryq. Normale, do punojmë. Por duke njohur vullnetin e Perëndisë ne do të mundohemi dhe do të bëjmë madje sakrifica për të plotësuar punën e misionit të Tij që Ai ka planifikuar për ne. Dhe në këtë punë gjithashtu jemi varur nga Zoti, sepse marrim nga Ai drejtim, zgjuarsi dhe fuqi.

Në mënyrë që i Krishteri mund të krijojë marrëdhënie të tillë me Zotin, ai çdo ditë duhet të kalojë kohë me Atë në lutje dhe studim Bible. I krishteri duhet të mbajë një kontakt të vazhdueshëm me Zotin. Bibla thotë: “Lutuni pa pushim.” (1 Thesalonikasve 5:17) Pra, mos hiqni dorë nga lutjet tuaja, por komunikoni rregullisht me Zotin.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Përse të Krishterët shpeshherë nuk e shohin fuqinë e Zotit në jetët e tyre?
2. Sa nga gjërat e nevojshme Zoti dëshiron të na japi?
3. Si e kufizojmë Zotin në jetët dhe shërbesat tona?
4. Në qoftë se i shërbejmë Zotit sipas vullnetit tonë dhe metodave tona, si do të jetë rezultati? A e keni patur një përjetim të tillë?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju falë që nuk dëshiruat varësinë totale nga Ai dhe nuk e kërkuat vullnetin e Tij.
4. që Zoti t'ju ndihmojë – si në jetën e përditshme po ashtu edhe në shërbesë, që të keni besim dhe varësi të plotë nga Ai.
5. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 11 - Shfaqja e besimit të vërtetë

Në luftën tonë me tundimet dhe mëkatet duhet të mbështetemi tek Zoti. Për të patur fitore në këtë fushë të jetës, jemi totalisht të varur nga Jezusi. Faktori kryesor në mposhtjen e Satanit është besimi tek Zoti.

Jezusi jeton në të Krishterët nëpërmjet pagëzimit me Frymën e Shenjtë. Prandaj ne kemi të gjitha karakteristikat e Jezusit – dashurinë e Tij, paqen, besimin, durimin, mendimet e pastra, etj., - sepse Ai jeton në ne. Kur tundohemi, ne thjesht duhet të kthejmë sytë tek Jezusi. Çelsi i fitores mbi tundimet është mbështetja, besimi i plotë tek Jezusi.

“Prandaj edhe ne, duke qenë të rrethuar nga një re kaq e madhe dëshimtarësh, duke hedhur tej çdo barrë dhe mëkatin që na qarkon vazhdimisht duke na joshur, le të rendim me durim në udhën që është përpara nesh, duke i drejtuar sytë te Jezusi, kreu dhe plotësonjësi i besimit, i cili, për gëzimin që ishte përpara Tij, duroi kryqin duke e përçmuar fyerjen dhe u ul në të djathtën e fronit të Perëndisë.” (Hebrenjve 12:1, 2)

Andrew Murray, shkrimtari i famshëm i Krishterë, ka shkruar fjalë inkurajuese për besimtarë të dekurajuar nga dështime në jetën e Krishterë. Ai thotë se shpeshherë këto shpirtra të çmuar nuk kuptojnë se qëndrimi në Krisht është çelësi i suksesit për njerëzit e dobët. Shkrimtari thotë se qëndrimi në Krisht nuk i ngjan një arritjeje të madhe dhe nuk kërkon që të bëhemi menjëherë shenjtorë. Ai thotë se qëndrimi në Krisht do të thotë t’i besosh dobësinë tënde të Plotfuqishmit, dhe që jeta në Krisht nuk është një punë e kryer për të fituar shpëtimin, por thjesht leja që i japim Krishtit të punojë për ne, në ne dhe nëpërmjet nesh. Jezusi na jep falas fuqinë e dashurisë së Tij, frytet e Tij. Kjo është puna e Tij për ne. Pjesa jonë është ta lejojmë Atë të veprojë lirisht duke patur besim tek Ai. (*Abiding in Christ*, fq. 23)

Mbështetja tek Zoti në çdo gjë është e vetmja shprehje e besimit Biblik. Ajo tregon marrëdhënien tonë me Zotin. Në qoftë se ne besojmë tek Zoti, nuk do të shqetësohemi kurrë për asgjë, dhe kurrë nuk do të marrim vendime të nxituara. Atëherë do të ndiejmë një paqe të thellë, dhe për të mposhtur tundimet do të drejtojmë sytë tek Jezusi.

Si mund ta përjetojmë këtë? Ne duhet të mbështetemi tek premtimet e Zotit duke besuar që Ai do t'i plotësojë ato, pra, që Ai do të na sigurojë çdo gjë të nevojshme dhe nuk do të na zhgenjëjë kurrë.

“Shpirti im, gjej prehje vetëm te Perëndia, sepse shpresa ime vjen nga Ai. Vetëm Ai është kështjella ime dhe shpëtimi im; Ai është streha ime e lartë; unë nuk do të luaj kurrë. Te Perëndia është shpëtimi im dhe lavdia ime; kështjella ime e fortë dhe streha ime janë te Perëndia. Ki besim tek Ai vazhdimisht, o popull, hap zemrën tënde para Tij; Perëndia është streha jonë.” (Psalmi 62:5-8)

Ata që do të jenë gati për të mirëpritur Jezusin në ardhjen e Tij të dytë, do të jenë njerëz që kanë mësuar të mbështeten tek Zoti. Unë iu luta Zotit që Ai t'i përdori këto materiale studimi për të mësuar brezin e ditëve të fundit të kenë më shumë besim tek Ai, kështu duke i përgatitur për ardhjen e Tij. Para ardhjes së Krishtit besimtarët do të kalojnë aq shumë vështirësi sa nuk kanë përjetuar kurrë më përë. Kjo do të jetë koha e sprovave. Në ato ditë, i vetmi ku ata mund të gjejnë shpresë dhe mbështetje në nevojat e tyre të përditshme dhe mbrojtje, do të jetë Zoti. Dhe vetëm ata që do të kenë mësuar të mbështeten plotësisht tek Ai, do të jenë të përgatitur që të kalojnë këto sprova me sukses.

Dhe patjetër, Bibla na premton se fitorja jonë është e sigurtë. Kur të kthehet Krishti, Ai **“do të shkatërrojë përgjithnjë vdekjen; Zoti, Zoti, do t'i thajë lotët nga çdo fytyrë, do të heqë nga tërë dheu turpin e popullit të Tij, sepse Zoti ka folur.”** (Isaia 25:8)

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Kur Jezusi banon në zemrat tona, çfarë karakteristikash të Tij shfaqen tek ne?
 2. Si mbështetja tek Zoti mund të na ndihmojë në luftën kundër tundimit dhe mëkatit?
 3. Si shfaqet besimi i vërtetë tek Zoti?
 4. Përse mbështetja totale tek Zoti do të jetë kaq e rëndësishme në ditët e fundit para ardhjes së Krishtit? A jeni gati për kohën e sprovave?
-

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme.

Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju mësojë të mbështeteni tek Ai me besim të fortë në çdo gjë.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 12

Duke pritur shfaqjen e Krishtit

2000 vjet më përpara Izraeli ishte në pritje të ardhjes së Krishtit, Mesias së shumëpritur. Ne e dimë se Simeoni, një njeri i drejtë dhe i perëndishëm, edhe profete Ana ishin duke pritur ardhjen e Krishtit. Edhe pse ata të dy po prisnin Mesian, ata nuk mund të bënin asgjë për të përshpejtuar shfaqjen e Tij. Ata e prisnin me besim dhe mbështetje premtimin e Zotit.

Një ditë tek Maria erdhi një engjëll dhe i tha që ajo do të lindi Jezusin: **“Dhe ja, ti do të mbetesh shtatzënë dhe do të lindësh një djalë, dhe do t’ia vesh emrin Jezus.”** (Luka 1:31) Kjo duhet të ndodhte jo sipas dëshirës së saj por sipas vullnetit të Perëndisë. Pjesa e saj ishte vetëm të pranonte mesazhin e engjëllit dhe të priste me besim plotësimin e premtimit – lindjen e Krishtit. Gjithçka që mund të bënte Maria ishte vetëm të besonte dhe të priste.

Në jemi në një situatë të ngjashme. Ne duhet të kemi besim tek Zoti, që Ai do të veprojë në ne dhe nëpërmjet nesh për të shfaqur Krishtin në këtë botë. Zoti, i cili dërgoi Birin e Tij për të vdekur për mëkatet tona dhe për të na shpëtuar, pas kësaj nuk na ka lënë vetëm që të vazhdojmë gjithçka me forcat tona. Aspak.

“Ju në fakt, jeni të shpëtuar me anë të hirit, nëpërmjet besimit, dhe kjo nuk vjen nga ju, po është dhurata e Perëndisë, jo nga vepra, që të mos mburret askush. Ne në fakt jemi vepra e Tij, e krijuar në Krishtin Jezus për veprat e mira që Perëndia përgatiti që më parë, që ne të ecim në to.” (Efesianëve 2:8-10, nënvizimi i autorit).

Krishti i shfaqet botës në fuqinë e Frymës së Shenjtë: **“Dhe engjëlli duke u përgjigjur, i tha: ‘Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ty dhe pushteti i Shumë të Lartit do të të mbulojë me hijen e vet; prandaj i shenjtë që do të lindë prej teje do të quhet Bir i Perëndisë.’ ”** (Luka 1:35)

Kështu shfaqet Krishti në ne dhe nëpërmjet nesh në fuqinë e Frymës së Shenjtë. Engjëlli i tha Marisë që po i jepet një mundësi për t’i shfaqur Krishtin botës nëpërmjet saj. Dhe pjesa e saj ishte vetëm ta pranojë këtë dhe të presi 9 muaj.

Dhjata e Re na mëson se Krishti jeton në besimtarët nëpërmjet Frymës së Shenjtë. Jezusi hyn tek ne çdo ditë me anë të pagëzimit me Frymën e Shenjtë. Nëpërmjet pagëzimit me Frymën e Shenjtë, Ai vepron në ne dhe nëpërmjet nesh shfaq drejtësinë e Tij.

Dhjata e Re na tregon shumë qartë se, për të mposhtur tundimet dhe mëkatet, kemi nevojë që Krishtin të banojë në ne, në mënyrë që drejtësia e Tij të shfaqet në jetët tona. Për të ilustruar këtë të vërtetë, Jezusi përdori shembëlltyrën rreth hardhisë dhe shermendit: **“Qëndroni në mua dhe unë do të qëndroj në ju; sikurse shermendi nuk mund të japë fryt nga vetja, po qe se nuk qëndron në hardhi, ashtu as ju, nëse nuk qëndroni në mua. UNË JAM hardhia, ju jeni shermendet; kush qëndron në mua dhe unë në të, jep shumë fryt, sepse pa mua nuk mund të bëni asgjë.”** (Gjoni 15:4,5)

Kurse Pali, duke mësuar këtë të vërtetë, shkruante:

“Kështu edhe ju, konsideroheni veten të vdekur për mëkatin, por të gjallë për Perëndinë, në Jezu Krishtin, Zotin tonë.” (Romakëve 6:11)

“Por ne kemi mendjen e Krishtit.” (1 Korintasve 2:16)

Në qoftë se ne zgjedhim të pranojmë pagëzimin me Frymën e Shenjtë dhe të presim që Krishti të hyjë në zemrat tona, Ai do të shfaqet në ne me diturinë, drejtësinë, shenjtërimin dhe shpengimin e Tij: **“Por prej Tij ju jeni në Krishtin Jezus, i cili nga Perëndia u bë për ne dituri, drejtësi, shenjtërim dhe shpengim.”** (1 Korintasve 1:30)

Porsi ne mbështetemi tek Zoti në çdo nevojë të jetës sonë, ne duhet të mbështetemi tek Ai edhe në mposhtjen e tundimeve nëpërmjet Krishtit që banon në ne. Zoti dëshiron që ne të kërkojmë fitoren mbi mëkat duke drejtuar sytë tek Jezusi. Ja, çfarë ka shkruar Ellen G. White rreth kësaj: “Kur ne pranojmë mësimet e Jezusit, Ai banon në ne dhe drejton mendimet, përpjekjet dhe veprimet tona. Pra, atëherë nuk jetojmë më ne, por Krishti brenda nesh. Ai është shpresa e lavdisë. Egoja jonë ka vdekur dhe Shpëtimtari ynë jeton në ne. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers,” 389. lpp)

A e shikoni bukurinë e kësaj të vërtete? Pjesa jonë është vetëm të mbështetemi tek premtimi i Zotit që Krishti dhe drejtësia e Tij do të shfaqet në ne. Ne vetëm duhet të zgjedhim të dëshirojmë që kjo të ndodhi, porsi bëri Maria. Kur na

sulmojnë tundimet, ne nuk kemi pse të luftojmë vetëm. Ne duhet t'i drejtohem Krishtit i cili jeton brenda nesh dhe t'i kërkojmë Atij të shfaq drejtësinë e Tij: **“duke i drejtuar sytë te Jezusi, kreu dhe plotësonjësi i besimit, i cili, për gëzimin që ishte përpara tij, duroi kryqin duke e përçmuar fyerjen dhe u ul në të djathtën e fronit të Perëndisë.”** (Hebrenjve 12:2) Dhe pastaj duhet vetëm të presim me besim që Ai do të plotësojë premtimin e Tij.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. A bënë gjë Simeoni, Ana dhe Maria për të arritur shfaqjen e Krishtit?
2. Tregoni me fjalët tuaja se si shfaqet Krishti në ditët e sotme?
3. Si mund të fitoni kur ju sulmojnë tundimet?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti të shfaq Krishtin në jetën tuaj.
4. që kur të tundoheni, Jezusi t'ju japi fitoren mbi tundimet.
5. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 13 - Bindja ndaj udhëheqjes së Fjalës së Zotit

Bibla na u dha si guida e jetës. Mbreti David e njihte mirë Fjalën e Zotit, dhe e citoi atë shpeshherë në Psalmet e tij. Tek Psalmi 25 ai thotë: **“O Zot, më trego rrugët e Tua, më mëso shtigjet e Tua. Më udhëhiq në të vërtetën Tënde dhe më mëso, sepse Ti je Perëndia i shpëtimit tim; unë shpresoj shumë te Ti gjatë gjithë ditës.”** (Psalmi 25:4, 5)

Edhe pse Davidi kishte Fjalën e Zotit, ai kuptonte se për të zbatuar mësimet e saj në jetë dhe në shërbesën e Zotit, ai kishte nevojë udhëheqjen nga Perëndia. Prandaj ai kërkonte nga Zoti zbulesa.

Zbulesa dhe informacioni janë dy gjëra të ndryshme. Fjala e Zotit përmban shumë informacion, por nuk mjafton në qoftë se ne thjesht e dimë atë. Për të zbatuar Fjalën e Zotit në jetët tona, ne kemi nevojë të “dëgjojmë” udhëheqjen e Zotit. Kur ne “dëgjojmë” udhëzimet e Tij, zbulesën e vullnetit të Tij, besimi ynë rritet dhe na forcon për t’u bindur ndaj vullnetit të Perëndisë. Pali shkruante: **“Besimi, pra, vjen nga dëgjimi, dhe dëgjimi vjen nga fjala e Perëndisë.** (Romakëve 10:17, nënvizimi i autorit).

Si ilustrimi do t’ju tregojë përvojën time. Pasi kisha mbaruar studimet teologjike, nisa të shërbeja si pastor. Pas gjashtë muajsh në kishën time të parë vendosa të organizoja takime ungjillizuese. Planifikova gjithçka të nevojshme dhe gjithçka më dukej në rregull. Por një mëngjes kur isha në zyrën time, fillova të shqetësohesha.

Ky ishte ungjillizimi im i parë dhe fillova të mendoja që kjo ishte tepër e vështirë për ma. Nuk e dija se si do të kalonin këto programe. A do të vinte njeri? Mos ndodh ndonjë situatë problematike? A do ta pranojë ndonjëri Krishtin?

Kur mendja ime u sulmua nga gjithë këto pyetje, u gjunjëzova dhe i tregova gjithçka Zotit. Gjatë lutjes ndieva një shtyrje për të lexuar Biblën. U ngrita, e hapa Biblën dhe fillova të lexoja Ungjillin sipas Gjonit.

Duke lexuar arrita tek Gjoni 15:16: **“Nuk më keni zgjedhur ju mua, por unë ju kam zgjedhur juve; dhe ju caktova të shkoni dhe të jepni fryt, dhe fryti juaj të jetë i qëndrueshëm, që, çfarëdo gjë që t’i kërkoni Atit në emrin tim, Ai t’jua japë.”**

Kur lexova në heshtje këtë varg, m’u duk sikur ai jehonte me zë në veshët e mi. Ishte sikur Zoti po fliste me mua. Dëgjova Fjalën e Zotit që më ishte drejtuar pikërisht mua. Besimi im u forcua dhe unë fitova bindje se ungjillizimi do të kalonte me sukses. Dhe ashtu ndodhi.

Kjo ishte përvoja ime e parë kur dëgjova udhëzimin e Zotit dhe i besova Atij. Sigurisht, Zoti më kishte udhëhequr edhe shumë herë më përpara. Por isha i ri dhe sapo kisha filluar të mësoja të dëgjoja drejtimet e Zotit.

Zoti dëshironte të drejtoja të gjithë bijtë e Tij tek rruga që Ai kishte përgatitur për ata dhe që ata të merrnin vendimet e duhura. Pjesa jonë është të ndjekim Zotit me përlësi sipas udhëdhëzimeve të Tij dhe të presim derisa të kuptojmë më mirë vullnetin e Tij. Zoti gjithmonë do t’i dëgjojë dhe do t’i përgjigjet lutjeve të tilla.

“Unë do të të edukoj dhe do të të mësoj rrugën, nëpër të cilën duhet të ecësh; unë do të të këshilloj dhe do ta mbaj syrin tim mbi ty.” (Psalmi 32:8)

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Si dallohet informacioni nga zbulesa e Zotit?
2. Çfarë duhet të bëjmë për të marrë udhëzimet e Zotit?
3. Gjeni një apo disa tekste Biblike në të cilët Zoti premtan të drejtojë bijtë e Tij!
4. Tregoni një ose disa shembuj nga përvoja juaj kur keni marrë zbulesën nga Fjala e Zotit, e cila udhëhoqi jetën tuaj.

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju udhëheqi në çdo hap të jetës.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 14 - Zbulesa e udhëheqjes së Perëndisë kundrejt logjikës njerëzore

Për të marrë udhëheqjen e Zotit, duhet të dimë dy gjëra. Pikë së pari, ne duhet të kuptojmë se ne kemi nevojë për atë. Së dyti, ne duhet të presim deri sa të marrim udhëheqjen nga Zoti. Ne nuk duhet të marrim kurrë vendimet me kokën tonë duke u drejtuar nga logjika jonë. Ja një shembull. Kur Jezusi i dha dishepujve të Tij porosinë e madhe, Ai tha:

“Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj nga të gjithë popujt duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë, dhe duke i mësuar të zbatojnë të gjitha gjërat që unë ju kam urdhëruar. Dhe ja, unë jam me ju gjithë ditët, deri në mbarim të botës. Amen.” (Mateu 28:19,20)

Logjika njerëzore thotë që ungjilli duhet të ishte predikuar në çdo fshat ku kalonin dishepujt. Por në Bibël lexojmë se nuk ndodhi kështu. Dishepujt merrnin drejtimit nga Zoti se cilat vende Ai kishte përgatitur për predikimin e tyre. Ata pritën derisa morën mesazhin nga Zoti, se ku të shkonin me mesazhin e Tij. Atyre i nevojitej zbulesa e qartë nga Zoti.

Tek Veprat e Apostujve lexojmë rreth udhëtimit misionar të Palit: **“Kur ata po kalonin nëpër Frigji dhe në krahinën e Galatisë, u penguan nga Fryma e Shenjtë që të shpallin fjalën në Azi. Si arritën në kufijtë e Misisë, ata kërkuan të shkojnë në Bitini, por Fryma nuk i lejoi. Kështu, pasi e përshkuan Misinë, zbritën në Troas. Gjatë natës Palit iu shfaq një vegim. I rrinte para një burrë Maqedonas, që i lutej dhe i thoshte: ‘Kalo në Maqedoni dhe na ndihmo.’ Mbasi e pa vegimin, kërkua menjëherë të shkojmë në Maqedoni, të bindur se Zoti na kishte thirrur që t’ua shpallim atyre ungjillin.”** (Veprat 16:6-10)

Dishepujt deshën të predikonin në Azi, por Fryma i ndaloi. Pastaj ata u nisën për në Misinë dhe Bitininë, por sërish Fryma i tha një “JO” të qartë. Më vonë Fryma i dha Palit një vegim ku ai u nxit për të shkuar në Maqedoni. Atëherë dishepujt pa humbur kohë u nisën për të predikuar atje.

Edhe ne si dishepujt duhet të mësojmë që të presim udhëzimet e Zotit si në jetën tonë personale, po ashtu në shërbesën tonë. Unë kam shërbyer si pastor për shumë vite dhe është e lehtë të kujtoj sikur e di tashmë cili është vullneti i Zotit për jetën time. Megjithatë, mendimi i tillë është i rrezikshëm. Unë jam

dishepulli i Bariut Jezus, dhe unë si pastor duhet të ndjek udhëzimet e Tij, jo të bëjë atë që më duket e nevojshme sipas mendjes time. Prandaj duhet të mësojmë të marrim udhëzimet nga Zoti. Davidi tha rreth kësaj gjëje:

“Më udhëhiq në të vërtetën Tënde dhe më mëso, sepse Ti je Perëndia i shpëtimit tim; unë shpresoj shumë te Ti gjatë gjithë ditës.” (Psalmi 25:5)

Edhe Solomoni, biri i Davidit, e vërteton këtë: **“Ki besim tek Zoti me gjithë zemër dhe mos u mbështet në gjykimin tënd; pranoje në të gjitha rrugët e tua, dhe Ai do të drejtojë shtigjet e tua.”** (Fjalët e Urta 3:5, 6)

Ky tekst tregon qartë se nuk duhet të mbështetemi tek gjykimi ynë. Në vend të kësaj ne duhet të besojmë tek udhëheqja e Zotit dhe të “mendojmë” rreth Tij. Kjo do të thotë se çdo moment duhet të jemi në marrëdhënie të ngushta me Atë. Dhe pa pushim duhet të presim udhëheqjen e Tij në të gjitha fushat e jetës sonë, jo vetëm në aspekt shpirtëror.

Edhe pse kam shërbyer si pastor mbi 30 vjet, edhe unë shpeshherë ndodhem në situata kur nuk di se si të veproj. Dhe kjo më ndihmon të përqëndrohem tek Zoti. Për të marrë udhëheqjen në shërbesën time, të cilën Zoti kryen nëpërmjet meje, unë duhet të drejtojë gjatë gjithë kohës sytë e mi tek Jezusi. Të gjithë udhëheqësit e kishës kanë rrezik të harrojnë se punën e Kujt po bëjnë. Sa më shumë përvojë kemi, sa më e lartë është pozita jonë, aq më shumë rrezik kemi të udhëhiqemi nga logjika, mendimet dhe idetë tona. Dhe shumë lehtë lutja për udhëheqjen e Zotit kthehet në një ritual formal, i cili shprehet në fillim të ditës apo në mbledhje para njerëzve të tjerë, pa u përpjekur seriozisht të marrim vesh vullnetin e Zotit.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Cilat janë ato dy gjëra që duhet të mbajmë mend për të marrë udhëheqjen e Zotit?
 2. A është e sigurt të ndjekim logjikën njerëzore duke kërkuar vullnetin e Zotit? Pse?
 3. Përmendni një rast nga Bibla ku logjika njerëzore do të kishte devijuar dishepujt nga rruga e Zotit.
 4. Cili është rreziku i madh pasi i kemi shërbyer Zotit për shumë vite. Si ta shmangim këtë rrezik?
-

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme.

Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju mësojë që të ndiqni udhëheqjen e Tij.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 15 - Vendimet e mishit apo të Frymës

Kur ne në jetën tonë dhe në shërbesën për Zotin bëjmë sipas mendjes sonë, pa pritur udhëheqjen e Zotit, ne veprojmë në mish. Ne duhet të kuptojmë se pa veprimin e Zotit në ne dhe nëpërmjet nesh, ne nuk mund të kryejmë asgjë kuptimplotë. Pali shkruajti: **“Por prej Tij ju jeni në Krishtin Jezus, i cili nga Perëndia u bë për ne dituri, drejtësi, shenjtërim dhe shpengim.”** (1 Korintasve 1:30)

Prandaj, kur ne i lutemi Zotit, ne duhet t’i shprehim Atij nevojën tonë për udhëzimet dhe mësimet e Tij. Por këtu mund të pengohemi nga krenaria dhe vetëbesimi ynë. Udhëzimin e Zotit do ta marrin vetëm njerëzit e përlurur. Davidi e ka shprehur këtë ide si vijon: **“Ai do të udhëheqë njerëzit zemërbutë në drejtësi dhe do t’u mësojë të përlururve rrugën e Tij.”** (Psalmi 25:9)

Për të pritur udhëheqjen e Zotit na nevojitet përlësia dhe besnikëria. Ne nuk duhet të nxitojmë tek ai drejtim që na duket më i miri. Duke iu lutur Zotit me përlësi për udhëheqjen e Tij, të cilën Ai na ka premtuar, ne duhet të vazhdojmë të drejtojmë sytë tek Ai dhe të shpresojmë për udhëzime nga Ai. Me këtë ne shpallim që pranojmë Zotin si burimin e vetëm të zgjuarsisë, dhe që në çdo gjë jemi plotësisht të varur nga udhëheqja e Tij. Dhe ndërsa ende jemi në pritje, mbushemi me shpresën dhe paqen e Tij.

Sigurisht, edhe kur kemi mësuar të presim me përlësi tek Zoti, ende ka rrezik të ndjekim mendjen tonë që është vullneti i mishit. Bibla na tregon shumë për raste të tilla. Për shembull, psalmi 106 tregon rreth historisë së Izraelit. Këto janë fjalë plot trishtim dhe keqardhje: **“Por shpejt i harruan veprat e Tij dhe nuk pritën me besim plotësimin e planit të Tij.”** (Psalmi 106:13)

Ne e dimë shumë mirë se çfarë ndodhi me Izraelin kur populli nuk deshi të ndjekë udhëzimet e Zotit. Ata nisën rrugën e vetë, rrugën e cila i largoi nga Zoti dhe i çoi drejt shkatërrimit. Sërish e sërish ne lexojmë rreth njerëzve të Perëndisë të cilët vendosën të vepronin sipas mendjes së tyre, dhe çdo herë pasojat ishin shumë serioze. Kështu ndodhi kur Jozueu drejtoi Izraelin në betejën kundër Atit (Jozueu 8), si edhe kur ata bënë marrëveshje me gabaonasit (Jozueu 9), si edhe kur izraelitët hynë në Tokën e Premtuar.

Ka rrezik që edhe ne mund të veprojmë në këtë mënyrë. Ne kemi Fjalën e Zotit, Biblën. Ne mendojmë se e dimë si ta përdorim, por shpeshherë nxitojmë pa pritur udhëzimet nga Zoti. Ne, adventistët, sërish e sërish dëshmojmë këtë situatë: një njeri i cili kujton se e di mirë Fjalën e Zotit, mëson që Sabati është dita e Zotit, por pastaj ai shpeshherë vazhdon të mbajë të dielën, sepse ka marrë vendim duke u bazuar mbi bindjen se ky është vullneti i Zotit.

Kur flasim me njerëz të cilët nuk kanë pranuar të vërtetën rreth Sabatit të shenjtë, ne duhet të kemi kujdes që të mos sillemi në mënyrë arrogante. Kaq shumë herë në mënyrë të ngjashme kemi marrë vendime që më vonë kanë shkaktuar vetëm probleme. Sa shpesh kemi marrë vendime për punën e Zotit, por pa aprovimin dhe bekimet e Tij?

Jemi në rrezik nëse duke marrë pjesë në mbledhje dhe komitete të ndryshme do kujtojmë se e dimë vullnetin e Zotit sepse kemi Fjalën e Tij, shumë eksperiencë dhe tradita. Atëherë ka rrezik të fillojmë të mendojmë që mund të shpallim menjëherë vullnetin e Zotit si në jetën tonë personale po ashtu në shërbesën në kishë. Por në realitet ne nuk kuptojmë gjithçka në Fjalën e Tij, as nuk e kemi një përvojë të përsosur.

Pa pritur udhëzimet dhe zgjuarsinë e Zotit, ne udhëhiqemi nga vullneti i mishit, dhe më pas do kuptojmë se nuk jemi duke bërë vullnetin e Zotit. Sa të vërteta janë Fjalët e Urta: **“Ka një rrugë që njeriut i duket e drejtë, por në fund ajo të nxjerr në udhët e vdekjes.”** (Fjalët e Urta 16:25)

Përse marrim ne vetë vendime pa pritur udhëzimet e Zotit? Ne duhet të mbajmë mend se: **“Përpara shkatërrimit vjen kryelartësia dhe përpara rrëzimit fryma krenare.”** (Fjalët e Urta 16:18)

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Çfarë do të thotë t'i shërbesh Zotit në mish? A luftoni me këtë problem?
 2. Si të shmangim shërbesën në mish?
 3. Cilat janë parakushtet për të marrë udhëzimet nga Zoti?
 4. Përse të Krishterët kaq shpesh marrin vendime të gabuara duke kujtuar se janë duke bërë vullnetin e Zotit?
-

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme.

Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju mbrojë nga shërbesa në mish.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 16

Duke u lutur me shpresën tek Zoti

Zakonisht ne i lutemi Zotit për plotësimin e ndonjë nevoje materiale, emocionale, shpirtërore ose fizike. Dhe atëherë është shumë e lehtë të fillojmë të shqetësohemi “A do ta plotësojë Zoti kërkesën time?” - në vend që të presim në qetësi përgjigjen e Tij. Në këto raste ne mund të humbim durimin. Megjithatë ne duhet të mësojmë të presim përgjigjen e Zotit.

Një lutje e vërtetë me shpresë tek Zoti nuk është vetëm lutje për gjërat që dëshirojmë ose që Zoti na ka premtuar në Fjalën e Tij. Mbështejta tek Zoti, sigurisht është një pjesë e rëndësishme e një lutjeje këmbëngulëse, megjithatë, një shpresë reale tek Zoti është më shumë se kaq. Ajo është marrëdhënie më e thellë me Zotin, jo thjesht pritje për të marrë gjërat që i kemi kërkuar.

Të krishterët e papërvojshëm kryesisht përqëndrohen tek marrja e bekimeve dhe dhuratave të premtuara. Zoti përdor nevojat tona bazike për të cilat ne lutemi, për të na afruar pranë Vetes. Ai dëshiron të na japë gjërat që na nevojiten, në mënyrë që të kemi përvojë në marrëdhënien me Atë dhe që të njohim mirësinë e Tij. Por shpeshherë Zoti nuk na jep çdo gjë që i kemi kërkuar, për të njëjtën arsye – që t’i afrohem më shumë Atij.

Në këto raste, pritja jonë tek Zoti, e mbushur me lutje të zjarrita, bëhen një përjetim i veçantë me Atë. Ne fillojmë të përqëndrohemi më shumë tek mirësia e Tij dhe besimi ynë tek Zoti rritet. Kur ne, në jetën tonë të lutjeve dhe të shpresës tek Zoti, fillojmë të përjetojmë marrëdhënie të tillë me Zotin, ne fillojmë të ndiejmë dëshirë për t’iu përkushtuar Atij më shumë. Atëherë ne lutemi më pak për gjërat që dëshirojmë të marrim, por më shumë dëshirojmë të përjetojmë praninë e Zotit. Atëherë ne fillojmë të kuptojmë se çfarë do të thotë **“lutuni pa pushim”**, siç ka shkruar Pali tek 1 Thesalonikasve 5:17.

Kështu ne do të zhvillojmë aftësinë për të qenë të gëzuar gjithmonë: **“Jini gjithmonë të gëzuar.”** (1 Thesalonikasve 5:16)

Duke u lutur me shpresë tek Zoti, ne do të forcojmë mbështetjen tonë tek Ai në jetën tonë të përditshme. Atëherë do të kuptojmë më shumë varësinë tonë të plotë nga Zoti në çdo gjë dhe do të mundohemi të jemi në marrëdhënie të ngushta me Atë përditë. Dijeni e vazhdueshme e varësisë nga Zoti na sjell paqe në zemër dhe e mendje. Të gjitha shqetësimet zhduken dhe as e tashmja, as e ardhmja nuk mund të prishi qetësinë tonë.

Por zhvillimi i një jete të tillë lutjeje dhe e shpresës kërkon kohë. Mund të pengohemi nga shumë gjëra. Ne, për shembull, mund të lexojmë shumë libra të krishterë, duke neglizhuar një shpresë të vërtetë tek Zoti. Ose mund të bëhemi tepër të zënë në shërbesën tonë për Zotin, sa që nuk kemi më kohë për marrëdhënie të thellë me Atë.

“Zoti është i mirë me ata që kanë shpresë tek Ai, me shpirtin që e kërkon.”
(Vajtimet 3:25)

Në qoftë se do të kemi shpresë të vërtetë tek Zoti, do të përjetojmë mirësinë e Tij dhe do të zhvillojmë marrëdhënie të thella me Të. Këtë përvojë mund ta marrim vetëm nëpërmjet lutjes dhe shpresës së vazhdueshme tek Ai. Pa këtë është e pamundur të zhvillojmë marrëdhënie të ngushta me Zotin. Por pikërisht marrëdhënie të tilla janë më të rëndësishme për shpëtimin tonë.

“Dhe kjo është jeta e përjetshme, të të njohin Ty, të vetmin Perëndi të vërtetë, dhe Jezu Krishtin që Ti ke dërguar.” (Gjoni 17:3)

Sa më shumë do të zhvillojmë marrëdhënie të tilla me Zotin, aq më e palëkundshme do të bëhet besimi ynë tek Ai. Atëherë në zemrat tona do të sundojë një paqe e thellë. Shqetësimet dhe frikërat do të zhduken. Dhe kjo përvojë do të na ndihmojë që të rrënjosemi tek Zoti. Kjo është e nevojshme për të gjithë ata që përgatiten për ardhjen e Tij të dytë.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Çfarë do të thotë të lutemi me shpresë tek Zoti?
 2. Përse Zoti shpeshherë vonon përgjigjet ndaj lutjeve tona?
 3. Çfarë rëndësie kanë lutjet me shpresë në marrëdhënien tonë me Zotin?
 4. Përse ata që dëshirojnë të jenë gati për ardhjen e Krishtit, duhet të mësojnë të luten me shpresë tek Zoti?
-

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju mësojë se si të luteni me shpresë tek Ai.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Pjesa 3 – ZOTI YNË I PLOTFUQISHËM

Dita 17 - Zoti i plotfuqishëm mbi çdo gjë

Shpresa tek Zoti është aftësia e të Krishterit të mbajë qetësi besimplotë tek Zoti gjithmonë dhe në çdo gjë. Në mënyrë që besimtarët të fitojnë një besim kaq të thellë, ata duhet të kuptojnë madhësitë dhe plotfuqishmërinë e Zotit. I

Krishteri duhet të besojë se Zoti është një Mbret i plotfuqishëm, i aftë për të plotësuar premtimet e Tij. Në qoftë se Zoti nuk do ishte i tillë, atëherë Satani mund të pengonte Atë nga përmbushja e premtimeve të Tij për ata që besojnë tek Fjala e Tij.

Madhështia e Zotit shprehet në sundimin e Tij mbi këtë botë. Bibla na tregon qartë atë ditë kur Krishti vdiq në kryq, Ai e shkatërroi fuqinë e Satanit, dhe Vetë u bë **“i deklaruar Biri i Perëndisë në fuqi, sipas Frymës”** (Romakëve 1:4) Dhe pas ringjalljes së Tij, Jezusi shpalli: **“Mua më është dhënë çdo pushtet në qiell e në tokë.”** (Mateu 28:18)

Pali shkroi rreth autoritetit të Krishtit në letrën e tij Efesianëve. Ai thotë që Ati e ka vënë Krishtin **“të ulej në të djathtën e Tij në vendet qiellore, përmbi çdo principatë, pushtet, fuqi, zotërim dhe çdo emër që përmendet jo vetëm në këtë epokë, por edhe në atë të ardhme, dhe vuri çdo gjë nën këmbët e Tij, edhe ia dha për krye përmbi çdo gjë kishës, e cila është trupi i Tij, plotësia i Atij që mbush çdo gjë në të gjithë.”** (Efesianëve1:20-23)

Duke parë ngjarjet e kësaj bote mund të lindi pyetja – kush po drejton këto ngjarjet që po ndodhin – Satani apo Zoti? Shumica e njerëzve e mohojnë Zotin si Mbretin e plotfuqishëm dhe sovran. Shumë veta nuk e pranojnë Zotin si Krijues. Vetëm pak njerëz besojnë në përkujdesjen e Zotit për krijesat e Tij.

Shumica e njerëzve mendojnë që bota sundohet nga “ligjet e natyrës” ose “nëna natyrë”. Për të studiuar natyrën njerëzore zakonisht përgjigjet kërkohen në psikologji dhe sociologji. Besohet se marrëdhëniet njerëzore në këtë botë janë të rregulluara nga vetë njeriu, kurse në natyrë nga “nëna natyrë”

Duke parë marrëdhënien midis njerëzve në këtë botë, vërtetë mund të lindin dyshimi nëse Zoti i ka të gjitha ato në kontroll? A nuk dëshmon çdo gjë që këtë botë e sundon Satani? Uragane, tërmete, sëmundje, zi buke... Po mizoria e njerëzve? Po krimet, luftërat dhe terrorizmi? A nuk janë këto shenjat e sundimit të Satanit?

Unë personalisht mendoj se shumica e të Krishterëve i japin në mendjen e tyre shumë fuqi Satanit dhe njerëzve. Disa të Krishterë imagjinojnë Zotin duke vëzhguar nga Qielli dhe duke thënë: “Ah, sikur njerëzit të vepronin kështu”, ose “Ah, sikur Satani të mos ishte aq i suksesshëm!” Jo, të dashur të Krishterë, ne i shërbejmë Mbretit të Universit i cili nuk drejtohet dhe nuk mund të ndikohet nga krijesat e Tij, as nga ligjet e natyrës që Ai Vetë ka krijuar.

Përgjigja jonë ndaj pyetjes “Kush sundon këtë botë?”, varet nga ajo nëse besojmë tek Fjala e Zotit apo arrijmë në përfundime vetëm nga ajo çfarë shikojmë përreth.

Ka vetëm dy alternativa – (1) Zoti ka çdo gjë në kontroll, apo (2) dikush ka në kontroll Zotin. Zoti mund të plotësojë vullnetin e Tij, ose mund të ndalohej, pengohet nga krijesat e Tij.

Le të shohim se çfarë thotë Bibla rreth plotfuqishmërisë së Zotit. Pali shkruan që Zoti: **“vepron të gjitha sipas këshillës së vullnetit të Tij”** (Efesianëve 1:11)

Zoti ka çdo gjë në kontroll. Gjithçka ndodh në harmoni me planin e Tij të përjetshëm.

Ne mund të protestojmë duke thënë: “Po të isha unë Zoti, unë nuk do të lejova të ndodhnin gjëra të tilla!” Në këto raste duhet të kujtojmë fjalët e Palit drejtuar romakëve: **“O thellësi pasurie, urtësie dhe diturie të Perëndisë! Sa të pahulumtueshme janë gjykimet e Tij dhe të pashtershme janë udhët e Tij!!”** (Romakëve 11:33)

Plotfuqishmëria është një nga atributet e Zotit. Dhe Zoti e përdor fuqinë e Tij sipas vullnetit të Tij, në kohën e Tij dhe në mënyrën e Tij.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Përse njerëzit që shpresojnë tek Zoti kanë nevojë për besim në plotfuqishmërinë e Tij?
 2. Çfarë ndodhi tek Kryqi i Krishtit me fuqinë dhe autoritetin e Satanit? Përse është kaq e rëndësishme që të kuptojmë plotfuqishmërinë e Zotit?
 3. Çfarë pozite dhe autoriti mori Krishti pas vdekjes dhe ringjalljes së Tij?
 4. Bibla thotë se Zoti vepron sipas _____ të Tij. Çfarë mendoni ju rreth kësaj?
-

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju mësojë se Ai është Mbreti i Plotfuqishëm si në Qiell, po ashtu dhe mbi tokë.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 18 - Zoti i plotfuqishëm – Sovrani i natyrës

Bibla na mëson shumë qartë se Zoti sundon mbi natyrën. Nuk ka asgjë në natyrë mbi të cilën Zoti nuk do të kishte kontroll. Autori i Psalmeve ka shkruar: **“Po, unë pranoj që Zoti është i madh dhe që Zoti ynë është përmbi të gjitha perënditë. Zoti bën ç’të dojë në qiell dhe në tokë, në dete dhe në të gjitha humnerat. Ai i larton avujt nga skajet e tokës, prodhon vetëtimat për shiun, e nxjerr erën nga depozitat e tij.”** (Psalmi 135:5-7)

Dikush mund të pyesë: “Por a nuk është përfshirë Satani në katastrofa natyrore?” Përgjigjja është – po. Megjithatë, Satani mund të ndërhyjë në natyrë vetëm aq sa i lejon Zoti dhe deri aty ku përmbushet plani i përjetshëm i Zotit. Rreth kësaj Pali ka shkruar: **“Dhe ne e dimë se të gjitha gjëra bashkëveprojnë për të mirë për ata që e duan Perëndinë, për ata që janë të thirrur sipas qëllimit të Tij.”** (Romakëve 8:28)

Në qoftë se Zoti nuk do të ishte një Zot i plotfuqishëm mbi natyrën dhe njerëzit, atëherë besimtari nuk mund të mbështetej gjithmonë tek Ai dhe premtimet e Tij, sepse Satani mund të vepronte i papenguar kundër besimtarëve.

Ne shohim qartë se Zoti ka pushtet mbi Satanin. Zoti i dha leje për të sulmuar Jobin me sprova të ndryshme, megjithatë, veprimet e tij ishin të kufizuar: **“Zoti i tha Satanait: ‘Ja, të gjitha ato që ai zotëron janë në pushtetin tënd, por mos e shtri dorën mbi personin e tij’. Kështu Satanai u largua nga prania e Zotit.”** (Jobi 1:12)

Në vargjet vijuese ne mund të lexojmë se Satani e kishte lejen për të marrë nga Jobi pronat dhe fëmijët e tij, por jo jetën e tij. Është e qartë se ai mund të vepronte vetëm deri në atë pikë sa i lejoi Zoti.

Shumë tekste të Dhjatës së Vjetër na dëshmojnë rreth pushtetit të Zotit mbi natyrën:

- Zanafilla 6:17 – përmbytja.
- Zanafilla 6:19,20 – kafshët hyjnë në arkën e Noeut.
- Eksodi, kapitujt 8-10 – plagët e Egjiptit – brekosat, mushkonjat, bubullimat, breshërit, zjarri, errësira
- Jozueu 10:12,13 – dielli dhe hëna ndalohen
- Isaia 38:1-8 – dielli kthehet mbrapsht (për 10 njësitë tek ora e diellit).
- 1 e Mbretërve 17:2-4 – korbët ushqejnë profetin Elia.
- Jona 2:1 – një peshk i madh shpëton profetin Jona.
- Danieli 3:25-27 – tre shokët e Danielit nuk digjen në zjarr.
- Danieli 6:22 – luanët e uritur nuk e hëngrën Danielin.

Jezus Krishti ishte Perëndia i mishëruar: **“Në fillim ishte Fjala dhe Fjala ishte pranë Perëndisë, dhe Fjala ishte Perëndi. ... Dhe Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne; dhe ne soditëm lavdinë e tij, si lavdia e të vetëmlindurit prej Atit, plot hir e të vërtetë.”** (Gjoni 1:1,14)

Rreth aftësisë së Zotit për të sunduar mbi natyrën na dëshmon edhe Dhjata e Re:

- Marku 4:36-41 – qetësimi i stuhisë.
- Marku 6:35-44 – shumimi i bukës dhe peshqit duke ushqyer mbi 5000 veta.
- Marku 6:45-51 – Jezusi dhe Pjetri duke ecur mbi ujë.
- Mateu 17:27 – Pjetri kap një peshk me monedh në gojë.
- Mateu 21:18-20 – pema e fikut thahet direkt pas mallkimit të Jezusit.

Për shkak se Zoti është një Sundues i Plotfuqishëm i kësaj bote, ne mund të jemi të sigurt se Zoti mund të bëjë çdo gjë që Ai na ka premtuar neve që besojmë në Të. Dhe Satani kurrë nuk mund të ndalojë Zotin nga përmbushja e vullnetit të Tij.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Deri ku ka Zoti fuqi mbi natyrën?
2. Përse është aq e rëndësishme për të Krishterët të dinë se Zoti ka një kontroll të plotë mbi natyrën?
3. Kujtoni shembuj nga Dhjata e Vjetër ku Zoti tregon pushtetin e Tij mbi natyrën.
4. Kujtoni shembuj nga Dhjata e Re ku Zoti tregon pushtetin e Tij mbi natyrën.

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju ndihmojë që të pranoni dhe besoni në mënyrë të palëkundur në fuqinë e Tij të pakufizuar mbi natyrën.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 19 - Fuqia e Zotit mbi njerëzimin

Dikush mund të thotë: “Epo mirë, Zoti ndoshta e ka natyrën nën kontroll, por njerëzit mund të veprojnë sipas dëshirës së tyre, sepse kanë lirinë e zgjedhjes.” Po, kjo është e vërtetë. Megjithatë, kjo nuk e përjashton faktin se Zoti sundon edhe mbi njerëzit. Unë pranoj se nuk është e lehtë ta kuptojmë këtë gjë, megjithatë, ky është mësimi Biblik. Tërë krijesat e Zotit janë nën kontrollin e Tij. Kjo përfshin edhe njerëzit e rebeluar kundër Krijuesit të tyre. Edhe pse ata nuk e dinë dhe nuk e pranojnë këtë fakt, ata janë nën kontrollin e Zotit të Plotfuqishëm.

Këtë fakt na e vërteton qartë rasti me faraonin egjiptian i cili refuzonte që të lironte popullin e Izraelit nga skllavëria. Ndonjëherë në Bibël mund të shohim “vullnetin e zbuluar” të Zotit dhe “vullnetin e fshehtë” të Tij, siç e quaj unë. Mund të duken si gjëra mospajtuese, por është e rëndësishme të mbajmë mend se nuk na takon të gjykojmë Zotin. Ne nuk jemi të aftë të gjykojmë Zotin duke përdorur kuptimin tonë të drejtësisë. Shpeshherë ne përpiqemi të imagjinojmë Zotin të ngjashëm me ne. Le të kujtojmë fjalët e Palit dhe të Isaia mbi këtë çështje:

“O thellësi pasurie, urtësie dhe diturie të Perëndisë! Sa të pahulumtueshme janë gjykimet e Tij dhe të pashtershme janë udhët e Tij!” (Romakëve 11:33)

“ ‘Duke qenë se mendimet e mia nuk janë mendimet tua, dhe as rrugët tua nuk janë rrugët e mia,’ thotë Zoti.” (Isaia 55:8)

Zoti në mënyrë të padyshueshme drejtoi Izraelin nga skllavëria në Egjipt, në liri. Zoti urdhëroi Moisiut t’i kërkojë faraonit leje për skllavërit që të dalin nga Egjipti. Por pastaj Ai shtoi se vullneti i Tij nuk ishte që faraoni të jepte leje menjëherë. Përse? Sepse Zoti pikë së pari deshi të tregonte fuqinë e Tij si egjiptianëve po ashtu edhe popullit të Tij. Zoti tha: **“Por unë do ta ngurtësoj edhe më tepër zemrën e Faraonit dhe do t’i shumëzoj shenjat dhe mrekullitë e mia në vendin e Egjiptit. Prandaj Faraoni nuk do t’jua vërë veshin, dhe kështu unë do ta zgjas dorën mbi Egjipt dhe do të nxjerr nga vendi i Egjiptit radhët e mia, popullin tim, bijtë e Izraelit, duke dhënë ndëshkime të mëdha. Egjiptasit do të marrin vesh atëherë që unë jam Zoti, kur do të shtrij dorën time mbi Egjipt dhe do të nxjerr nga mesi i tyre bijtë e Izraelit.”** (Eksodi 7:3-5)

Këtu ne shohim vullnetin e zbuluar të Zotit, pra që Ai dëshironte që faraoni të lejonte izraelitët të dilnin nga Egjipti. Por ne shohim edhe vullnetin e Tij të fshehtë, i cili ishte që faraoni të mos e jepte këtë leje menjëherë.

Bibla na tregon se si i trajton Zoti njerëzit e ligë. Ai ose i lejon që të vazhdojnë të kryejnë veprat e tyre të liga, ose, për të përmbushur planet e Tij me vlerën e përjetshme, i ndalon ose i kufizon veprimet njerëzore. Në rastin e faraonit, Zoti i lejoi që të rebelohej kundër vullnetit të Tij. Megjithatë, ai i kufizoi mundësitë e tij për t'i bërë keq Moisiut dhe Izraelit. Tek Fjalët e Urta mund të lexojmë se:

“Zemra e njeriut programon rrugën e tij, por Zoti drejton hapat e tij.” (Fjalët e Urta 16:9)

Zemra e ligë e faraonit thurte plane për të mbajtur izraelitët në skllavëri, dhe në fund madje u përpoq ta vriste popullin e Zotit tek Deti i Kuq. Megjithatë, Zoti i plotfuqishëm i bëri ballë faraonit dhe i kufizoi veprimet e tij. Veprimi i ligë i faraonit lejoi Zotin t'i zbulonte pushtetin e Tij si egjiptianëve po ashtu edhe izraelitëve. Zoti e dinte se izraelitët duhet të përjetonin fuqinë dhe pushtetin e Tij për të patur më shumë besim tek Ai, prandaj për këtë arsye Ai përdori faraonin.

“Ka shumë plane në zemrën e njeriut, por vetëm plani i Zotit do të mbetet i pandryshuar.” (Fjalët e Urta 19:21)

Është e rëndësishme të mbajmë mend këtë të vërtetë në një situatë të vështirë kur lutemi dhe shpresojmë tek Zoti. Për shembull, kam parë shumë raste kur njerëzve, të cilët dëshirojnë të mbajnë Sabatin, shefi i tyre i kërcënon t'i pushojë nga puna. Në këto situata mund të gjejmë ngushëllim vetëm tek fakti se Zoti nuk është i pafuqishëm në raste të tilla. A nuk mund t'i ndihmojë vallë Zoti bijve të Tij? Jo, Zoti është i plotfuqishëm. Ai mund të ndryshojë vendimin e shefit. Zoti është në kontroll. Ai mund të lejojë që besimtari ta humbasi këtë punë për të marrë një punë më të mirë, apo të ndikojë tek zemra e shefit në mënyrë që ai të mos e pushojë nga puna besimtarin. Tek Fjalët e Urta lexojmë se: **“Zemra e mbretit në duart e Zotit është si rrjedhat e ujit; atë e drejton ngado që do Ai.”** (Fjalët e Urta 21:1)

Edhe pse ne kujtojmë se gjithmonë e dimë se çfarë është më e mira për ne, Zoti e shikon pamjen e plotë, të cilën ne nuk e shohim. Zoti lejon një derë të mbyllet kur Ai shikon nevojën për të hapur një tjetër derë. Përndryshe si mund të na

jap Ai përjetime që na zhvillojnë karakterin tonë, përparojnë punën e Tij dhe përfundimisht përlëvdojnë emrin e Tij? Prandaj Zoti edhe mund të lejojë që të humbisni punë për shkak të Sabatit. Por në qoftë se kjo do të jetë zgjedhja e Tij, mund të jeni të sigurt se në planin e Tij për ju ka diçka akoma më të mirë. Dhe kjo vlen për të gjitha premtimet e Zotit.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Çfarë keni më të vështirë – të besoni se Zoti ka nën kontroll natyrën apo që ka kontroll të plotë edhe mbi njerëzit? Pse?
2. Çfarë provash na ka dhënë Zoti në Bibël për të vërtetuar fuqinë e Tij mbi njerëz?
3. Pse është i rëndësishëm fakti se Zoti sundon mbi njerëzit?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju ndihmojë të keni besim tek fuqia e Tij mbi njerëzimin.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 20 - Shfaqja e fuqisë së Perëndisë

Fuqia e Zotit shfaqet shumë qartë tek jeta e Jozefit, birit të Jakobit. Vëllezërit e tij të mëdhenj e urrenin Jozefin dhe dëshironin vdekjen e tij. Një ditë, kur vëllezërit ishin duke kullotur larg shtëpisë dhe i ati dërgon Jozefin tek ata, vëllezërit vendosën të përdorin shansin për të hequr qafe djalin më të preferuar të të atit. Fillimisht ata dëshironin ta vrisnin Jakobin. Por Zoti i ndryshoi planet e tyre dhe i lejoi ata vetëm ta shisnin vëllain si skllav te një nga karvanët që po kalonte. Kështu Jozefi erdhi në shtëpinë e Potifarit në Egjipt: **“Ndërkaq Jozefi u çua në Egjipt; dhe Potifari, oficeri i Faraonit dhe kapiten i rojeve, një egjiptas, e bleu nga Ismaelitët që e kishin sjellë atje.”** (Zanafilla 39:1)

Jozefi filloi të shërbente si administratori i Potifarit, dhe Zoti e bekoi. Ai nuk e dinte, por Zoti po e përgatiste për një përgjegjësi shumë herë më të madhe. Në mënyrë të ngjashme Zoti vepron edhe në jetët tona. Ai na lejon të fitojmë përvoja të cilat do na ndihmojnë për të shërbyer me sukses në të ardhmen. Shpeshherë as nuk mund ta bëjmë zgjedhjen vetë, por Zoti e di se çfarë nevojitet për zhvillimin tonë shpirtëror dhe çfarë eksperience duhet të fitojmë për të sjellë bekim për të tjerët dhe lavdi për Perëndinë. Duke ditur këtë, ne mund të ndiehem të qetë duke u lutur me shpresë tek Zoti dhe duke besuar që Ai do na drejtojë në këto kohëra të vështira.

Zoti lejoi gruan e Potifarit të tundojë Jozefin. Fatmirësisht, Jozefi zgjodhi të qëndronte besnik ndaj Zotit dhe të mos e turpërojë Atë. Kështu që ai e refuzoi duke thënë: **“Si mund ta bëj unë këtë të keqe të madhe dhe të kryej një mëkat kundër Perëndisë?”** (Zanafilla 39:9)

E tërbuar për shkak të refuzimit, gruaja e Potifarit e akuzoi Jozefin për përpjekje përdhunimi, dhe kështu ai u burgos. Sërish, Jozefi po vuante duke qenë i pafajshëm. Por edhe këtë herë ai zgjodhi t'i qëndrojë besnik Perëndisë, edhe pse atij mund t'i dukej sikur Zoti nuk kishte qenë besnik ndaj tij.

Në jetët tona kemi raste të cilat, duke gjykuar nga shikimi i parë dhe sipërfaqësor, duket sikur tregojnë se Zoti është i pabesueshëm dhe që Ai nuk i mban premtimet e Tij. Shumë gjërat ne nuk i kuptojmë sepse Zoti nuk na

tregon qëllimet e Tij menjëherë. Ndoshta disa gjëra dhe ngjarje nuk do arrijmë t'i kuptojmë në këtë jetë – përse na ndodhi kjo? Por edhe këtu mund të shohim nevojën për të besuar në plotfuqishmërinë e Zotit, në mënyrë që të mund të shpresojmë me durim tek Ai edhe kur të jemi në vështirësi.

Le të studiojmë pak përfundimin e historisë së Jozefit kur ai u bë njeriu i dytë më i fuqishëm në Egjipt direkt pas Faraonit. Pas shtatë vitesh të bollshme vijuan shtatë vite zi buke, siç e kishte zbuluar Zoti nëpërmjet Jozefit. Zija buke preku edhe krahinën ku banonte ati dhe vëllezërit e Jozefit. Duke marrë vesh që në Egjipt shitet grurë, vëllezërit vajtën në Egjipt. Jozefi menjëherë i njohi vëllezërit e tij, kurse ata nuk e njohën Jozefin i cili tani ishte bërë një qeveritar shumë i fuqishëm. Jozefi i bëri një sprovë vëllezërve dhe vetëm pastaj i tregoi se kush ishte. Zëri i tij shprehte ngushëllim dhe falje: **“Por tani mos u trishtoni dhe mos t’ju vijë keq që më shitët me qëllim që të çohesha këtu poshtë, sepse Perëndia më ka dërguar para jush për të ruajtur jetën tuaj. Në fakt u bënë dy vjet që ra zija e bukës në vend; dhe do të ketë pesë vjet të tjera gjatë të cilave as do të lërohet, as do të korret. Por Perëndia më ka dërguar para jush, me qëllim që të ruhet diçka mbi tokë dhe për t’ju shpëtuar jetën me një çlirim të madh. Nuk jeni ju, pra, që më dërguat këtu, por është Perëndia; ai më caktoi si atë i Faraonit, si zot i krejt shtëpisë së tij dhe si qeveritar i tërë vendit të Egjiptit.”** (Zanafilla 45:5-8)

Jozefi e njohu shumë fuqinë e Zotit. Ai kuptoi që pikërisht Zoti lejoi vëllezërit të kryenin veprimin e tyre të keq. Pikërisht Zoti kishte lejuar që të ndodhnin si gjërat e mira po ashtu edhe të këqijat, nga këndvështrimi ynë njerëzor. Shumë ngjarje në jetën e Jozefit pa dyshim nuk ishin në përputhje me “vullnetin e zbuluar” të Zotit. Si për shembull, veprimi i vëllezërve të tij, tundimi dhe gënjeshttrat e gruas së Potifarit. Por “vullneti i fshehtë” i Zotit ishte që këto gjëra që ndodhën në jetën e Jozefit, ndodhën sepse ato do të realizonin planin e Tij përfundimtar.

Në mënyrë të ngjashme, Zoti vepron edhe në jetët e të Krishterëve. Shpeshherë Ai lejon që të përjetojmë ngjarje të dhimbshme, duke i përdorur ato për të mirën tonë. Por mund të jemi të sigurtë se Zoti nuk do të lejojë që të ndodhin me ne gjëra të liga të cilat nuk kanë për të sjell asnjë bekim.

“Edhe zemërimi i njerëzve do të shndërrohet në lavdi për Ty, dhe Ti do të rrethohesh me vetë mbeturinat e zemërimit të tyre.” (Psalmi 76:11)

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. A lejon Zoti vetëm të mirën të ndodhi në jetët e të krishterëve?
2. Cilat ngjarje në jetën e Jozefit mund ta bënë atë të dyshonte në dashurinë dhe udhëheqjen e Zotit?
3. Si besimi se Zoti është i plotfuqishëm mund të ndihmojë të Krishterët të qëndrojnë besnikë edhe kur i ndodhin gjëra të këqija?
4. Në çfarë përfundim arriti Jozefi në bisedën e tij me vëllezërit e tij kur ata gjatë zisë së bukës erdhën në Egjipt për të blerë grurë?

Koha për t’u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t’ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t’ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t’ju fali tërë dyshimet tuaja rreth dashurisë dhe përkujdesjes së Tij kur ju ndodh ndonjë gjë e keqe.
4. që Zoti t’ju ndihmojë të besoni në mënyrë të palëkundur në premtimin e Tij që “të gjitha gjërat bashkëveprojnë për mirë për ata që e duan Perëndinë, për ata që janë të thirrur sipas qëllimit të Tij.” (Romakëve 8:28)
5. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 21 - Çfarë mëson Bibla rreth sovranitetit të Zotit?

Historia rreth asaj se si Zoti e nxorri popullin e Izraelit nga skllavëria në Egjipt, si dhe historia e Jozefit na zbulojnë se çdo gjë bashkëvepron për të mirën e bijve të Perëndisë: “Dhe ne e dimë se të gjitha gjërat bashkëveprojnë për mirë për ata që e duan Perëndinë, për ata që janë të thirrur sipas qëllimit të Tij.”

(Romakëve 8:28) Zoti nuk u lejon njerëzve të ligë të realizojnë plotësisht planet e tyre mizore. Megjithatë, Zoti ka fuqi superiore për të përdorur planet e njerëzve të ligë për të përmbushur qëllimet e përjetshme të Tij. Pavarësisht nga çdo gjë, Zoti do të ndalojë veprimet e njerëzve të ligë në momentin e duhur. Zoti e shpreh këtë të vërtetë duke i thënë Izraelit: **“Unë do të dëboj kombe para teje dhe do të zgjeroj kufijtë e tu, dhe askush nuk do të dëshirojë vendin tënd, kur do të ngjitesh tri herë në vit, për të dalë përpara Zotit, Perëndisë tënd.”** (Eksodi 34:24).

Zoti tregon se Ai do të ndërhyjë për të parandaluar sulmet e armiqve të Izraelit në qoftë se ata do të ndjekin urdhrin e Tij për të marrë pjesë çdo vit në festat e Tij të shenjta. Kjo do të ishte koha më e mirë për të sulmuar, por Zoti i tyre i plotfuqishëm nuk do të lejonte që kjo të ndodhte – Ai do të prishte të gjitha planet e armiqve.

Në historinë e lindjes së Jezusit ne shohim se si Zoti përdori armikun më të zjarrtë të Krishtit – mbretin Herod – për të drejtuar dijetarët për në Betlehem. Herodi e mori vesh nga priftërinjtë e Izraelit që sipas profecisë, Krishti duhet të lindte në Betlehem. Prandaj Herodi “i dërgoi në Betlehem” (Mateu 2:8), dhe dijetarët kishin mundësi për t’i sjellë dhuratat e tyre të shtrenjta Jozefit dhe Marisë. Më vonë, kur Herodi dha urdhër që të vritet në Betlehem çdo djalë në moshën deri në dy vjeç, këto dhurata iu nevojitën për t’u arratisur me Krishtin e vogël në Egjipt. Kështu doli që mbreti i ligë i cili thurte plane për të vrarë Jezusin, në fakt ndihmoi për t’u kujdesur për Atë.

Besimi në plotfuqishmërinë e Zotit na aftëson që të presim me durim dhe shpresë ndërkohë që vuajmë nga sulmet e Satanit ose njerëzve të ligë. Ata mund të kenë plane për të na shkatërruar, por Zoti do të ndryshojë planet e tyre dhe do i bëjë ata të veprojnë për të mirën tonë. Ne mund të mos pëlqejmë atë çfarë ndodh, por ne mund të jemi të sigurtë se Zoti është duke drejtuar dhe

duke patur nën kontroll këtë situatë. Nëse e kupton këtë të vërtetë, do të jesh i aftë për të pritur me shpresë tek Zoti çdo ditë në qetësi, besim dhe besnikëri.

Të gjithë njerëzit janë nën kontroll të Perëndisë. Zoti ka një qëllim pse Ai lejon ligësitë të përparohen mbi tokë. Zoti do të lejojë Satanin të realizojë shumë plane të liga. Megjithatë, gjatë gjithë kësaj, bijtë e Perëndisë do të kalojnë sprovat dhe do të forcohen. Për këtë arsye Jakobi ka shkruar: **“Ta konsideroni një gëzim të madh, o vëllezër të mi, kur ndodheni përballë sprovash nga më të ndryshmet, duke e ditur se sprovat e besimit tuaj sjell qëndrueshmëri. Dhe qëndrueshmëria të kryejë në ju një vepër të përsosur, që ju të jeni të përsosur dhe të plotë, pa asnjë të metë.”** (Jakobi 1:2-4).

Kur ne mësojmë të bëhemi të durueshëm, besnikë duke pritur me shpresë tek Zoti ynë i plotfuqishëm, ne zhvillojmë karakterin që nevojitet për t’u bërë gati për ardhjen e dytë të Jezusit.

Sprovat që Zoti lejon në jetën tonë janë të rëndësishme për të zhvilluar në ne karakterin e Krishtit. Sipas Gjonit, ne duhet të bëhemi si Krishti para se Ai të vijë, në mënyrë që të jemi gati për këtë ngjarje madhështore: **“Shumë të dashur, tani jemi bij të Perëndisë, por ende nuk është shfaqur ç’do të jemi; por dimë se, kur të shfaqet Ai, do të jemi të ngjashëm me Të, sepse do ta shohim se si është Ai.”** (1 Gjoni 3:2).

Ellen G. White shkruan rreth sprovave të pakuptueshme që po kalojmë: “Në jetën e ardhshme, misteret që na kanë acaruar ose zhgënjyer, do të bëhen të qarta dhe të kuptueshme. Ne do të shohim se lutjet që na dukeshin pa përgjigje dhe shpresat e zhgënjyera në fakt kanë qenë disa nga bekimet tona më të mëdha.” (Ministry of Healing, fq. 474)

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Çfarë na tregon historia e Eksodit dhe e Jozefit rreth Zotit sovran i cili sundon mbi të gjithë njerëzit?
2. Çfarë na zbulon historia e lindjes së Krishtit rreth sundimit të Zotit madje mbi armiqtë e popullit të Tij?
3. Përse lejon Zoti sprovat dhe vështirësitë në jetët e të Krisherëve?
4. Çfarë thotë Ellen G. White rreth kohërave më të vështira të jetës sonë?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju ndihmojë të besoni se ngjarjet që nuk ju pëlqejnë, në fakt do të bashkëveprojnë për të mirën tuaj.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 22 - Sprovat dhe sovraniteti i Zotit

Të Krishterët nuk duhet të habiten nga sprovat dhe vështirësitë në jetët e tyre. Apostulli Pjetër ka shkruar: **“Shumë të dashur, mos ju duket çudi për provën e zjarrit që u bë ndër ju për t’ju provuar, se si ju ndodhi diçka e jashtëzakonshme. Por gëzohuni, duke qenë pjestarë të mundimeve të Krishtit, që edhe në zbulesën e lavdisë së tij të mund të gëzoheni dhe të ngazëlloheni.”** (1 e Pjetrit 4:12,13).

Zoti do të lejojë njerëzit e ligë të veprojnë kundër nesh. Ata do të gënjejnë për ne, do na mashtrojnë dhe do të na trajtojnë me padrejtësi. Ne do t’i bëjmë ballë problemeve të ndryshme, si për shembull, punë të Shtunave, dhe do të tundohemi për të mbajtur për vete 10% të të ardhurve tona të cilat në fakt janë të Zotit.

Ne do të kemi shumë sfida, por duhet të mbajmë mend se Zoti ka një qëllim pse lejon këto sfida në jetët tona. Ajo çfarë do Zoti është që të qëndrojmë besnikë duke pritur me durim tek Ai, me shpresë që Ai do të na kalojë nëpër këto vështirësi. Ne duhet të besojmë me bindje të palëkundur që Zoti ka një plan të shkëlqyer për ne.

Imagjinoni se si ndieheshin dishepujt atë ditë kur u kryqëzua Jezusi. Atë ditë ata humbën çdo shpresë. Ai që ata kishin besuar si në Mesia, kishte vdekur. E ardhmja e tyre i dukej e zymtë. Zemrat e tyre ishin mbushur me frikë dhe pasiguri. Nga pikëpamja njerëzore kjo ishte tragjedia më e madhe, kurse nga pikëpamja e Zotit – fitorja triumfiale.

Edhe ne, të Krishterët, do të përjetojmë kohëra të ngjashme. Shumë ngjarje do të sprovojnë besimin tonë. Pavarësisht nga kjo ne dimë se po i shërbejmë një Zoti sovran dhe mund të jemi të sigurtë se Ai është ende me ne duke përmbushur planin e Tij të shenjtë për jetët tona. Me këtë besim do të jemi të aftë për të pritur me durim atë ditë kur Zoti do na çlirojë.

Zoti, për të hedhur poshtë të gjitha akuzat ndaj Tij, gjithashtu e lejon deri diku përmbushjen e planeve të Satanit. Pali shkruan për këtë në letrën e tij efesianëve:

“Nëpërmjet kishës, në kohën e tashme u manifestohej principatave dhe pushtetëve, në vendet qiellore, dituria e shumëllojshme e Perëndisë, sipas qëllimit të përjetshëm që Ai kreu në Krishtin Jezus, Zotin tonë, në të cilin kemi lirinë dhe hyrjen te Perëndia në mirëbesimin nëpërmjet besimit në Të. Për këtë arsye ju lutem që të mos dekurajoheni për shkak të mundimeve të mia që vuaj për ju, e cila është lavdia juaj.” (Efesianëve 3:10-13).

Ndërmjet tërë ngjarjeve mbi dhé, të mira apo të këqija, nga këndveshtrimi njerëzor, Zoti i zbulon Universit urtësinë e Tij. Planet e Satanit dhe të njerëzve të ligë, në fakt punojnë për të mirën e Zotit për të mbrojtur namin e Tij të mirë dhe për të restauruar besim të plotë tek Ai, kështu duke siguruar paqen e përjetshme në Univers. **“Që në emër të Jezusit të përkulet çdo gju i krijesave (ose gjërave) qiellore, tokësore dhe nëntokësore, dhe çdo gjuhë të rrëfejë se Jezu Krishti është Zot, për lavdi të Perëndisë Atë.”** (Filipianëve 2:10-11).

Është e mrekullueshme, inkurajuese dhe ngushëlluese të dimë se në jetët tona, në kishë dhe në mbarë botë do të kryhen planet dhe qëllimet e Zotit. Ne nuk jemi duke i shërbyer një Zoti i cili qëndron larg në qiell duke dëshiruar sikur njerëzit e ligë të mos trajtojnë aq keq besimtarët e Tij. Jo, ne i shërbejmë Zotin sovran të plotfuqishëm, planet e të cilit nuk mund t’i ndalojë askush – as Satani, as njerëzit, as natyra. Këtë të vërtetë na zbulojnë qartë premtimet vijuese:

“Nuk ka as dituri, as zgjuarësi dhe as këshillë kundër Zotit.” (Fjalët e Urta 21:30)

“Me qenë se Zoti i ushtrive e ka vendosur këtë, kush mund t’ia anullojë? Dora e Tij është shtrirë dhe kush mund ta detyrojë ta tërheqë?” (Isaia 14:27)

“Kujtoni gjërat e kaluara të kohëve shumë të vjetra, sepse unë jam Perëndia dhe nuk ka asnjë tjetër; jam Perëndia dhe askush nuk më ngjet mua, që shpall fundin që në fillim, dhe shumë kohë më parë gjërat që ende nuk janë bërë, duke thënë: "Plani im do të realizohet dhe do të bëj gjithçka më pëlqen.” (Isaia 46:9-10)

„ Le të gëzohen qiejtë dhe toka, dhe le të thonë kombet: "Zoti mbretëron!”” (1 Kronikave 16:31)

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Përse nuk duhet të habiten të krishterët për sprovat dhe vështirësitë në jetët e tyre?
2. Si reagueshan dishepujt kur u kryqëzua Jezusi? Si do të kishë reagueshan ti?
3. Pse ishte vdekja e Krishtit, në fakt, një ngjarje e mirë?
4. Çfarë na zbulon Zoti me ngjarjet të cilat ndodhin me popullin e Tij dhe kishën?
5. Kopjoni për vete dy vargje Biblike që zbulojnë Zotin si një Mbret sovran mbi tërë njerëzimin.

Koha për t’u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t’ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t’ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t’ju ndihmojë të qëndroni besnikë edhe në kohën e sprovave.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

PJESA 4: NJË PËRVOJË E RËNDË POR E NEVOJSHME

Dita 23 - Rëndësia e njohjes së Zotit

Jezusi tha: **“Dhe kjo është jeta e përjetshme, të të njohin Ty, të vetmin Perëndi të vërtetë, dhe Jezu Krishtin që Ti ke dërguar.”** (Gjoni 17:3)

Shpëtimi ynë nuk varet nga ajo që e dimë, por Kë njohim. Të Krishterët të cilët përqëndrohen tek njohuria Biblike mund të fillojnë të varen tek ajo “çfarë” e dinë, në vend që të njohim personalisht Jezusin, Shpëtimtarin e tyre para se Ai të vijë për së dyti. Ne si adventistët e ditës së shtatë mund të ndiehem të sigurtë sepse e dimë rreth Sabatit, rreth të dhjetës, rreth reformës së shëndetit, rreth asaj çfarë ndodh pas vdekjes, rreth damkës së bishës dhe mënyrës se si do të kthehet Jezusi, etj. Por mbani mend se farisenjtë që e kryqëzuan Jezusin të gjithë ishin mbajtësit e Sabatit, kthyesit e të dhjetës dhe reformatorë të shëndetit. Dituria e Shkrimeve është e rëndësishme, por pa marrëdhënie personale me Jezusin, ne do të mashtrohemi dhe përfundimisht do humbasim jetën e përjetshme.

Fjala greke e përkthyer si “njoh” ka domethënien e njohjes jo vetëm intelektuale, por edhe intime. Prandaj po ju bëj një pyetje – a është Zoti për ju një Zot personal apo thjesht një term ose ide intelektuale?

Ne mund të dimë rreth Zotit pa e njohur Atë në të vërtetë. Njohuria intelektuale nuk është e njëjta gjë si njohuria me zemër – një njohuri intime.

Ne nuk e njohim Zotin nëpërmjet doktrinëve dhe mësimëve rreth Tij. Izraeli kishte Shkrimet e Dhjatës së Vjetër dhe shërbesë në shenjtore. Megjithatë ata nuk e njohën Zotin e tyre kur Ai erdhi i mishëruar si Jezu Krishti. Jezusi i tha rreth kësaj: **“Ju hetoni Shkrimet sepse mendoni të keni nëpërmjet tyre jetë të përjetshme; dhe ato janë këto që dëshmojnë për mua. Por ju nuk doni të vini tek unë që të keni jetën.”** (Gjoni 5:39-40)

Ne mund të dimë se Zoti është i plotfuqishëm, i gjithëdijsëm dhe i gjithëpranishëm, megjithatë pa njohur Atë si Mik të vërtetë. Ne mund të lexojmë rreth Krijimit dhe histori të tjera të Biblës që flasin rreth fuqisë së Zotit

në jetët e njerëzve pa lejuar Zotin që të preki jetët tona. Njohuria teorike nuk është njohja e vërtetë e Zotit.

Ne mund të jemi shumë aktivë në shërbesën ndaj Zotit dhe madje mund të kryejmë mrekulli në emër të Jezusit pa e njohur Atë. Jezusi foli rreth kësaj tek Mateu 7:21-23: **“Jo çdo njeri që më thotë: “Zot, Zot” do të hyjë në mbretërinë e qieve; por do të hyjë ai që kryen vullnetin e Atit tim që është në qiej. Shumë do të më thonë atë ditë: “O Zot, o Zot, a nuk profetizua ne në emrin Tënd, a nuk i dëbuam demonët në emrin Tënd, a nuk kemi bërë shumë vepra të fuqishme në emrin Tënd?”. Dhe atëherë unë do t’u sqaroj atyre: “Unë s’ju kam njohur kurrë; largohuni nga unë, ju të gjithë, që keni bërë paudhësi”.”**

Kjo do të thotë se një shërbesë aktive dhe e suksesshme në emër të Jezusit nuk është prova që njeriu e njeh Zotin. Edhe virgjëreshat e pamenda u vetëmashtruan në këtë mënyrë. Ato besuan në Jezusin dhe që Ai do të vinte shpejt. Ato pëlqenin miqësi me besimtarët e tjerë. Ato besuan në doktrina dhe jetonin sipas tyre. Megjithatë, Jezusi i tha: “Nuk ju njoh.” (Mateu 25:12) Ellen G. White i përshkruan ata kështu: “Grupi i simbolizuar, virgjëreshat e pamenda nuk janë hipokrite. Ato janë të interesuara në të vërtetën, e mbrojnë dhe e mbështesin atë, si edhe janë tërhequr tek njerëzit e tjerë që besojnë në të vërtetën; por **ato nuk ia kanë dorëzuar veten Frymës së Shenjtë...** Ato janë të kënaqura me një punë sipërfaqësore. **Ato nuk e njohin Zotin...** Shërbesa e tyre degenerohet për shkak të formalizmit.” (Christ’s Object Lessons, fq. 411, theksimi i autorit).

“Fjala ‘virgjëresha të pamenda’ tregon se **karakteri i tyre nuk është formuar në një transformim të vërtetë të zemrës nëpërmjet punës së Frymës së Shenjtë.** Ardhja e Krishtit nuk i kthen virgjëreshat e pamenda në të zgjuara... Gjendja e Kishës e ilustruar me virgjëreshat gjithashtu quhet gjendja e Laodikesë.” (Review and Herald, 1890. Gada 19. August, theksi i autorit).

Vini re se virgjëreshat e pamenda nuk e njohin Zotin sepse nuk i kanë dorëzuar jetët e tyre ndaj punës së Frymës së Shenjtë, e cili do t’i kishte drejtuar për të njohur Zotin, kështu duke formuar karakterin e tyre më të ngjashëm me Krishtin. Pikërisht prandaj çdo besimtar i cili dëshiron që të njohi më mirë Perëndinë dhe të përgatitet për ardhjen e dytë të Jezus Krishtit, duhet t’i kërkojë Zotit përditë pagëzimin me Frymën e Shenjtë.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Në Bibël është shkruar që ne duhet të “njohim” Zotin. Si ta kuptojmë këtë?
2. A është njohuria e së vërtetave Biblike rreth Zotit e njëjta gjë si njohja reale e Tij? Çfarë ndryshimi ka midis të dy?
3. A dëshmon shërbesa aktive dhe e suksesshme, që e njeh vërtetë Perëndinë?
4. Përse virgjëreshat e pamenda kishin humbur kur erdhi Dhëndri – Jezusi?

Koha për t’u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t’ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t’ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t’ju drejtojë për në marrëdhënie të ngushtë dhe intime me Të.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 24 - Sprovat e vështira dhe njohja e Perëndisë

Zoti ka dy mënyra se si të bëjë marrëdhëniet tona më të ngushta, më kuptimplota, dhe se si të bëjë që ta njohim Atë më mirë. E para, Ai na lejon që të përjetojmë çdo ditë pagëzimin me Frymën e Shenjtë. E dyta, Ai na drejton në përjetime të ndryshme të jetës. Zakonisht ne i quajmë këto përvoja “kohërat e vështira”. Por ne kemi nevojë për këto përvoja për të njohur Zotin personalisht.

Populli i Izraelit është një shembull shumë i mirë se si Zoti drejton njerëzit e Tij nëpër sprova të ndryshme, me qëllim që ata të njohin Zotin personalisht. Izraeli kishte kaluar 430 vite në Egjipt. Ata kishin njohurinë teorike rreth Zotit, por ata nuk e njihnin Zotin e tyre. Pikë së pari, Zoti iu tregoi fuqinë e Tij në ndeshjen kundër Faraonit. Populli pa se Zoti i tyre kishte fuqi dhe pushtet mbi tërë natyrën, duke përfshirë vdekjen, siç e panë në plagën e fundit.

Këto plagë ishin shumë dramatike, por Zoti e bëri këtë për shkak se Izraeli kishte shumë nevojë për një eksperiencë personale me Të. Prandaj Zoti drejtoi popullin e Tij tek Deti i Kuq, në mënyrë që ata të përballeshin me një situatë të pamundur për ta zgjidhur me fuqi njerëzore. Ata ishin në grackë – me ushtrinë e faraonit nga mbrapa dhe me Detin e Kuq përpara.

„Dhe ti ço lart bastunin tënd, shtrije dorën mbi det dhe ndaje atë, në mënyrë që bijtë e Izraelit të mund të kalojnë në mes të detit në të thatë. Sa për Mua, Unë do ta ngurtësoj zemrën e Egjiptasve, dhe këta do t’i ndjekin ata. Kështu unë do të fitoj lavdi nga Faraoni, nga tërë ushtria e tij, nga qerret dhe kalorësit e tij. ... Atëherë Moisiu shtriu dorën e tij mbi detin; kështu në të gdhirë, deti u kthye në vendin e tij të zakonshëm; Egjiptasit ikën para tij; dhe Zoti i përplau Egjiptasit në mes të detit.” (Eksodi 14:16,17, 27)

Zoti e çoi popullin në atë pikë ku ata u detyruan të mbështeteshin plotësisht tek Zoti dhe të prisnin çlirim nga Ai. Zoti dëshironte t’i mësonte popullit të prisnin nga Zoti në çdo situatë dhe të zhvillojnë në ta një varësi të plotë nga Ai. Ai krijoi një rrugë të thatë në mes të detit dhe, kur Izraeli ishte i sigurtë në bregun tjetër, deti u bashkua sërish duke mbytur tërë ushtrinë e Faraonit.

Ju mund të mendoni se Izraeli tani kishte njohur Zotin dhe kishte përvetësuar mësimin të besonin tek Zoti pas daljes nga Egjipti dhe pasi u shpëtuan nga

ushtria e Faraonit. Fatkeqësisht, realiteti ishte ndryshe. Zoti e dinte se ata kishin nevojë për situata akoma më të vështira për të njohur Zotin në të vërtetë.

Prandaj Ai drejtoi popullin tek një vend me ujë jo të pijshëm. Kjo ishte një situatë shumë serioze në shkretëtirë. Ata të gjithë mund të vdisnin nga etja. Zoti dëshironte që ata, duke kaluar këto vështirësi, të njihnin Perëndinë si një Zot i cili kujdeset dhe shpëton popullin e Tij. Ai dëshironte që ata të mësonin të prisnin me besim, plotësisht të qetë, me shpresë dhe siguri se Zoti do vepronte dhe do të zgjidhte problemet e tyre.

“Kur arritën në Mara nuk mundën të pinë ujërat e Marës sepse ishin të hidhura; prandaj ky vend u quajt Mara. Atëherë populli murmuriti kundër Moisiut, duke thënë: "Ç'do të pimë?". Kështu ai i bërtiti Zotit; dhe Zoti i tregoi një dru; ai e hodhi atë në ujë, dhe ujërat u bënë të ëmbla. Atje Zoti i dha popullit një ligj dhe një dekret, dhe e vuri kështu popullin në prove.” (Eksodi 15:23-25).

Ky është qëllimi i tërë sprovave të Zotit ndaj popullit të Tij, për tërë sprovat në jetën tënde. Zoti drejton bijtë e Tij nëpër situata në të cilët ata mund të njohin Zotin më mirë dhe të thellësojnë besimin e tyre në Të.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Përse drejtoi Zoti Izraelin tek Deti i Kuq, ku ata mund të kapeshin nga ushtria egjiptiane?
2. Përse drejtoi Zoti Izraelin tek uji i papijshëm në mes të shkretëtirës, ku ata mund të vdisnin nga etja?
3. Përse Izraeli duhet të përjetonte këto vështirësi?
4. Çfarë përjetimesh të ngjashme ke pasur në jetën tënde, për të cilat mund të thuash që me anë të tyre Zoti të solli në marrëdhënie më të ngushta me Atë?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju ndihmojë që të keni besim tek Ai edhe në situata të vështira.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 25

Qëllimi i tërë sprovave

Zoti lejon që të Krishterët të përjetojnë sprova për një arsye të vetme – që ne të mësojmë t'i dorëzojmë Atij plotësisht tërë jetën tonë. Ne kurrë nuk do të mësojmë të kemi besim të plotë tek Zoti, pa situata që kërkojnë besim. Kufiri i mundësive njerëzore është mundësia për Zotin. Pikërisht prandaj mund të falenderojmë Zotin për çdo gjë, dhe të gjitha gjërat, madje edhe situatat më të vështira, do të bashkëveprojnë për të mirën tonë dhe për lavdinë e Zotit.

“Për çdo gjë falënderoni sepse i tillë është vullneti i Perëndisë në Krishtin Jezus për ju.” (1 Thesalonikasve. 5:18) “Dhe ne e dimë se të gjitha gjëra bashkëveprojnë për të mirë për ata që e duan Perëndinë, për ata që janë të thirrur sipas qëllimit të Tij.” (Romakëve 8:28).

Në çdo sprovë që kalojmë, Zoti dëshiron që ne të mësojmë diçka rreth Tij. Ne e shohim këtë në historinë e sëmundjes dhe vdekjes së mikut të Jezusit, Llazarit. Motrat e Llazarit, Marta dhe Maria, dërguan lajmëtarë për të thirrur Jezusin që të shëronte vëllanë e tyre. Por Jezusi u vonua. Marta dhe Maria arritën në përfundim që Jezusi nuk merakosej për krizën me të cilën po përballeshin – vdekjen e vëllait të tyre. Megjithatë, Jezusi u vonua me qëllim. Ai dëshironte të zbulonte diçka rreth Vetes – që Ai është jo vetëm Mjeku i Madh, por edhe ringjallja dhe jeta : **“Jezusi i tha: ‘Unë jam ringjallja dhe jeta; ai që beson në mua, edhe sikur të duhej të vdesë do të jetojë.’ ” (Gjoni 11:25).**

Ai gjithashtu dëshironte që Marta dhe Maria të mësonin të prisnin tek Zoti me qetësi besimplotë, duke ditur se Ai do të bëjë çdo gjë mirë. Ai dëshiron që këtë gjë ta mësojmë edhe ne në çdo sprovë. Sa më shpejt ta mësojmë këtë mësim, aq më shpejt do të përjetojmë paqen e mendjes në çdo problem të jetës – paqen e cila tejkalon çdo zgjuarsis. Shpeshherë na duket sikur Zoti nuk dëgjon lutjet tona sepse nuk kemi mësuar të mbeshtetemi plotësisht tek Zoti me tërë besimin tonë. Por besimi i tillë tek Zoti lind kur e njohim më afër, në mënyrë personale.

Shpeshherë Zoti përdor nevojat tona financiare dhe materiale për të na drejtuar në marrëdhënie më të thella me Atë. Ne mund të mendojmë që e njohim Zotin dhe që kemi besim tek Ai, por kur përjetojmë vështirësi të mëdha

financiare, zbulojmë se besimi ynë nuk është edhe aq i fortë sa kishim menduar.

Për shembull, tek libri i Malakias, Zoti na premtonte të na bekojë nëse do t'i kthejmë Atij të dhjetën (10% të të ardhurave tona) dhe ofertat. Ky është i vetmi varg në Bibël në të cilin Zoti na fton ta vëmë atë në provë në lidhje me ndonjë gjë. Zoti e di se financat është ajo fushë në të cilën besimi ynë mund të lëkundet për shkak se kujtojmë që nuk kemi financa të mjaftueshme për t'i kthyer të dhjetën Zotit. Prandaj Zoti na drejton në një situatë në të cilën kemi mundësi të provojmë besnikërinë e Tij. Në këto situata, Zoti dëshiron që të mësojmë premtime të tilla si:

“Por para së gjithash kërkoni mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e Tij dhe të gjitha këto gjëra do t’ju shtohen.” (Mateu 6:33)

“Ndero Zotin me pasurinë tënde dhe me prodhimet e para të çdo të ardhure që ke; hambarët e tu të grurit do të jenë plot e përplot dhe vozat e tua do të gufojnë me musht.” (Fjalët e Urta 3:9,10)

Vini re, aty thuhet që pikë së pari duhet të nderojmë Zotin. Atëherë ne mund të kapemi me besim tek premtimet e Tij që Ai do të kujdeset për ne. Kjo është pikërisht ajo çfarë tha Jezusi: “Para së gjithash kërkoni mbretërinë e Perëndisë...” atëherë të gjitha gjërat e tjera që ju nevojiten “do t’ju shtohen”. Nga përvoja ime personale, mund të them se Zoti shpeshherë nuk na çliron deri sa të bëjmë një hap besimi për të zbatuar këshillat dhe udhëzimet e Tij. Ai do na lejojë që të arrijmë në situata të rënda dhe të vështira, në mënyrë që të mësojmë të mbështemi tek Ai me besimin që Ai do na çlirojë.

A i beson me të vërtetë Fjalës së Zotit? A e njeh me të vërtetë Zotin mjaft mirë personalisht për të besuar tek Ai në çdo situatë, madje më të rëndë dhe më të vështirë? Pikërisht ky është qëllimi i Tij për të na lejuar që të përjetojmë kohëra të vështira. Ai dëshiron që ne të mësojmë të presim tek Ai me qetësi besimplotë, duke ditur padyshim se Ai do na çlirojë në mënyrën dhe kohën e Tij të përkryer. Vetëm ata do të jenë gati për të takuar Jezusin në ardhjen e Tij të dytë, të cilët do të kenë mësuar se vërtetë mund të kenë besim tek Zoti; vetëm ata që e dinë se Ai do t'i çlirojë edhe nëse duket që çdo gjë është kthyer kundër tyre dhe kur armiqtë pohojnë se Zoti i ka braktisur.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Përse Jezusi vonohej për të plotësuar kërkesën e Martas dhe Marias për të shëruar vëllanë e tyre, Llazarin?
2. Përse i lejon Zoti vështirësitë në jetët e besimtarëve?
3. Çfarë lloj situatash të vështira përdor Zoti për t'i mësuar bijve të Tij të kenë besim tek Ai?
4. Si duhet të jetë qëndrimi i Krishterë në situata të vështira? Cili është qëndrimi juaj në këto situata?
5. Kur i bëni ballë vështirësive financiare, çfarë kërkon Zoti prej jush? (Shih Malakia 3:10: **“Sillni gjithë të dhjetat në shtëpinë e thesarit, që të ketë ushqim në shtëpinë time dhe pastaj më vini në provë për këtë gjë,” thotë Zoti i ushtrive, “në se unë nuk do t’i hap pragjet e qiellit dhe nuk do të derdh mbi ju aq shumë bekim, sa nuk do të keni vend të mjaftueshëm ku ta shtini.”**)
6. Lexoni Numrat 23:19: **“Perëndia nuk është një njeri, që mund të gënjejë, as edhe bir njeriu që mund të pendohet. Kur ka thënë një gjë, nuk do ta bëjë? Ose kur ka shpallur një gjë, nuk do ta kryejë?”** A gënjen ndonjëherë Zoti? A ndihmon ky tekst të mbeshteteni tek Zoti? A forcon ky tekst besimin tuaj?

Koha për t’u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t’ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t’ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti të vazhdojë t’ju ndihmojë që gjatë sprovave të jetës ta falenderoni Atë për udhëheqjen e Tij në të kaluarën.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 26 - Nevoja për thyerje

Leximi i sotshëm na tregon një nga mësimet më të rëndësishme që i Krishteri duhet të kuptojë për të qenë i aftë të presi me besim dhe plot shpresë tek Zoti madje në orët më të errëta të jetës së tij. Këtë duhet ta përjetojë çdo i Krishterë. Çfarë përvoje është kjo? Është thyerja – procesi gjatë së cilit Zoti e thyen frymën tonë të krenarisë dhe të egoizmit.

Bibla na paralajmëron nga rreziku i krenarisë: **“Përpara shkatërrimit vjen kryelartësia dhe përpara rrëzimit fryma krenare.”** (Fjalët e Urta 16:18).

Kjo tregon që është e rrezikshme për Zotin të përdori vazhdimisht të njëjtin person në mënyrë të mahnitshme për të plotësuar planin e Tij. Kjo mund ta shkatërrojë njeriun shpirtërisht. Natyra mëkatore njerëzore ka prirje për kryelartësi dhe krenari, e cila krijon problem serioz të mëkatit. Ne kemi parë shembuj të të Krishterëve të famshëm të cilët kanë pranuar famën dhe adhurimin njerëzor. Çfarë ndodhi me ata? Në kohën e caktuar ata bien në mëkat për shkak të krenarisë, vetëbesimit, pushtetit apo parasë.

Sa më shumë na thyen jeta, aq më të dobishëm bëhemi për Zotin: **“Flijimet e Perëndisë janë frymë e thyer; o Perëndi, ti nuk e përçmon zemrën e thyer dhe të penduar.”** (Psalmi 51:17).

“Përluni, pra, nën dorën e fuqishme të Perëndisë, që ai t’ju lartësojë në kohën e duhur.” (1 e Pjetrit 5:6).

Rruga për në madhësinë e vërtetë në punën e Zotit është përlësia nëpërmjet thyerjes dhe pastaj lartësimi. Njeriu që është vërtetë i përlur nuk do të kërkojë pozitën më të lartë, nuk do të ketë si qëllim personal t’i ngjitet shkallës së karrierës, as nuk do të kërkojë lavdërime për arritjet e tij. Ai do të jetë i kënaqur që do mund t’i shërbejë Zotit kudo që Ai ta thërrasi, pavarësisht nëse ajo shërbesë ose pozitë është prestigjioze në sytë njerëzore apo jo.

Zoti dëshiron që të gjithë shërbëtorët e Tij të mundohen të përvetësojnë një qëndrim të tillë të përlur. Për këtë arsye Ai i drejton në situata të ndryshme për të zhvilluar karakterin e tyre të Krishterë:

“Perëndia ndreq atë që do dhe fshikullon çdo bir që i pëlqen. Në qoftë se ju do ta duroni qortimin, Perëndia do t’ju trajtojë si bij; sepse cilin bir nuk e

korigjon i ati? ... Çdo ndreqje, pra, aty për aty, nuk duket se sjell gëzim, po hidhërim; por më pas u jep një fryt drejtësie atyre që janë ushtruar me anë të Tij.” (Hebrenjve 12:6,7,11).

Përvoja e thyerjes së frymës krenare dhe egoiste vjen nga Zoti. Është ndreqja dhe korigjimi i Tij dhe asnjëherë nuk është e këndshme. Koha e thyerjes është koha e vështirë dhe e zyrtë në jetën tonë. Është koha kur na duket sikur Zoti nuk i dëgjon fare lutjet tona. Na duket sikur Zoti është larg dhe nuk ka asnjë interes për ne. Është koha kur ndiehem shumë të pafrytshëm në shërbesën tonë për Zotin. Ajo shpeshherë është koha e tundimeve të rënda dhe madje e rënies në mëkat. Megjithatë, në fund Zoti do të krijojë rezultate të mrekullueshme në bijtë e Tij. Apostulli Pal shkruan rreth kësaj: „... **me shumë pikëllime duhet të hyjmë në mbretërinë e Perëndisë.**” (Veprat 14:22). Zoti përdor kohën e sprovave për të zhvilluar në ne durimin, besimin dhe përlësinë, pra karakterin e Krishtit.

Krenaria është shenja që njeriu nuk është i thyer. Krenaria është mashtruese. Ne mund të kujtojmë se jemi të përlur dhe që nuk kërkojmë të mirën tonë, megjithatë, krenaria është një pjesë e madhe e jetës sonë. Bibla na tregon se **“Zemra gënjehet më tepër se çdo gjë tjetër dhe sëmuret në mënyrë të pashërueshme; kush mund ta njohë atë?”** (Jeremia 17:9).

Është e rëndësishme të vëmë re shenjat treguese nëse jemi krenarë apo të thyer. Njerëzit e përlur nuk mendojnë se janë madhështorë; në sytë e tyre ata janë të vegjël. Ata gjithmonë do t'i japin të gjitha meritat Zotit për çdo arritje apo sukses. Njeriu i përlur nuk do të lejojë dobësinë ose paaftësinë t'i pengojnë ata për t'i shërbyer Zotin.

Njeriu krenar kundërshton Perëndinë dhe nuk pranon se Zoti e di më mirë se si të na përdori në mënyrë më efikase. Ky qëndrim pengon lumturinë tonë. Ellen G. White shkruan se: “Dashuria ndaj vetes shkatërron paqen tonë. Për aq kohë sa egoja jonë të jetë gjallë, ne vazhdimisht do të qëndrojmë në gadishmëri për ta mbrojtur atë nga shtypja apo nga fyerjet; por kur të vdesim ndaj egoizmit tonë dhe jeta jonë të fshihet me Krishtin në Perëndi, ne nuk do t'i kushtojmë vëmendjen as injorimit, as fyerjes. Ne duhet të jemi të shurdhë ndaj qortimeve dhe të verbër ndaj përçmimeve dhe ofendimeve.” (Thoughts From the Mount of Blessing, fq. 16).

Çfarë fjalësh të mrekulluesme! Kur krenaria jonë është e thyer dhe jemi vërtetë të përlur, ne nuk do të marrim më tek zemra as përbuzje, as nënçmime. Atëherë do të jemi të aftë për të mos i vënë re ato fare. Përse? Sepse kur jemi të thyer dhe të përlur, nuk do të kërkojmë më se si të lartësojmë veten ose se si të mbrojmë veten nga ofendime.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Cila është pengesa më e madhe për Zotin për të na përdorur në mënyrë më efikase?
2. Si e thyen Zoti krenarinë tonë?
3. Cilat janë shenjat e një fryme të thyer?
4. Nëse ofendohem lehtë, çfarë tregon kjo rreth meje?
5. Cilat janë shenjat e përlësisë së vërtetë?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju drejtojë për të thyer tërë krenarinë në jetën tuaj.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 27 - Thyerja dhe dashuria

Krenaria është e kundërta e përlulësisë. Atje ku sundon përlulësia, sundon edhe dashuria. Pali përshkruan të kundërtën e krenarisë në përshkrimin e standardit të dashurisë: **“Dashuria është shumë e durueshme, plot mirësi. Dashuria kurrë nuk është xhelozë dhe nuk ka smirë. Ajo kurrë nuk vë në dukje, nuk është mendjemadhe, asnjëherë nuk sillet në mënyrë të pahijshme, nuk është egoiste. Dashuria nuk acarohet ose ofendohet lehtë. Ajo nuk e mban merinë dhe mezi do vë re gabimet e të tjerëve. Ajo kurrë nuk gëzohet për padrejtësinë, por gjithmonë gëzohet kur triumfon e vërteta. Në qoftë se e do dikë, do të jesh besnik me çdo kusht. Ti gjithmonë do të besosh atij, gjithmonë do të presësh më të mirën nga ai, dhe gjithmonë do të jesh gati ta mbrosh atë që do.”** (1 Korintasve 13:4-7, TLB).

Bibla ka shumë shembuj ku Zoti drejton bijtë e Tij nëpër përjetime që e thyjnë krenarinë e tyre, asgjetojnë frikën dhe vetëmjaftueshmërinë. Abrahami, ati i të gjithë besimtarëve, fillimisht nuk ishte i tillë. Ai ishte një frikacak i cili kujdesej tepër shumë për vetveten. Dy herë ai gënjeu se gruaja e tij është motra e tij, vetëm për të shpëtuar kokën e vetë. Zoti drejtonte Abrahamin në situata të krijuara posaçërisht për të thyer krenarinë dhe egoizmin e tij. Sprova e fundit dhe më e madhe e Abrahamit ishte kur Zoti i kërkoi që të flijonte birin e tij të dashur. Aty Abrahami më në fund arriti deri në pikën e thyerjes dhe më në fund Zoti mund ta përdorte atë si një bekim të madh për të gjithë.

“Engjëlli i Zotit e thirri për të dytën herë Abrahamin nga qielli dhe tha: ‘Unë betohem për veten time, thotë Zoti, se ti e bërë këtë dhe nuk kurseve tët bir, të vetmin bir që ke, unë me siguri do të të bekoj fort dhe do të shumoj pasardhësit e tu si yjet e qiellit dhe si rëra që ndodhet në brigjet e detit dhe trashëgimtarët e tu do të zotërojnë portat e armiqve të tij. Dhe tërë kombet e tokës do të bekohen te pasardhësit e tu, sepse ti iu binde zërit tim.’ ”
(Zanafilla 22:15-18).

Procesi i thyerjes nuk ishte një eksperiencë e këndshme për Abrahamin. Sprovat e Zotit për të na thyer kurrë nuk janë të tilla. Ama, ato janë të nevojshme për të gjithë të Krishterët.

Moisiu ishte një burrë krenar, të cilin Zoti e theu në mënyrë që ai të mund të kryente një punë të madhe për Atë. Kur Moisiu ishte i ri, ai ishte gati për ta çliruar Izraelin. Duke vrarë një egjiptian, ai kujtonte se kjo do të bashkonte Izraelin nën udhëheqësinë e tij për të luftuar kundër shtypësit të tyre. Por nuk ndodhi kështu. Prandaj Moisiu, me frikë për jetën e tij, u arratis nga Egjipti. U deshën 40 vjet duke kullotur delet në shkretëtirë për të thyer Moisiun. Kur Zoti më në fund thirri Moisiun që të kthehej në Egjipt dhe të çlirojë Izraelin, Moisiu u ndie i paaftë dhe i tha Zotit:

“Kush jam unë që të shkoj te Faraoni dhe t’i nxjerr bijtë e Izraelit nga Egjipti?” (Eksodi 3:11).

Me në fund, falë kësaj përvoje 40 vjeçare, Moisiu ishte thyer. Tani ai ishte i përshtatur për të udhëhequr Izraelin, tani Zoti mund ta përdorte në mënyrë të mrekullueshme. Procesi i thyerjes, në fakt, vazhdoi edhe 40 vjet të tjera ndërsa ai me popullin e tij udhëtonin nëpër shkretëtirë.

Këtë proces të thyerjes ne mund ta shohim sërish e sërish në jetët e bijvë të Perëndisë nëpër gjithë Biblën. Dishepujt e Krishtit ishin krenarë, madje rrugës për në Darkën e Fundit, ata ishin duke debatuar se cili prej tyre do të ketë pozitën më të lartë në Mbretërinë e Krishtit. Kur Jezusi u arrestua, ata të gjithë ikën me frikë. Ata u bënë burra të thyer dhe të pasigurtë. Ata kishin nevojë për këtë në mënyrë që të bëhej predikues të guximshëm të Ungjillit, apostuj dhe themeluesit e Kishës së Krishterë.

Çdo i Krishterë duhet të përjetojë pikën e thyerjes. Ne nga natyra jonë jemi krenarë dhe egoistë. Neve natyrisht na pëlqen dhe kërkojmë një pozitë të lartë dhe duartrokitje. E gjitha kjo duhet të ndryshohet në mënyrë që të bëhemi instrumenta të vlefshme në duart e Zotit.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Krenaria është e kundërta e _____ .
2. Përrulësia në jetën e Krishterë ka të njëjtat karakteristika si _____.
3. Cilat janë karakteristikat e dashurisë, të përshkruara nga Pali tek 1 Korintasve 13.
4. Përse duhet të përjetojnë të Krishterët pikën e thyerjes në jetët e tyre?
5. A e keni përjetuar pikën e thyerjes në Krisht?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju thyejë duke ju çliruar nga çdo krenari e cila ju ndan nga Zoti dhe ju bën të padobishëm për punën e Tij.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 28 - Thyerja nëpërmjet sprovave dhe vështirësive

Është shumë e dhimbshme të përjetojmë thyerjen, sprovat dhe vështirësitë. Këto janë kohëra të zymta gjatë së cilave nuk kuptojmë se çfarë po bën Zoti. Këto mund të jenë çaste plot trishtim, hutim dhe madje dëshpërim. Gjatë kësaj kohe sfidohet aftësia jonë për të pritur tek Zoti me durim dhe besnikëri. Megjithatë, gjatë këtyre kohërave të vështira ne mësojmë se mund të presim tek Zoti duke ditur se Ai na shikon dhe do të zgjidhë problemet tona në mënyrë të mrekullueshme:

“Ja, syri i Zotit është mbi ata që kanë frikë para Tij, mbi ata që shpresojnë në mirësinë e Tij, për ta çliruar shpirtin e tyre nga vdekja dhe për t’i mbajtur të gjallë në kohë urie. Shpirti ynë pret Zotin; Ai është ndihma jonë dhe mburoja jonë. Po, zemra jonë do të gëzohet tek Ai, sepse kemi besim, në emrin e Tij të shenjtë. Mirësia Jote qoftë mbi ne, o Zot, sepse kemi pasur shpresë te Ti.”

(Psalmi 33:18-22)

Këto kohëra të thyerjes do ta ndryshonin si Pjetrin ashtu dhe dishepujt e tjerë. Procesi i thyerjes thyen zemrat tona krenare dhe largon dëshirën tonë për të lartësuar veten; ul egon tonë të fryrë dhe na drejton tek një qëllim i vetëm në jetët tona: t’i shërbejmë besnikërisht Zotit.

Si pasojë do të përjetojmë marrëdhënie aq të thella dhe intime me Zotin që nuk i kemi përjetuar kurrë më parë. Do të shohim se Zoti vepron nëpërmjet nesh si kurrë më parë. Do të përjetojmë fuqinë e Zotit si kurrë më parë. Dhe do të shohim se si Krishti dhe vetëm Krishti lartësohet në jetët tona.

Është shumë e rëndësishme që të kuptojmë këtë proces të thyerjes. Në qoftë se nuk e kuptojmë atë, mund të dekurajohemi dhe hidhërohemi duke kujtuar se Zoti nuk na do dhe nuk merakoset fare për ne.

Ne duhet të kuptojmë që procesi i thyerjes është një proces i vazhdueshëm. Në jetët tona mund të ndodhi një kohë kryesore e thyerjes, megjithatë, procesi do të vazhdojë nëpër tërë jetën tonë. Pali (atëherë ende i quajtur Saul) e përjetoj thyerjen e brendshme gjatë konvertimit të tij:

“Ndërkaq Sauli, duke shfryrë akoma kërcënime dhe kërdi kundër dishepujve të Zotit, shkoi te kryeprifti, dhe kërkoi nga ai letra për sinagogat e Damaskut, me qëllim që, po të gjente ndonjë ithtar të Udhës, burra o gra, të mund t’i sillte të lidhur në Jeruzalem. Por ndodhi që, ndërsa po udhëtonte dhe po i afrohej Damaskut, befas rreth tij vetëtiu një dritë nga qielli. Dhe, si u rrëzua përtokë, dëgjoi një zë që i thoshte: ‘Saul, Saul, përse më përndjek?’ Dhe ai tha: ‘Kush je, Zot?’” (Veprat 9:1-5)

Ky ishte përjetimi i thyerjes së brendshme të Saulit. Por Zoti lejoi që ai të përjetonte edhe luftëra të tjera të brendshme, vështirësi dhe sprova të ndryshme për ta mbajtur atë të përlulur:

“Dhe, që të mos më rritet mendja për shkak të jashtëzakonshmërisë së zbulesave, m’u dha një gjëmb në mish, një engjëll i Satanit, për të më rënë me grushta, që të mos mbahem me të madh. Lidhur me këtë iu luta tri herë Zotit që ta largonte nga unë. Por Ai më tha: ‘Hiri im të mjafton, sepse fuqia ime përsoset në dobësi.’ Prandaj me kënaqësi të madhe do të krenohem më tepër për dobësitë e mia, që fuqia e Krishtit të rrijë tek unë. Prandaj unë kënaqem në dobësi, në fyerje, në nevoja, në përndjekje, në ngushtica për shkak të Krishtit, sepse, kur jam i dobët, atëherë jam i fortë.” (2 Korintasve 12:7-10)

Shumë vite më parë pastori në pagëzimin tim ndau një thënie të cilën kishte shkruar vajza e tij në fillim të librit të saj: “Nëse jemi të Krishterë të vërtetë, kjo provohet nga aftësia jonë për të falenderuar Zotin për suksesin e dikujt tjetër në fushën ku vetë kemi përjetuar dështim.” Kjo është prova që e kemi frymën e thyer.

Kur kuptojmë se qëllimi i tërë sprovave është thyerja, atëherë jemi më të aftë për të pritur tek Zoti në besim dhe shpresë, duke ditur se Ai do të jetë me ne dhe do të përmbush premtimin e Tij të bëjë çdo gjë të bashkëveprojë për të mirën tonë dhe lavdinë e Tij.

Zoti e kujton çdo besimtar i cili kalon nëpër vështirësi: **“Ki besim të madh te Zoti; ji i fortë, ki zemër; ki besim të madh te Zoti!” (Psalmi 27:14). “Sepse Zoti nuk hedh poshtë për gjithnjë; por, në rast se të hidhëron, do t’i vijë keq sipas shumicës së zemërmirësive të Tij.” (Vajtimet 3:31, 32).**

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Shpjegoni si na thyejnë vështirësitë në jetën tonë?
2. Cili është qëllimi i Zotit për ju, ndërsa kaloni vështirësitë?
3. Çfarë mund të ndodhi me marrëdhënien tuaj me Zotin nëse nuk e kuptoni procesin e thyerjes?
4. A është procesi i thyerjes një përjetim i njëhershëm?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju ndihmojë të kuptoni dhe të pranoni atë çfarë po ndodh ndërsa jeni duke kaluar kohën e thyerjes në jetën tuaj.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 29 - Zoti ynë i rojes së katërt: pjesa 1

Tek Mateu 14 ne lexojmë se si Jezusi ushqeui 5000 veta. Ajo ishte një ditë e mrekullueshme e ungjillizimit dhe më pas ndodhi mrekullia – me pesë bukë dhe dy peshq u ngopën 5000 veta. Pas kësaj, Jezusi lëshoi turmat dhe i urdhëroi dishepujt të kalonin me varkë në bregun tjetër. Pastaj Jezusi u ngjit vetëm mbi mal për t'u lutur.

Dishepujt ishin në mes të liqenit, kur befasi filloi stuhia. Dallgët hidhnin varkën këndeje dhe andej duke rrezikuar jetët e dishepujve. Ndërsa dishepujt ishin duke luftuar për të mbajtur varkën mbi ujë, ata panë pamje e një njeriu duke ecur mbi ujë. Ata u frikësuan tejmasë dhe bërtitën duke kujtuar se kjo ishte një fantazmë: **“Ndërkaq barka ndodhej në mes të detit; dhe përplasej nga valët sepse era i ishte e kundërt. Në rojen e katërt të natës, Jezusi shkoi drejt tyre, duke ecur mbi det. Dishepujt duke parë atë që po ecte mbi det, u trembën dhe thanë: ‘Është një fantazmë!’ Dhe filluan të bërtasin nga frika; por menjëherë Jezusi u foli atyre duke thënë: ‘Qetësohuni; jam unë, mos kini frikë!’ ”** (Mateu 14:24-27).

Dishepujt ishin në rrezik sepse varka e tyre mund të mbytej në stuhi. Ata luftuan gjithë natën për jetën e tyre. Por në rojen e katërt të natës erdhi Jezusi për t'i shpëtuar, duke thënë: “Qetësohuni; jam unë, mos kini frikë!”.

Dishepujt ishin në situatë të rrezikshme jo për shkak të mendjelehtësisë apo vetëbesimit të tepërt të tyre, por sepse iu kishin bindur udhëzimeve të Jezusit. Ky është një besim i rëndësishëm për ne. As ne nuk duam të vendosim veten në situata të rrezikshme dhe të dhimbshme, por ndonjëherë ne përjetojmë situata të tilla për shkak se kemi ndjekur vullnetin e Perëndisë.

Por nëse ne çdo ditë kërkojmë pagëzimin me Frymën e Shenjtë, në qoftë se e kërkojmë çdo ditë urtësinë dhe vullnetin e Tij për të marrë vendime të mira, në qoftë se kemi besim që Zoti përgjigjet ndaj lutjeve tona, atëherë mund të jemi të sigurtë se Zoti na drejton edhe nëse ndodhemi në situata sfiduese. Zoti premton: **“Unë do të të edukoj dhe do të të mësoj rrugën, nëpër të cilën duhet të ecësh; unë do të të këshilloj dhe do ta mbaj syrin tim mbi ty.”**

(Psalmi 32:8) Ne duhet të mësojmë të presim tek Zoti, tek udhëheqja e Tij në çdo gjë dhe çdo vendim.

Një gjë që mësuam nga kjo histori është që ndjekja e Jezusit jo gjithmonë është rruga më e lehtë. Ndjekja Jezusit nuk do të thotë se do të shmangim problemet e jetës. Megjithatë, mund të jemi të sigurtë se çdo problem ndodh në rrugën tonë për ndonjë qëllim të Zotit. Qëllimi i Zotit për ne gjatë problemeve dhe situatave të vështira është që ta njohim Atë më mirë si Atë të dashur dhe të kujdesshëm Qiellor.

Një tjetër gjë që mund të mësojmë nga kjo histori është koha kur Jezusi vjen për të shpëtuar dishepujt nga stuhia. Mateu 14:25 thotë se kjo ndodhi në rojën e katërt. Në kulturën e hebrevë ishin katër roje të natës: roja e parë – 18:00-21:00; roja e dytë – 21:00-24:00; roja e tretë – 24:00-3:00 dhe roja e katërt – 3:00-6:00. Roja e katërt ishte roja e fundit para agimit, koha më e errët e natës. Shpeshherë Zoti na vjen për të na çliruar gjatë rojës së katërt – në çastin më të errët, kur gjithçka na duket e humbur dhe e pashpresë. Shpeshherë Zoti ynë është Zoti i rojës së katërt.

Zoti vepron kështu sepse dëshiron që të mësojmë të presim me durim dhe me besim tek Ai. Në vend që të shqetësohemi rreth situatës, ne mund të gjejmë qetësi dhe paqe në premtimet e Tij rreth çlirimit dhe përkujdesjes.

Ne mund të shohim se si Zoti vepron “gjatë rojës së katërt” në jetët e shumë heronjve Biblikë. Përgjatë Biblës shohim shumë situata ku Zoti kërkoi pritjen me durim madje në rrethanat më sfiduese. Ne e shohim këtë në historinë e Abrahamit, Hagarës, Ismailit dhe Isakut. Zoti priste derisa Abrahami dhe gruaja e tij ishin përtej moshës pjellore, dhe vetëm atëherë Ai përmbushi premtimin e Tij dhe i dhuroi një djalë. Zoti priti deri në sekondën e fundit për të ndaluar dorën e Abrahamit kur ai ishte gati të sakrifikonte Isakun. Gjithashtu Zoti priti derisa Hagara kishte humbur çdo shpresë të mbijetimit në shkretëtirë, pastaj i siguroi ujë.

Kur ne mendojmë të presim me besim të durueshëm tek Zoti edhe në kohërat më të vështira, do të përjetojmë paqen e cila “tejkalon çdo zgjuarsi” dhe i jep Zotit lavdi (Filipianëve 4:6,7). Zoti dëshiron të na mësojë që të mos shqetësohemi, që të mos humbasim paqen tonë në çfarëdo lloj situatë. Mund

të jemi të sigurtë, që Zoti do vijë dhe do na çlirojë sipas premtimit të Tij, edhe pse shpeshherë Ai pret deri në rojen e katërt.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Përse ndodheshin dishepujt në këtë stuhi?
2. Kur erdhi Jezusi për t'i shpëtuar ata nga stuhia?
3. Çfarë mësimi shpirtëror marrim ne nga fakti që Jezusi erdhi për të çliruar dishepujt pikërisht në kohën e rojes së katërt?
4. Përmendni edhe heronj të tjerë Biblikë të cilët janë çliruar gjatë “rojes së katërt”?
5. Përse shpeshherë Zoti pret deri në orën e rojes së katërt për të na çliruar nga kriza?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju ndihmojë të keni besim tek Ai në çdo krizë të jetës, madje edhe në orën e rojes së katërt.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 30 - Zoti ynë i rojes së katërt: pjesa 2

Ka raste kur Zoti na çliron që në orarin e rojes së parë. Kur ne i kërkojmë faljen, Ai na fal menjëherë: **“Po t’i rrëfejmë mëkatet tona, ai është besnik dhe i drejtë që të na falë mëkatet dhe të na pastrojë nga çdo paudhësi.”** (1 Gjoni 1:9)

Unë gjithashtu kam zbuluar që Ai siguron edhe çlirim të shpejtë emocional, sepse kjo është e rëndësishme për të zhvilluar marrëdhënie të ngushta me Zotin, siç e dëshiron Ai. Fryma e Zotit ka një dëshirë të madhe për të na mbushur me dashuri, paqe, gëzim dhe besim. Ai nuk do që të jemi të shtypur dhe të pushtuar nga emocionet negative.

Siç lexuam dje, shpeshherë Zoti na çliron në kohën e rojes së katërt, kur gjithçka na duket e humbur dhe e pashpresë. Në kohëra të tilla, thelbësorja është të kujtojmë se Zoti gjithmonë kujdeset për nevojat tona – shpirtërore dhe emocionale, po ashtu fizike dhe materiale. Edhe Davidi e dinte këtë të vërtetë: **“Engjëlli i Zotit zë vend rreth atyre që kanë frikë prej Tij dhe i çliron. Provojeni dhe shihni sa i mirë është Zoti; lum ai njeri që gjen strehë tek Ai. Kini frikë nga Zoti, ju shenjtorë të Tij, sepse asgjë nuk u mungon atyre që kanë frikë prej Tij. ... Sytë e Zotit janë mbi të drejtët dhe veshët e Tij janë të vëmendshëm të kapin britmën e tyre. ... Të drejtët bërtasin dhe Zoti i dëgjon dhe i çliron nga të gjitha fatkeqësitë e tyre. Zoti qëndron afër atyre që e kanë zemrën të thyer dhe shpëton ata që e kanë frymën të dërmuar. Të shumta janë vuajtjet e njeriut të drejtë, por Zoti e çliron nga të gjitha. ... Zoti shpengon jetën e shërbëtorëve të Tij, dhe asnjë nga ata që gjejnë strehë te Ai nuk do të shkatërrohet.”** (Psalmi 34:7-9, 15,17-19, 22)

Rreth çlirimit flasin edhe këto tekste:

“Edhe pa besim është e pamundur t’i pëlqesh Atij, sepse ai që i afrohet Perëndisë duhet të besojë se Perëndia është, dhe se është shpërblenjës i atyre që e kërkojnë Atë.” (Hebrenjve 11:6).

“Gjë e mirë është të presësh në heshtje shpëtimin e Zotit. Gjë e mirë është për njeriun të mbajë zgjedhën në rininë e tij.” (Vajtimet 3:26, 27).

Të Krishterët do të kenë sprovë dhe vështirësi. Besimi ynë do të sfidohet. Por qëllimi i sprovave është të na japi mundësi që ta njohim më mirë Atin tonë të dashur dhe të dhembshur. Ne nuk duhet të ndalojmë së prituri nga Zoti duke besuar që Ai dëgjon lutjet tona dhe do na çlirojë në kohën dhe mënyrën e Tij. Shpeshherë çlirimi i Tij vjen në kohën e rojes së katërt, kur gjithçka na duket e humbur dhe e pashpresë.

Bibla na tregon se ka një lidhje të drejtpërdrejtë midis pritjes me shpresë dhe besim tek Zoti dhe bekimeve që marrim nga Ai: **“Ja, syri i Zotit është mbi ata që kanë frikë para Tij, mbi ata që shpresojnë në mirësinë e Tij, për ta çliruar shpirtin e tyre nga vdekja dhe për t’i mbajtur të gjallë në kohë urie. Shpirti ynë pret Zotin; Ai është ndihma jonë dhe mburoja jonë. Po, zemra jonë do të gëzohet tek Ai, sepse kemi besim, në emrin e Tij të shenjtë. Mirësia Jote qoftë mbi ne, o Zot, sepse kemi pasur shpresë te Ti!”** (Psalmi 33:18-22, theksi i autorit).

Vini re, Bibla thotë se mirësia e Zotit do të jetë me ne “sepse ne kemi pasur shpresë” tek Ai. Sa më shumë kemi besim dhe sa më shumë presim me shpresë tek Zoti, aq më shumë do ta përjetojmë fuqinë e Zotit në jetët tona.

Njerëzit që janë gati për të takuar Jezusin, do të përjetojnë çlirimin në kohën e rojes së katërt. Kur çdo mbështetje sekulare do të hiqet, kur do të shpallet ligji për të na vrarë për shkak të besnikërisë sonë ndaj Zotit, Krishti do na çlirojë. Ne, brezi i fundit i të Krishterëve, duhet të mësojmë të presim me durim, besim dhe shpresë tek Zoti edhe nëse çlirimi i Tij po vonohet. Në qoftë se nuk do ta mësojmë këtë gjë, rrezikojmë të dorëzohemi dhe të mohojmë besimin tonë në kohërat të vështira që po vijnë. Ndoshta që tani jeni duke kaluar një kohë të vështirë dhe je në pritje tek Zoti. Nëse po, atëherë ajo çfarë dëshiron të të mësojë Zoti, është pikërisht durimi. Qëndro besnik në këtë kohë hutimi dhe errësire dhe përvetësoje mësimin e Zotit se si të presësh tek Ai. Zoti mund të presi deri në rojen e katërt për të të çliruar, por ji i sigurtë se Ai do të të çlirojë.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. A pret gjithmonë Zoti deri në kohën e rojes së katërt për të na çliruar? Jepni shembuj të rasteve kur Zoti na çliron menjëherë pas lutjes sonë.
2. Përse Zoti shpeshherë pret orën e rojes së katërt për të na çliruar?
3. Përse të Krishterët e kohës së fundit para ardhje së dytë të Krishtit, duhet të mësojnë se si të presin me besim dhe durim tek ndihma e Zotit? Si mendoni, çfarë do të ndodhi me ata që nuk do të kenë mësuar të presin çlirimin e Zotit?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 31 - Stuhitë e jetës

Kur ne lutemi që të bëhet vullneti i Zotit në jetët tona, ne shpeshherë gjejmë veten në stuhitë e jetës. Është e lehtë të fillosh të frikësohesh dhe të shqetësohesh në këto situata të vështira. Stuhitë e jetës na vënë në provë duke zbuluar besimin ose mungesën tonë të besimit. Ato na japin mundësi për të zhvilluar besimin dhe karakterin e Krishtit.

Zoti përdor stuhitë, sprovat dhe përvojat e vështira për të përmbushur planin e Tij në jetët tona. Kur ne do të mësojmë të kemi besim tek Zoti, atëherë tërë frika, ankthi dhe shqetësimi do të zhduket. Në Bibël në gjejmë shumë shembuj ku njerëzit gjenden në stuhitë e jetës.

Për shembull, Jozefi, biri i Jakobit. Jakobi e donte shumë Jozefin dhe i dhuroi një mantel shumëngjyrësh. Pastaj Jozefi pa disa ëndrra të cilat i tregonin se në të ardhmen tërë familja do të përulej para tij.

Për shkak se Jakobi trajtonte Jozefin ndryshe nga të tjerët, tërë bijtë të tij u rritën me të meta në karakterët e tyre. Në mënyrë që Zoti të mund të përmbushte planin e Tij për jetën e Jozefit, Jozefi duhet të kalonte stuhi të ndryshme për të zhvilluar atë karakter që i nevojitej Zotit për ta përdorur Jozefin në mënyrë të mahnitshme. Ja çfarë shkruan Ellen G. White rreth përvojës së Jozefit:

“Por , nën kujdesjen e Perëndisë, edhe kjo përvojë e tmerrshme kishte për të qenë një bekim i mirëfilltë për Jozefin. Brenda pak orësh, ai kishte mësuar atë që nuk mund të mësohej për vite të tëra. Babai i tij, edhe pse kishte treguar dashuri dhe ëmbëlsi ndaj tij, i kishte shkaktuar një dëm të konsiderueshëm, duke e llastuar dhe trajtuar me njëanshmëri. Kjo preferencë e pamenduar mirë i kishte zemëruar vëllezërit si dhe i kishte provokuar që të kryenin atë akt mizor, duke e përzënë nga shtëpia. Me thënë të drejtën, efektet e llastimit dukeshin qartë edhe në karakterin e Jozefit. Gabimet, që bënte, ishin toleruar e inkurajuar dhe tashmë kishte ardhur koha të korrigjoheshin. Në fakt, kishte ardhur koha që Jozefi të bëhej zot i vetes dhe të përballonte sfidat e vështira të jetës. I mësuar me përkujdesje të ëmbël të babait të tij, Jozefi kuptoi se ishte i papërgatitur që t’u bënte ballë vështirësive që e prisnin në jetën e tij prej skllavi

në një vend të huaj – një skllavi ndaj të cilit nuk do të tregohej as mëshirë dhe as përkujdesje.” (Patriarkë dhe Profetë, fq. 144).

Në Egjipt u vë në provë besimi i Jozefit tek Zoti dhe njerëzit. Por edhe atje stuhitë vazhduan. Siç e dini, Jozefi u tundua dhe më pas u akuzua padrejtësisht dhe u hodh në burg. Nëpër tërë këto situata Jozefit mund të mbështetej vetëm tek Zoti dhe të lutej që të bëhej vullneti i Tij në jetën e tij. Edhe pse Zoti po drejtonte jetën e Jozefit, ai përballej me stuhitë e jetës. Nëpër këto fatkeqësi dhe probleme të ndryshme, Zoti ishte duke përmbushur ëndrrat që i kishte dhënë Jozefit. Pa shitjen në skllavëri, pa kohën e kaluar në burg, Jozefi nuk do të kishte arritur pozitë qeveritari në Egjipt, as nuk do të kishte shpëtuar familjen e Jakobit nga zija e bukës. Ellen G. White shkruan: “Sprovat dhe problemet janë metodat e Zotit për të na disiplinuar; ato janë kushtet e Tij për suksesin tonë.” (Ministry of Healing, fq. 471)

Në historinë e Jozefit ne shohim se si ai priste me durim tek Zoti për çlirim. Ndodhin shumë gjëra që ai nuk i kuptonte dot. Jam i sigurt se ndonjëherë ai ndiehej sikur Zoti e kishte braktisur. Megjithatë, ai ende besonte që Zoti e shihte nëpër ato stuhira dhe një ditë do ta çlironte. Duke pritur dhe duke besuar tek Zoti, Jozefi mori bekime të mëdha – ai kaloi me sukses furtunat e forta që Zoti i lejoi atij të përjetonte.

Historia e Jozefit është një mësim për ne. Kur ne ndodhemi në stuhitë e forta të jetës, Zoti dëshiron që ne të dimë se ndodhemi në ta për shkak të providencës së Tij, dhe që Ai ka një plan të mrekullueshëm për jetët tona. Madje kur ndodhemi nëpër stuhitë e jetës për shkak të gabimeve tona të pa menduara mirë, Zoti i përdor ato për të na dhënë mësimin më të vyer të jetës – sa i mëshirshëm dhe falës është Ai. Davidi thotë: **“Disa njerëz pa mend vuanin për sjelljen e tyre rebele dhe për mëkatet e tyre; ata urrenin çdo ushqim dhe kishin arritur në prag të vdekjes, por në fatkeqësinë e tyre i thirrën Zotit, dhe ai i shpëtoi nga ankthet e tyre. Ai dërgoi fjalën e tij dhe i shëroi, i shpëtoi nga gropa.”** (Psalmi 107:17-20).

Zoti ynë është Mbreti i plotfuqishëm, i aftë të na çlirojë madje nga budallallëku jonë. Ne mund të vuajmë nga veprime të kryera pa menduar, por madje këto stuhi të jetës do na bëjnë mirë dhe gjithçka në fund do të dali për lavdinë e Zotit.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Përse i lejon Zoti stuhitë në jetët e të Krishterëve?
2. Çfarë i mësoi Zoti Jozefit nëpërmjet stuhive në jetën e tij?
3. Kujtoni disa stuhi të jetës suaj dhe reflektoni se çfarë keni mësuar nga ato.
4. A mund të mësojë i Krishteri nga stuhitë të cilat i ka shkaktuar vetë nëpërmjet veprimeve të pamenduara mirë?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju ndihmojë të keni besim tek Ai edhe në stuhitë më të forta të jetës suaj.
4. që Zoti t'ju pengojë të bëni gabime të pamenduara, të cilat mund të shkaktojnë stuhi të panevojshme në jetën tuaj.
5. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 32

Përse na nevojiten stuhitë e jetës?

Zoti do lejojë stuhitë e jetës të kalojnë në jetët tona. Ai do të përdori këto stuhi si zjarr pastrues për të na pastruar nga të metat, për të na ndryshuar në ato fusha ku nevojitet ndryshim, dhe për të zhvilluar tek ne karakterin e Krishtit. Ky proces do të bëhet më intensiv ndërsa po afrohet dita e ardhjes së dytë të Krishtit. Ata që do të jenë gati për të takuar Krishtin, do të kenë kaluar procesin e pastrimit të karakterit dhe do të pasqyrojnë në mënyrë të përkryer karakterin e Krishtit. Zoti i përdor sprovat dhe vështirësitë për të na pastruar nga egoizmi.

“Krishti me shumë mall dhe dëshirë po pret kur mund të manifestohet në Kishën e Tij. Kur karakteri i Krishtit do të jetë plotësisht i restauruar në besimtarët e Tij, atëherë do vijë Ai për t’i marrë me Vete.” (Christ’s Object Lessons, fq. 69).

Stuhitë e jetës mund të jenë hutuese dhe frikësuese, por duhet të mbajmë mend se Kush është me ne. Për shembull, kujtoni një tjetër histori rreth dishepujve në detin e tërbuar: **“Tani po atë ditë, si u ngrys, [Jezusi] u tha atyre: ‘Kalojmë te bregu matanë! Dhe dishepujt, si e nisën popullin, e morrën me vete Jezusin, ashtu si ishte, në barkë. Me të ishin edhe disa barka të tjera të vogla. Ndërkaq shpërtheu një furtunë e madhe dhe valët përplaseshin mbi barkë aq shumë sa ajo po mbushej. Ai ndërkaq po flinte në kiç mbi një jastëk. Ata e zgjuan dhe i thanë: ‘Mësues, a nuk merakosesh që ne po marrim fund?.’ Dhe Ai si u zgjua, e qortoi erën dhe i foli detit: ‘Pusho dhe fashitu!’ Dhe era pushoi dhe u bë qetësi e madhe. Atëherë u tha atyre: ‘Pse jeni ju aq frikacakë? Vallë, si nuk keni besim?.’ ”** (Marku 4:35-40).

Dishepujt dhe Jezusi ndodheshin në një stuhi të tmerrshme duke qenë vetëm në një varkë të vogël në mes të liqenit. Dishepujt luftonin me stuhinë duke u munduar për ta mbajtur varkën mbi ujë, por nuk e bënë këtë vetë. Jezusi po flinte në kiç. Më në fund në dëshpërim ata thirrën Jezusin: “Mësues, a nuk merakosesh që ne po marrim fund?” Përgjigja e Jezusit ishte shumë domethënëse: “Pse jeni ju aq frikacakë? Vallë, si nuk keni besim?”

Mesazhi më i rëndësishëm tek kjo histori nuk është që Jezusi është i aftë për të qetësuar stuhinë, edhe pse është mirë që të dimë edhe këtë. Por mesazhi kryesor është – mos lufto me stuhinë vetëm. Dishepujt ishin në stuhinë sepse aty i kishte drejtuar Jezusi. Dhe Jezusi gjithashtu ishte bashkë me ta në varkë.

Ellen G. White shkruan rreth paqes së madhe që kishte Jezusi gjatë shërbesës së Tij tokësore. Duke përshkruar përgjigjen e Jezusit në stuhi, ajo shkruan: “Kur Jezusi u zgjua të përballlej me stuhinë, kishte një paqe të përsosur. Nuk kishte gjurmë frike në fjalë apo në vështrim, sepse nuk kishte frikë në zemër. Por Ai nuk mbështetej në zotërimin e fuqisë së gjithëpushtetshme. Nuk ishte si ‘Zot i tokës, detit dhe qiellit’, që po prehej në paqe. Ai e kishte lënë atë fuqi, dhe tha: ‘Nuk mund të bëj asgjë nga Vetja.’ (Gjoni 5:30) Ai besonte në fuqinë e Atit. Jezusi mbështetej tek besimi në dashurinë dhe kujdesin e Perëndisë dhe fuqia e asaj fjale, që qetësoi stuhinë, ishte fuqia e Perëndisë.” (Biografia e Dashurisë, fq. 276)

Ajo na sfidon të kemi të njëjtin besim tek Zoti siç e kishte Jezusi: “Ashtu si Jezusi qëndronte me besim nën kujdesin e Atit, kështu duhet të qëndrojmë edhe ne nën kujdesin e Atit tonë. Në qoftë se dishepujt do të kishin besuar në Të, ata duhet të kishin qëndruar në paqe. Frika në kohë rreziku shfaqti mosbesimin e tyre. Në përpjekjet e tyre për të shpëtuar veten, ata e harruan Jezusin dhe vetëm kur ishin të dëshpëruar nga vetëvarësia, u kthyen drejt Tij që Ai t’i ndihmonte.

“Sa shpesh përvoja e dishepujve është edhe e jona! Kur furtunat e tundimit afrohen, vetëtimat e zjarra shkëlqejnë dhe dallgët na gllabërojnë, ne luftojmë vetë me stuhinë, duke harruar se është Një, që mund të na ndihmojë. I besojmë fuqisë sonë deri sa na humbet shpresa dhe jemi gati duke vdekur. Atëherë kujtohem për Jezusin dhe nëse i thërrasim për të na ndihmuar, nuk bërtasim kot. Megjithëse me dhimbje na qorton për besimin tek vetja dhe jo tek Ai, asnjëherë nuk na lë pa ndihmuar. Mbi tokë ose mbi det, nëse e kemi Shpëtimtarin në zemër, nuk ka pse të kemi frikë. Besimi i gjallë tek Shpëtimtari do ta zbusë detin e jetës dhe do të na çlirojë nga rreziku, në mënyrën që Ai mendon se është më e mira.” (Biografia e Dashurisë, fq. 276, 277)

Ky mësim është aktual edhe për ne. Stuhitë e jetës janë të pashmangshme. Ne kemi për të përjetuar kohëra të vështira. Por ne nuk kemi pse të luftojmë

stuhinë vetëm. Jezusi është me ne dhe Ai nuk do na braktisi kurrë në stuhitë e jetës.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Përse lejon Zoti stuhitë e jetës të ndodhin në jetët tona?
2. Çfarë pret Zoti nga besimtarët? Çfarë duhet të ndodhi para se të vijë Krishti për së dyti?
3. Çfarë mësimesh duhet të përvetësojmë nga përvoja e dishepujve në liqen?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju ndihmojë të keni besim tek Ai.
4. që Zoti t'ju ndihmojë të mos panikoseni kur të fillojnë stuhitë në jetën tuaj.
5. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 33 - Mos ki frikë!

Të Krishterët nuk duhet të kenë frikë nga asgjë. Satani u mposht tek kryqi i Krishtit, dhe fitorja e Krishtit është edhe e jona.

Frika është e kundërta e besimit. Prandaj frika konsiderohet njësoj si tradhëtia, sepse frikacaku do të shesi menjëherë sa të frikësohet. Zoti na paralajmëron rreth pasojave serioze nëse jemi frikacakë në ditët e fundit: **“Kush fiton do t’i trashëgojë të gjitha gjërat; dhe do të jem për të Perëndi dhe ai do të jetë për mua bir. Kurse për frikacakët dhe të pabesët, dhe të neveritshmit dhe vrasësit, dhe kurvëruesit, dhe magjistarët, dhe idhujtarët, dhe gjithë gënjeshtarët, pjesa e tyre do të jetë në liqenin që digjet me zjarr dhe squfur, që është vdekja e dytë.”** (Zbulesa 21:7,8).

Jezusi gjithashtu pohon që do të gjejë pak besim kur të kthehet për së dyti: **“Po kur të vijë Biri i njeriut, a do të gjejë besim mbi tokë?”** (Luka 18:8) Kjo po ndodh që tani në mes të shumë të Krishterëve inteligjentë. Edhe në ditët e fundit shumë të Krishterë do të jenë **“të perëndishëm në dukje, por mohues të fuqisë së saj.”** (2 Timoteut 3:5) Është e rëndësishme që besimtarët që jetojnë në kohën para ardhjes së dytë të Krishtit, të kenë një besim të palëkundur, të kenë mësuar të presin me shpresë dhe durim tek Zoti. Ata duhet të mësojnë të mos kenë frikë sepse e dinë se i shërbejnë një Zoti të plotfuqishëm i cili e ka nën kontroll qiellin dhe tokën.

Sa herë keni dëgjuar të Krishterët duke thënë se ata janë shqetësuar rreth punës, financave dhe së ardhmes? Shqetësimi sundon jetën e tyre. “Çfarë do të ndodhi me mua kur të dal në pension? Si do rregullohen fëmijët e mi? Po shëndeti...? Po kjo stuhi...?” Vetëm njerëz me besim të palëkundur do të jenë gati për ardhjen e dytë të Jezusit.

Jezusi lejon që të kalojmë vështirësitë tani, në mënyrë që besimi ynë të forcohet. Ne duhet të mësojmë të kemi besim tek Ai dhe Fjala e Tij, Bibla. Besimi nuk është të besosh që Zoti mund të bëjë atë çfarë thotë tek Fjala e Tij. Besimi është të besosh që Ai do të bëjë atë çfarë Ai ka thënë. Në fakt, frika është besim tek Satani – besim që ai do të bëjë atë me çfarë na kërcënon, dhe

që Zoti nuk e ndalon dot. Pikërisht frika lejon satanin të hyjë në jetët tona në ato fusha rreth të cilave kemi frikë.

Këtë të vërtetë e shohim tek historia e Jobit. Jobi shprehu një përfundim domethënës: **“Sepse ajo që më tremb më shumë më bie mbi krye, dhe ajo që më tmerron më ndodh.”** (Jobi 3:25).

Ky tekst tregon qartë se Satani ka të drejta të na sulmojë në ato fusha në të cilat kemi frikë. Pse? Sepse në ato fusha kemi më shumë besim tek ai sesa tek Zoti. Kurse besimi ynë i lejon Zotit të hyjë në ato fusha të jetës sonë në të cilat kemi besim tek Ai.

Ne s’kemi pse të frikësohemi sepse Jezusi është i plotfuqishëm. Ai ka thënë: **“Mua më është dhënë çdo pushtet në qiell e në tokë.”** (Mateu 28:18)

Çdo gjë është nën autoritetin e Krishtit. Pali shkroi që ai i lutet Zotin që Ai **“t’u ndriçojë sytë e mendjes suaj, që të dini cila është shpresa e thirrjes së Tij dhe cilat janë pasuritë e lavdisë së trashëgimisë së Tij në shenjtorët, dhe cila është madhështia e jashtëzakonshme e fuqisë së Tij ndaj nesh, që besojmë sipas veprimit të forcës së fuqisë së Tij, të cilën e vuri në veprim në Krishtin, duke e ringjallur prej së vdekurish dhe duke e vënë të ulej në të djathtën e Tij në vendet qiellore, përmbi çdo principatë, pushtet, fuqi, zotërim dhe çdo emër që përmendet jo vetëm në këtë epokë, por edhe në atë të ardhme, dhe vuri çdo gjë nën këmbët e Tij, edhe ia dha për krye përmbi çdo gjë kishës.”** (Efesianëve 1:18-22)

Edhe ne që jemi ndjekësit e Krishtit, na është dhënë gjithë autoriti dhe pushteti në emrin e Tij: **“Ja, ju dhashë pushtet të shkëlni përmbi gjarpërinj dhe akrepa, dhe mbi çdo pushtet të armikut; dhe asgjë nuk do të mund t’ju dëmtojë.”** (Luka 10:19)

Nëse i pranojmë këto të vërteta rreth statusit tonë bashkë me Krishtin, ne nuk kemi pse të frikësohemi as nga njerëzit, as nga natyra, as nga sëmundjet, as nga krizat financiare, as nga fuqitë e errësirës në çdo formë dhe trajtë të tyre. **“Por në të gjitha këto gjëra ne jemi më shumë se fitimtarë për hir të Atij që na deshi.”** (Romakëve 8:37).

Ne kemi premtimet e Zotit dhe Krishtit i cili është Autoriteti më i lartë mbi çdo gjë në qiell dhe mbi tokë – mbi satanin, njerëzit dhe natyrën.

Jezusi është Mbret mbi çdo situatë dhe rrethanë. Prandaj ai që beson vërtetë tek Krishti nuk mund të jetë frikacak. Në vend që t'i dorëzohemi frikës ne duhet të mësojmë të presim me besim plot shpresë ndaj çlirimi që vjen nga Zoti, pavarësisht nga ajo ç'po ndodh në jetën tonë. Këtë qëndrim duhet ta përvetësojnë të gjithë ata që dëshirojnë të përgatiten për ditën e ardhjes së Krishtit.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Sa serioz është problemi i frikës në jetën e të Krishterit?
2. Çfarë është e kundërta e frikës?
3. Kur ne frikësohemi, ku e përqëndrojmë besimin tonë? A luftoni me frikën tuaj?
4. Çfarë të drejtash i jep frika jonë satanit?
5. Përse të Krishterët nuk duhet t'i dorëzohen frikës?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju fali frikën dhe dyshimin ndaj premtimeve të Tij.
4. që Zoti t'ju dhurojë besim të mbështeteni tek Fjala e Tij, tek premtimet e Tij.
5. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

PJESA 5. NJERËZ QË JANË GATI PËR TË TAKUAR JEZUSIN

Dita 34 - Shfajësimi vetëm me anë të besimit

Tek Bibla lexojmë rreth Luftës së Madhe midis Zotit dhe Satanit që ndodhi për shkak se Satani deshi të zinte vendin e Krishtit. Libri i Zbulesës na tregon se kjo luftë filloi në Qiell. **“Edhe u bë luftë në qiell: Mikaeli dhe engjëjt e tij luftuan kundër dragoit; edhe dragoi dhe engjëjt e tij luftuan.”** (Zbulesa 12:7) Satani e urren Krishtin dhe gjithmonë ka përpjekur të zërë vendin e Tij: **“Do të ngjitem mbi pjesët më të larta të reve, do të jem i ngjashëm me Shumë të Lartin”** (Isaia 14:14).

Kjo luftë ndodh edhe në jetët tona sot. Satani dëshiron të hipi në fronin e zemrës sonë. Ai dëshiron që ne të ndjekim rrugën e tij dhe jo të Krishtit. Ai dëshiron të zëvendësojë në jetët e të Krishterëve drejtësinë e Krishtit me mundimet njerëzore. Ai dëshiron që ata të përqëndrohen më shumë tek mundimet e tyre për të fituar shfajësimin, në vend që t’i kërkojnë Krishtit t’i mbulojë me drejtësinë e Tij. Ai dëshiron që ne të përqëndrohemi më shumë tek bindja jonë sesa tek Krishti duke u lutur që Ai të jetojë jetën e Tij të përkryer nëpërmjet nesh.

Kjo çështje ka qenë zemra e reformationit, slogani i të cilit ka qenë “Sola Fide” – vetëm me anë të besimit. Kjo çështje është edhe në thelb të Ungjillit – mesazhi rreth shfajësimit me anë të besimit. Bibla është shumë e qartë rreth kësaj çështjeje. Ja çfarë shkruan Pali rreth ecjes së besimtarit me Zotin: **“Ashtu si e keni marrë Krishtin Jezus, Zotin, ashtu, pra, ecni në Të.”** (Kolosianëve 2:6)

Mënyra se si të pranojmë Jezus Krishtin si Shpëtimtarin tonë Personal, është vetëm nëpërmjet besimit. Ne duhet të besojmë se Jezusi është Biri i Perëndisë, që vdiq për mëkatet tona, që fal tërë mëkatet tona dhe që na dhuron jetën e përjetshme. Njeriu bëhet i Krishterë me anë të besimit të tij tek Krishti, jo me anë të veprave të mira.

Zoti nuk i kërkon një mëkatari të humbur të fillojë të bëjë vepra të mira para se ai të vijë tek Krishti. Mëkatari nuk duhet të “pastrojë” jetën e tij në përpjekje që të bëhet më i pranueshëm në sytë e Zotit para se të marri shpëtimin. Jo, Zoti

kërkon që mëkatari të vijë tek Krishti ashtu siç është dhe të pranojë Jezusin si Shpëtimtarin e Tij personal.

Kur ne jemi të rilindur dhe fillojmë të jetojmë jetën e Krishterë, është e natyrshme të përqëndrohemi më shumë tek përpjekja jonë të bindemi ndaj ligjit të Perëndisë. Edhe pse së shpejti do zbulojmë që kjo është e pamundur. Pali e përshkruan këtë si një gjë të pamundur: **“Unë, pra, po zbuloj këtë ligj: duke dashur të bëj të mirën, e keqja gjindet në mua. Në fakt unë gjej kënaqësi në ligjin e Perëndisë sipas njeriut të brendshëm, por shoh një ligj tjetër në gjymtyrët e mia, që lufton kundër ligjit të mendjes sime dhe që më bën skllav të ligjit të mëkatit që është në gjymtyrët e mia.”** (Romakëve 7:21-23)

Pra, Pali e kishte përjetuar vetë se sa e pamundur është të përpiqesh të bindesh ndaj urdhërimeve të Perëndisë me forcat e veta. Pasi e kishte provuar këtë, ai klithi: **“Oh, njeri i mjerë që jam! Kush do të më çlirojë nga ky trup i vdekjes?”** (vargu 24) Por ai gjithashtu dha përgjigje ndaj pyetjes së tij të dëshpëruar: **“I falem nderit Perëndisë me anë të Jezu Krishtit, Zotit tonë.”** (vargu 25)

Pali kishte mësuar se besimi në Krisht është e vetmja mënyrë se si të jetojmë një jetë fitimtare mbi mëkatin. Ai shkruan: **“Sepse atë që ishte e pamundur për ligjin, sepse ishte pa forcë për shkak të mishit, Perëndia, duke dërguar Birin e Vet në shëmbëllim mishi mëkatar, edhe për mëkat, e dënoi mëkatin në mish, që të përmbushet drejtësia e ligjit në ne, që nuk ecim sipas mishit, por sipas Frymës.”** (Romakëve 8:3,4)

Për të ecur në Frymë ne duhet të përjetojmë çdo ditë pagëzimin me Frymën e Shenjtë dhe të zgjedhim t’i përgjigjemi pozitivisht nxitjeve të Frymës. Kur do të kemi vendosur t’i bindemi nxitjes së Frymës, atëherë duhet të përqëndrohemi tek Krishti për të përjetuar fitoren e Tij në tundimet tona. Jezusi **“u tundua në të gjitha ashtu si ne, por pa mëkatuar.”** (Hebrenjve 4:15) Falë bindjes së përkryer të Jezusit ndaj ligjeve të Perëndisë, kur Ai jeton në ne, dhe ne shfaqim bindjen e Tij të përkryer. Prandaj Pali mund të thoshte me siguri që **“përmbushet drejtësia e ligjit në ne”** (Romakëve 8:4).

Ja, për shkak të “dobësisë” sonë, ne jemi të paaftë të përmbushim kërkesat e ligjit të drejtë të Zotit. Por në qoftë se Krishti jeton në ne nëpërmjet pagëzimit të Frymës së Shenjtë, Ai do ta zbatojë nëpërmjet nesh bindjen e Tij të drejtë “në ne”, në qoftë se vendosim “besimin” tonë tek Ai, që Ai do ta bëjë këtë. Kjo është mënyra se si drejtësia e Krishtit shfaqet në jetët tona nëpërmjet besimit. Ne mund të shfajësohemi vetëm me anë të besimit në Krisht dhe në bindjen e Tij të drejtë. Mbani mend se nuk ka asnjë drejtësi tjetër përveç drejtësisë së Krishtit. Ellen G. White shkruan se “E vetmja mbrojtje ndaj së keqes është banimi i Krishtit në zemër me anë të besimit në drejtësinë e Tij.” (Biografia e Dashurisë, fq. 265)

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Çfarë përpiqet të bëjë Satani në lidhje me Krishtin?
2. Kur mundohemi shumë për t’ju bindur Zotit me forcat e veta për t’u bërë të drejtë në sytë e Tij, planin e kujt po ndjekim?
3. Çfarë jete jetoj Krishti në lidhje me ligjin e Zotit?
4. Sipas Biblës, cila është e vetmja mënyrë e shfajësimit?
5. Si mund të marrim shfajësim?

Koha për t’u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t’ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t’ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t’ju falë përpjekjet tuaja për të fituar shfajësimin me forcat tuaja.
4. që Zoti t’ju ndihmojë të kuptoni dhe të përjetoni shfajësimin vetëm me anë të besimit në Krisht.
5. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 35 - Falenderim për gjembat

Kur ne kuptojmë shfajësimin në besimin në Krisht, atëherë do të kuptojmë edhe që mund të falenderojmë Zotin për gjembat e tundimeve të cilët Ai lejon në jetët tona. Pali kuptoi këtë duke shkruar letrën e tij Korintasve: **“Dhe, që të mos më rritet mendja për shkak të jashtëzakonshmërisë së zbulesave, m’u dha një gjëmb në mish, një engjëll i Satanit, për të më rënë me grushta, që të mos mbahem me të madh. Lidhur me këtë iu luta tri herë Zotit që ta largonte nga unë. Por Ai më tha: ‘Hiri im të mjafton, sepse fuqia ime përsoset në dobësi.’ Prandaj me kënaqësi të madhe do të krenohem më tepër për dobësitë e mia, që fuqia e Krishtit të rrijë tek unë. Prandaj unë kënaqem në dobësi, në fyerje, në nevoja, në përndjekje, në ngushtica për shkak të Krishtit, sepse, kur jam i dobët, atëherë jam i fortë.”** (2 Korintasve 12:7-10)

Shumë gjëra mund të jenë gjembat në mishin tonë. Pali listoi vetëm disa prej gjembave të tij – dobësitë, fyerjet, nevojat, përndjekjet, ngushticat. Ai iu lut Zotin për çlirim nga këto gjemba. Por Zoti i tha: “Jo.” Pse? Sepse hiri i Perëndisë ishte gjithçka që i duhej Palit për të kaluar këto gjemba të jetës. Zoti i kujtoi Palit një të vërtetë të rëndësishme dhe ta ndajë me të tjerët: “Fuqia ime përsoset në dobësi”. Sa më shumë kuptojmë që jemi të dobët, aq më shpejt do të ndalojmë përpjekjet për të mposhtur gjembat e tundimeve në jetët tona. Në këtë mënyrë do të përjetojmë më shpejt fuqinë e madhe të Zotit në jetët tona. Përpjekjet tona për të mundur tundimet me forcat tona, në fakt vetëm pengojnë punën e Zotit në ne. Kur ne veprojmë kështu, ne përqëndrohemi tek forcat tona dhe aftësitë për t’i kaluar tundimet, edhe pse në të njëjtën kohë mbeshtetemi tek “ndihma” e Zotit. Por Zoti dëshiron të bëjë më shumë se veç të na “ndihmojë”. Ai është Fitorja. Krishti është Çliruesi ynë. Kur ne heqim dorë nga përpjekjet tona dhe nuk pengojmë Krishtin në punën e Tij, atëherë Ai do të shfaqet tek ne dhe nëpërmjet nesh. Ndoshta e keni dëgjuar shprehjen angleze “Let go and let God” që do të thotë “Lesho dhe lërja Zotit”. Kjo është domethënia e kësaj shprehjeje – hapi rrugën Zotit dhe mos e pengoj në punën e Tij.

Pikërisht prandaj Zoti do të lë disa gjemba në jetën tuaj. Jam i sigurt se jeni lutur që Zoti t’ju çlirojë nga tundimet e shumta përreth. Ato kanë sjellë në jetën

tuaj pasiguri dhe dështime. Por Zoti lejon këto të ndodhin në mënyrë që ju të mësoni se fuqia e Tij tregohet më e fuqishme në pafuqinë tonë. Kur të filloni të përjetoni fuqinë çliruese të Krishtit, atëherë do të thoni bashkë me Palin:

Prandaj me kënaqësi të madhe do të krenohem më tepër për dobësitë e mia, që fuqia e Krishtit të rrijë tek unë. Prandaj unë kënaqem në dobësi, në fyerje, në nevoja, në përndjekje, në ngushtica për shkak të Krishtit, sepse, kur jam i dobët, atëherë jam i fortë.”

Vetëm atëherë do të kuptoni që mund të falenderoni Zotin për gjambat e tundimeve në jetën tuaj. Pse? Sepse vetëm falë tyre e përjetuat fuqinë e Tij të mrekullueshme të çlirimit. Dhe për këtë arsye Krishti është bërë akoma më i çmuar për ju. Kur Ai do ju japë fitore mbi tundimet që me forcat e veta nuk e mposhtni dot, zemra juaj do të mbushet me lavdërime dhe falenderime ndaj Zotit të plotfuqishëm.

Atëherë do të gëzoheni rreth gjembave në jetën tuaj sepse ato ju japin mundësi të reja për të përjetuar hirin e Zotit dhe për të shfaqur Krishtin në ne dhe nëpërmjet nesh. Ato na mundësojnë të bëhemi më të ngjashëm me Krishtin në çdo aspekt të jetës. Pikërisht për këtë fliste Jakobi në letrën e tij: **“Ta konsideroni një gëzim të madh, o vëllezër të mi, kur ndodheni përballë sprovash nga më të ndryshmet, duke e ditur se sprova e besimit tuaj sjell qëndrueshmëri. Dhe qëndrueshmëria të kryejë në ju një vepër të përsosur, që ju të jeni të përsosur dhe të plotë, pa asnjë të metë.”** (Jakobi 1:2-4) Atëherë do të përjetoni atë gjendje që përshkruan Pali: **“si të brengosur, por gjithmonë të gëzuar”** (2 Korintasve 6:10). Madje në rrethanat më të vështira mund të gëzoheni sepse Jezusi shfaqet tek ju. Besimi tek Krishti zhvillon në ju durimin i cili do ju përcjellë deri sa Krishti shfaqet plotësisht në ju. Gjatë këtij procesi ju përgatiteni për ardhjen e Tij të dytë.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Çfarë kuptoi Pali rreth gjembave në jetën e tij?
2. Përse Zoti nuk na çliron nga disa tundime dhe luftëra, edhe pse i jemi lutur Atij për këtë gjë?
3. Në vend që t'i rezistojmë mëkatit me forcat tona, si mund ta mposhtim atë në jetën tonë?
4. Çfarë mund të bëjë Krishti në jetët tona falë gjembave e tundimeve?
5. Pse të Krishterët mund të falenderojnë Zotin edhe për gjembat në jetët e tyre?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti të vazhdojë t'ju drejtojë për të kuptuar dhe përjetuar shfajësimin me anë të besimit në Krisht.
4. që ju të përjetoni fitoren e Krishtit mbi tundimet në jetën tuaj.
5. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 36 - Shfajësimi me anë të besimit dhe mesazhi i engjëllit të tretë

Shfajësimi me anë të besimit dhe mesazhi i engjëllit të tretë janë të ndërlidhura. Vetëm ata që kanë përjetuar shfajësimin me anë të besimit në Krisht, nuk do të mashtrohen nga antikrishti i ditëve të fundit.

Tek kapitulli 14 i Zbulesës lexojmë paralajmërimin rreth adhurimit të bishës ose antikrishtit: **“Një engjëll i tretë shkoi pas tyre duke thënë me zë të madh: ‘Nëse ndokush adhuron bishën dhe figurën e saj dhe merr damkën mbi ballin e vet ose mbi dorën e vet, do të pijë edhe ai nga vera e zemërimit të Perëndisë, që është derdhur e papërzier në kupën e zemërimit të tij dhe do të mundohet me zjarr e squfur përpara engjëjve të shenjtë dhe përpara Qengjit.’”** (Zbulesa 14:9-10)

Mesazhi i engjëllit të tretë thërret të gjithë të binden ndaj urdhrave të Perëndisë, duke përfshirë urdhërimin e katërt i cili thotë: “Kujtoni ditën e shtatë, të Shtunën ta shenjtëroni!”. Në këtë mesazh është një paralajmërim për të gjithë ata të cilët i kthejnë kurrizin Zotit dhe pranojnë damkën e bishës, e cila është dita e tij e adhurimit. Ata që janë nën damkën e bishës do të përjetojnë shtatë plagët e fundit dhe do të jenë përgjithmonë të humbur.

Po ashtu është mesazhi rreth shfajësimit me anë të besimit në Krisht. Shfajësimi me anë të besimit nxit njerëzit t’i binden ligjit të Perëndisë dhe ata me anë të besimit të lejojnë Krishtin të jetojë në ta jetën e Tij të bindjes. Shfajësimi me anë të besimit na nxit të përmbushim vërtetë ligjet e Perëndisë. Njeriu nuk mund ta bëjë këtë me forcat e veta, por vetëm me anë të besimit në Krisht i cili shfaqet në jetët tona.

Ellen G. White kuptoi këtë kur në vitin 1888 i shkroi adventistëve të ditës së shtatë rreth shfajësimit me anë të besimit: “Zoti me hiri e Tij madhështor, nëpërmjet Eldera Vagoner dhe Xhons i ka dërguar mesazhin e Tij më të çmuar bijve të Tij. Ky mesazh është rreth lartësimit të Krishtit dhe sakrificës së Tij për mëkatet e mbarë botës. Ai është rreth shfajësimit me anë të besimit në Krisht. Ky mesazh fton njerëzit të pranojnë shfajësimin me anë të besimit në Krisht, i cili shfaqet si bindja ndaj të gjithë ligjeve të Perëndisë.” (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, fq. 91-92)

Ajo kuptoi se pranimi i këtij mesazhi do t'i nxiste të gjithë t'i binden tërë ligjeve të Perëndisë. Prandaj mesazhi rreth shfajësimit me anë të besimit dhe mesazhi i engjëllit të tretë kanë të njëjtin qëllim – bindjen ndaj ligjeve të Perëndisë.

Së bashku me mesazhin e engjëllit të tretë ne duhet të shpallim edhe mesazhin rreth shfajësimit me anë të besimit. Kjo është e domosdoshme për predikimin e Ungjillit dhe për të përgatitur njerëz për ardhjen e dytë të Jezusit. Vetëm duke përjetuar vetëshfajësimin me anë të besimit ne mund të qëndrojmë besnikë gjatë vuajtjeve dhe të mbijetojmë ditën kur Krishti do të vijë me lavdinë e Tij të pambuluar. Vetëm kur të përjetojmë dhe të kuptojmë shfajësimin me anë të besimit, do të kuptojmë fjalët e Judës: **“Dhe Atij që mund t’ju ruajë nga çdo rrëzim dhe t’ju nxjerrë para lavdisë së Tij të paqortueshëm dhe me gëzim, të vetmit Perëndi të ditur, Shpëtimtarit tonë, i qoftë lavdi, madhështi, sundim dhe pushtet, tani dhe përjetë. Amen.”** (Juda 1:24-25)

Meqenëse Zoti ka thirrur Kishën Adventiste të Ditës së Shtatë t'i japin botës paralajmërimin e fundit që të përgatiten për ardhjen e dytë të Krishtit, është e rëndësishme që shfajësimi me anë të besimit të jetë pjesë e pandarë e mësimi dhe predikimit tonë. Duke shpallur paralajmërimin e Zbulesës 14:9-11, ne i japim njerëzve fakte profetike të ngjarjeve të fundit. Por kjo dijeni nuk mjafton për të përgatitur dëgjuesit për këto ngjarje. Prandaj duhet t'i predikojmë atyre edhe mesazhin rreth shfajësimit me anë të besimit në mënyrë që ata të mësojnë të lejojnë Krishtin të jetojnë në ta. Përndryshe bindja e tyre do të jetë legalizmi, sepse ata do të jenë duke u përpjekur të zbatojnë ligjet e Zotit me forcat e veta. Kur do të kemi kuptuar dhe përjetuar shfajësimin me anë të besimit, atëherë do të shohim se vetëm Krishti nxit në ne bindjen e vërtetë. Prandaj vetëm Krishtit i takon tërë lavdia dhe nderi, **“që asnjë mish të mos mburret përpara Tij. Por prej Tij ju jeni në Krishtin Jezus, i cili nga Perëndia u bë për ne dituri, drejtësi, shenjtërim dhe shpengim, që, sikurse është shkruar: ‘Ai që mburret, le të mburret në Zotin.’ ”** (1 Korintasve 1: 29-31)

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Çfarë paralajmërimi serioz i dha Zoti botës tek Zbulesa 14:9-11 nëpërmjet mesazhit të engjëllit të tretë?
2. Për çfarë veprimi na nxit ky paralajmërim?
3. Çfarë të përbashkëte ka mesazhi rreth shfajësimit me anë të besimit me mesazhin e engjëllit të tretë?
4. Si na përgatit për ardhjen e dytë të Krishtit kuptimi dhe përjetimi i shfajësimit me anë të besimit?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti të shkruaj ligjet e Tij në zemrat tuaja.
4. që fitorja e Krishtit të shfaqet në jetën tuaj.
5. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 37 - Shfajësimi me anë të besimit dhe brezi i fundit

Adventistët e ditës së shtatë gjithmonë kanë pasur të ashtuquajturën “teologji të ditëve të fundit”. Ajo na mëson se brezi i fundit i të krishterëve, i cili do të jetë gjallë gjatë ardhjes së dytë të Krishtit, do të ketë zhvilluar marrëdhënie aq të thella me Krishtin, sa asnjë brez tjetër para tyre. Kjo është e domosdoshme për të qëndruar besnikë gjatë përndjekjes dhe për të qëndruar në praninë e lavdisë së Krishtit kur Ai të vijë për së dyti. Ndjekësit besnikë të Zotit nuk do të zhgënjehen ndërsa tërë banorët e tjerë të tokës do të vdesin nga drita e lavdisë së Krishtit. Vetëm ata që do të kenë përjetuar me të vërtetë dhe do të kenë kuptuar shfajësimin me anë të besimit, do të jenë të aftë të qëndrojnë të fortë në ngjarjet e ditëve të fundit.

Puna e Frymës së Shenjtë është thelbësore për të shfaqur Krishtin në ndjekësit e Tij. Krishti jeton në ne nëpërmjet pagëzimit me Frymën e Shenjtë. Prandaj është e domosdoshme që brezi i fundit i të Krishterëve të kuptojë dhe të përjetojë pagëzimin e Frymës së Shenjtë.

Ellen G. White shkruan rreth kësaj: “Vetëm pagëzimi me Frymën e Shenjtë mund t’i tregojë kishës udhën e saj të vërtetë, dhe të përgatiti popullin e Zotit për betejën e madhe përfundimtare.” (Manuscript Releases, vëll. 2, fq. 30)

Ajo tregon qartë se mundësia jonë e vetme për të mbetur besnikë ndaj Zotit gjatë kësaj beteje të madhe të fundit është pranimi i pagëzimit me Frymën e Shenjtë.

Sipas librit të Zbulesës, kisha sot është në një gjendje tepër të rrezikshme. Zoti Vetë po paralajmëron këtë kishë duke thënë: **“Unë njoh veprat e tua, që ti nuk je as i ftohtë as i ngrohtë. Do të doja të ishe i ftohtë ose i ngrohtë! Por, mbasi je kështu i vakët, dhe as i ftohtë e as i ngrohtë, unë do të të vjell nga goja ime. Sepse ti thua: ‘Unë jam i pasur, u pasurova dhe s’kam nevojë për asgjë’; edhe nuk e di se ti je qyqar e mjeran, i varfër, i verbër dhe i zhveshur.”** (Zbulesa 3:15-17) Zoti thotë se kisha e ditëve të sotme është e vakët. Në qoftë se kjo nuk ndryshon, Zoti do ta refuzojë atë: “Unë do të të vjell nga goja ime.”

Prandaj, para se të vijë Krishti për së dyti, duhet të ndodhin ndryshime të mëdha shpirtërore në kishën tonë. Ajo duhet të përjetojë një rizgjim të vërtetë

dhe ndryshime. Ellen G. White kuptonte këtë nevojë duke shkruar: “Nevoja jonë më e madhe dhe më urgjente është të kërkojmë pikë së pari rizgjim të vërtetë të perëndishmërisë në kishën tonë.” (Selected Messages, vëll. 1, fq. 122)

Në mënyrë që të përjetojmë këtë rizgjim, kemi nevojë për dy gjëra: t’i lutemi Zotin për këtë dhe të pagëzohemi me Frymën e Shenjtë. “Rizgjimin mund ta presim vetëm si përgjigje ndaj lutjeve tona.” (Selected Messages, vëll. 1, fq. 122) “Pagëzimi me Frymën e Shenjtë, pors i ndodhi në ditën e Rrëshajëve, do të sjellë në kishë rizgjim të Krishtërit të vërtetë dhe veprave të mrekullueshme.” (Selected Messages, vëll. 2, fq. 57)

Jezusi banon tek ata besimtarë të cilët luten dhe përjetojnë përditë pagëzimin me Frymën e Shenjtë. Atëherë Krishti përlëvdohet plotësisht në jetët e tyre. Është e rëndësishme që të kuptojmë dhe të përjetojmë shfajësimin me anë të besimit, sepse vetëm atëherë do të kuptojmë se si mund të lejojmë Krishtin të na japi fitoren mbi tundimet dhe mëkatet në jetët tona. Brezi i fundit duhet të jetojë një jetë fitoreje të përsosur mbi çdo tundim dhe mëkat, dhe kjo është e mundur vetëm nëse Krishti banon vërtetë në zemrat e tyre.

Zoti do të pastrojë zemrat e besimtarëve të cilët do të përgjigjen pozitivisht ndaj thirrjes së Zotit për të qenë pjesë e brezit të fundit; dhe ky proces i pastrimit do të ndodhi para ngjarjeve të ditëve të fundit. Tek Malakia 3:1-4 rreth kësaj pune shkruhet: “**‘Ja, unë po dërgoj lajmëtarin Tim për të përgatitur rrugën para Meje. Dhe menjëherë Zoti, që ju kërkon, do të hyjë në tempullin e Vet, engjëlli i besëlidhjes që ju kërkon me endje, ja, do të vijë,’ thotë Zoti i ushtrive. ‘Po kush do të mund të durojë ditën e ardhjes së Tij? Kush do të mund të qëndrojë më këmbë ditën kur Ai do të shfaqet? Ai është si zjarri i shkrirësit, si soda e larësve. Ai do të ulet si ai që shkrin dhe pastron argjendin; do t’i pastrojë bijtë e Levit dhe do t’i rafinojë si arin e argjendin, me qëllim që ata të mund t’i ofrojnë Zotit një blatim me drejtësi. Atëherë oferta e Judës dhe e Jeruzalemit do të pëlqehet nga Zoti, si në kohët e shkuara, si në vitet e mëparshme.’ ”**

Vini re disa gjëra të rëndësishme në këtë pasazh – profeti Malakia parashikoi që në kohën para ardhjes së dytë të Krishtit se Zoti do të kryej një punë të madhe të pastrimit midis besimtarëve. Ky proces do t’i ndihmojë atyre të zhvillojnë një

karakter të përsosur të Krishtit. Ata do të jenë fitimtarë mbi mëkat dhe tundimeve në jetët e tyre. Dhe kjo do të jetë e mundur vetëm duke marrë përditë pagëzimin me Frymën e Shenjtë dhe duke përjetuar shfajësimin me anë të besimit në Krisht.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Çfarë duhet të përjetojnë besimtarët në jetët e tyre për t'u përgatitur për ardhjen e Krishtit?
2. Sipas Ellen. G. White, cila është nevoja jonë më e madhe?
3. Cilat dy gjëra nisis rizgjim midis besimtarëve?
4. Sipas profetit Malakia, çfarë do të ndodhi me besimtarët shkurt para ardhjes së Krishtit?
5. Si mund ta përjetojnë besimtarët pastrimin e Zotit?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju pastrojë sipas premtimit të Tij tek Malakia 3, duke përjetuar shfajësimin me anë të besimit në Krisht.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 38 - Njerëz të bekuar gjatë “shiut të parë dhe të fundit”

Ata që kanë për t'i mbijetuar sprovave të kohës së fundit dhe do të takojnë Krishtin në ardhjen e Tij të dytë, janë ata që janë rritur shpirtërisht gjatë “shiut të parë dhe të fundit”, pra derdhjes së fuqishme të Frymës së Shenjtë. Shiu i parë i Frymës së Shenjtë filloi në ditën e Rrëshajëve në shekullin e parë, dhe është ende i disponueshëm për çdo të Krishterë. Kur ne dëshirojmë të pagëzohemi me Frymën e Shenjtë, ne në fakt dëshirojmë bekimet e shiut të parë.

Çdo ditë ne duhet të përjetojmë këtë pagëzim të shiut të parë, në mënyrë që të piquemi shpirtërisht dhe të përgatitemi të marrim edhe bekimet e shiut të fundit, i cili do të përgatisë çdo të Krishterë për betejën e fundit dhe ardhjen e dytë të Krishtit. Shumë të Krishterë nuk e kuptojnë këtë nevojë, prandaj vazhdojnë të presin shiun e fundit duke shpresuar që kjo do t'i aftësojë të mundin tundimet dhe mëkatet në jetën e tyre. Por në qoftë se do vazhdojmë të mendojmë kështu, së shpejti do të jetë tepër vonë. Ellen G. White na paralajmëron: “Unë pash në vegim se shumë veta e refuzuan përgatitjen aq të nevojshme dhe me padurim prisnin kohën e “rilindjes” dhe derdhjen e Frymës së Shenjtë si shiun e fundit, me shpresë që kjo do t'i ndihmonte ata të “ngrihen” në ditën e Zotit dhe të jetojnë në praninë e Tij. Sa shumë veta ishin pa ndihmë në ditët e vuajtjeve! Ata kishin refuzuar përgatitjen e domosdoshme, prandaj nuk mund të merrnin bekimin e ripërtëritjes aq të nevojshme për çdo njeri për të jetuar në praninë e Zotit të shenjtë.” (Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, fq. 112)

Ne duhet të marrim fitoren mbi çdo tundim dhe mëkat në jetët tona, nëse dëshirojmë të marrim bekimet e shiut të fundit dhe derdhjen e Frymës së Shenjtë mbi ne. Në qoftë se mendojmë se problemi i mëkatit në jetët tona nuk është aq serioz, Satani tashmë na ka mashtruar. Ellen G. White e vërteton këtë duke shkruar: “Unë pash se asnjëri nuk përjetonte dot bekimin ripërtëritës të Frymës së Shenjtë, nëse nuk kishin mposhtur çdo mëkat, krenari, egoizëm, dashuri për këtë botë dhe çdo fjalë dhe veprim të gabuar.” (Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, fq. 112)

Edhe Pjetri shkruan: **“Pendohuni, pra, dhe kthehuni, që të shlyhen mëkatet tua, dhe që të vijnë kohët e flladit nga prania e Zotit.”** (Veprat 3:19)

Shiu i parë i Frymës së Shenjtë, që është pagëzimi i Frymës së Shenjtë është një proces i përditshëm i cili na përgatit për pjekuri shpirtërore në mënyrë që mund të marrim bekimet e shiut të fundit.

“Shiu i fundit, duke pjekur korrjen, ilustron hirin e Perëndisë i cili përgatit kishën për ardhjen e Birit të Tij.” (The Faith I live by, fq. 333)

Një pjekuri e përsosur shpirtërore me anë të pagëzimit të Frymës së Shenjtë gjatë shiut të parë, na nevojitet madje për të kuptuar dhe njohur derdhjen e Frymës së Shenjtë gjatë shiut të fundit.

“Në qoftë se nuk do të piqemi në pastërti dhe virtyt shpirtëror, ne nuk do të vinim re derdhjen e Frymës së Shenjtë si shiun e fundit. Kjo ndoshta do të ndodhi në zemrat e njerëzve rreth nesh, por ne as nuk do ta shohim, as nuk do ta përjetojmë.” (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, fq. 507)

Pikërisht, prandaj Zoti thërret çdo ditë bijtë e Tij për të marrë pagëzimin e Frymës së Shenjtë dhe për të refuzuar gjendjen e tyre të vakët të kishës së Laodikesë. Ne po i afrohem shumë shpejt ditës së derdhjes së Frymës së Shenjtë si dhe shiut të fundit. Për t’u përgatitur për këtë, Zoti ende na jep një thirrje dhe paralajmërim hirplotë. Vetëm ata që do të përgjigjen pozitivisht ndaj kësaj thirrjeje, do të marrin bekimet e shiut të fundit dhe do të jenë gati për ardhjen e dytë të Krishtit. Atë kohë ata do të jenë si Jezusi: **“Shumë të dashur, tani jemi bij të Perëndisë, por ende nuk është shfaqur ç’do të jemi; por dimë se, kur të shfaqet Ai, do të jemi të ngjashëm me Të, sepse do ta shohim se si është Ai.”** (1 Gjoni 3:2)

Ata që nuk do të përjetojnë bekimet e shiut të parë dhe të fundit, do të jenë si ata që nuk morën bekimet e shiut të parë në ditën e Rrëshajëve. Ata nuk do të kuptojnë se çfarë po ndodh dhe do të përqeshin ata që po përjetojnë plotësinë e bekimeve të shiut të parë dhe të fundit të Frymës së Shenjtë dhe plotësinë e fuqisë së Perëndisë.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Kur filloi shiu i parë i Frymës së Shenjtë?
2. Çfarë duhet të ndodhi në kohën e shiut të parë, pra pagëzimit të Frymës së Shenjtë, në mënyrë që ne të mund të njohim dhe përjetojmë bekimet e shiut të fundit?
3. Çfarë do të ndodhi nëse do të presim vetëm shiun e fundit duke shpresuar që atëherë Fryma e Shenjtë papritur do na aftësojë për të mposhtur çdo mëkat dhe tundim në jetët tona?
4. Për çfarë e përgatit të Krishterin shiu i parë dhe i fundit i Frymës së Shenjtë?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju ndihmojë të rriteni dhe të piqeni me anë të pagëzimit të përditshëm të Frymës së Shenjtë, në mënyrë që të mund të njihni dhe të përjetoni edhe bekimet e shiut të fundit.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 39 - Njerëzit që luten dhe agjërojnë

Ata që do të jenë gati për të takuar Jezusin, janë njerëzit që luten me gjithë zemër dhe agjërojnë. Ata janë besimtarë që ndjekin shembullin e Jezusit në çdo situatë të jetës, duke përfshirë edhe jetën e lutjes. Jezusi nisi shërbesën e Tij me një periudhë të lutjeve dhe agjërimit prej 40 ditësh. Ndonjëherë Ai kaloi tërë natë në lutje. I nevojitej lutja për të patur një lidhje të pandërprerë me Atin dhe për të marrë nga Ati forcë çdo ditë për të qëndruar fort në betejat e përditshme me Satanin.

Si përgjigje ndaj lutjes së pagëzimit të Jezusit, Ai mori mbushjen me Frymën e Shenjtë, dhe kjo ndodhi para se Ai të fillonte agjërimin prej 40 ditësh. **“Tani, si u pagëzua gjithë populli, edhe Jezusi u pagëzua; dhe ndërsa po lutej, qielli u hap dhe Fryma e Shenjtë zbriti mbi të, në trajtën trupore si të pëllumbit, dhe nga qielli erdhi një zë, që thoshte: ‘Ti je Biri im i dashur, në ty unë jam kënaqur!’ ”** (Luka 3:21-22) Pagëzimi me Frymën e Shenjtë ishte një ndodhi tepër e rëndësishme në jetën e Jezusit.

Njësoj do të jetë me ata që janë gati për ardhjen e dytë të Jezusit. Ata do të jenë njerëz të mbushur me Frymën e Shenjtë. Ata do të jenë besimtarë me një jetë të rregullt dhe të fortë lutjesh, sepse ata do të jenë mbushur me Frymën e Zotit, i cili është gjithashtu Fryma e lutjes: **“Do të derdh mbi shtëpinë e Davidit dhe mbi banorët e Jeruzalemit Frymën e hirit dhe të përgjërimit; ...”** (Zakaria 12:10) Fryma e Shenjtë do t’i japi atyre dëshirë për t’u lutur dhe për të vazhduar të luten. Fryma do t’i thërrasi ata që të luten, do të drejtojë lutjet e tyre, do t’i japin atyre besim dhe do të bëjë lutjet e tyre të fuqishme. Ata do të luten vazhdimisht në Frymë, siç thotë Pali: **“duke u lutur në çdo kohë dhe me çdo lloj lutjeje dhe përgjërimit në Frymën, duke ndenjur zgjuar për këtë qëllim me çdo ngulmim dhe lutje për të gjithë shenjtoret”** (Efesianëve 6:18)

Charles Finley, predikues i famshëm i shekullit XIX, njëherë ka thënë: “Nëse doni që të luteni me besim, siguroni që jeni duke ecur çdo ditë me Zotin. Atëherë Ai do ju tregojë për çfarë të luteni. Jini të mbushur me Frymën e Tij dhe Ai do ju japi mjaftueshëm për çfarë të luteni. Ai do ju japi aq frymë të lutjes, sa mund të mbajë trupi juaj fizikisht.” (Sermons and Gospel Themes, fq. 55.,57)

Kisha e Zotit e brezit të fundit e dinë se lutja lëshon fuqinë e Perëndisë. Pikërisht prandaj ata e shohin domosdoshmërinë e lutjes në jetët e tyre dhe për vazhdimin e punës së Zotit. Ata e dinë se që nga fillimi Zoti kishte vendosur të veprojë dhe të plotësojë planin e Tij nëpërmjet njerëzve. Ata e dinë kur Zoti dëshiron të bëjë diçka në tokë, sepse Zoti i nxit ata të luten për këtë gjë. Shumë pohime të Jezusit e vërtetojnë këtë. Në lutjen e Tij shembullore, Jezusi na mëson të lutemi: **“U bëftë vullneti Yt në tokë si në qiell.”** (Mateu 6:10) Kur Ai pa shumë njerëz duke vuajtur, zemra e Tij pati dhembshuri ndaj tyre dhe Ai tha: **“Lutjuni, pra, Zotit të të korrave, të dërgojë punëtorë në të korrat e Tij.”** (Mateu 9:38)

Gati për të takuar Jezusin do të jenë ata që do të jenë gati për të agjëruar. Kur Jezusi tha: “Kur të agjëroni...” (Mateu 6:16), Ai shprehu dëshirën që dishepujt e Tij të agjërojnë. Edhe Ellen G. White thekson rëndësinë e agjërimit: “Sot dhe tutje deri në ditën e ardhjes së dytë të Jezusit, populli i Zotit duhet të jetë i ndershëm, zgjuar dhe duke i mosbesuar vetes, por vetëm njohurisë së Zotit të tyre. Ata duhet të veçojnë ditë të caktuara, kushtuara vetëm për lutje dhe agjërim. Nuk ju kërkohet që të mos hani fare ato ditë, por që të hani me karar ushqim të lehtë.” (Counsels on Diet and Food, fq. 188.-189)

“Ne nuk mund t’ia lejojmë vetes të kemi besim të dobët; ne jemi në rrezik nëse mbajmë një qëndrim të shkujdesur, apatik dhe të plogët. Ne duhet të përdorim çdo mundësi edhe më të voglën, por para kësaj ne duhet të mendojmë thellë dhe të llogarisim me qetësi të gjitha rrethanat. Në këtë kohë nuk mjafton asnjë zgjuarsia njerëzore për të planifikuar dhe realizuar punën e Zotit. Shtrojin planet tuaja në duart e Zotit duke u lutur për ata tek Jezu Krishtin me zemra të përlulura, dhe duke ia dorëzuar rrugët tuaja plotësisht Atij.” (Selected Messages, vëll. 2, fq. 364)

Ata që do të jenë gati për të takuar Krishtin, janë ata që luten me zell dhe agjërim. Pikërisht në këtë mënyrë marrëdhëniet e tyre me Zotin do të bëhen më të forta, do forcohet edhe besimi i tyre dhe kuptimi i planit të Zotit për jetët dhe shërbesat e tyre, dhe duke i bërë më efikas për të mbaruar punën e Zotit. Në qoftë se dëshiron që të jesh bashkë me njerëzit e mbetur besnikë ndaj Zotit në ditët e fundit, gati për të takuar Zotin, duhet të bëhesh besimtari i cili është mbushur me Frymën e Shenjtë dhe i cili lutet dhe agjëron rregullisht. Kjo është rruga e vetme, rruga e Zotit. Nuk ka një rrugë tjetër.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Përshkruani jetën e lutjes së Jezusit.
2. Çfarë jep pagëzimi i Frymës së Shentjës për jetën tonë të lutjes?
3. Pse Zotit i nevojiten lutjet tona për të realizuar vullnetin e Tij?
4. Pse agjërimi ka një rol kaq të madh në jetën e Krishterë?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti t'ju nxis për t'u lutur dhe agjëruar.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.

Dita 40 - Njerëzit që respektojnë Fjalën e Zotit

Ata që do t'i mbijetojnë kohës së vuajtjeve para ardhjes së Krishtit, do të jenë ata që janë gati për të takuar Krishtin dhe që do të bazojnë çdo besim dhe veprim vetëm tek Fjala e Zotit. Bibla do të ketë një rol shumë të rëndësishëm në jetët e tyre, sepse ajo do t'u tregojë vullnetin e Zotit dhe do t'u forcojë për betejën e fundit. Ata do të kenë mësuar të vërtetën se **“njeriu nuk rron vetëm me bukë, por me çdo fjalë që del nga goja e Perëndisë.”** (Mateu 4:4)

Këta ndjekës të Zotit nuk do të kenë frikë nga ajo çfarë mund t'i bëjë Satani. Ne folëm më përpara se frika është e kundërta e besimit, që frika lejon Satanin të kontrollojë në jetët tona çdo gjë për të cilën kemi frikë. Në vend të kësaj ne duhet të kemi një besim të plotë tek Fjala e Zotit. Mbani mend se besimi nuk do të thotë të besoni që Zoti *mund* të bëjë diçka, por që Ai *do ta bëjë* atë.

Besimtarët e vërtetë të kohës së fundit do të kenë sigurinë e Gjonit: **“Kjo është siguria që kemi përpara tij: nëse kërkojmë diçka sipas vullnetit të tij, ai na e plotëson.”** (1 Gjoni 5:14)

Por për të zhvilluar një besim të tillë, është e domosdoshme të njohim mirë Fjalën e Zotit, Biblën. Ne duhet të studiojmë Biblën dhe të mendojmë rreth saj “ditë e natë” (Jozueu 1:8). Vetëm atëherë ecja jonë do të jetë plot fitore dhe begati. Atëherë do të jemi si **“një pemë e mbjellë gjatë brigjeve të ujit, që jep frytin e tij në stinën e tij dhe të cilit gjethet nuk i fishken; dhe gjithçka bën do të ketë mbarësi.”** (Psalmi 1:3)

Fjala e Zotit ka një rol të madh në fitoren mbi tundimet dhe mëkatet. Ajo na informon se çfarë është mëkati: **“... Mëkatin unë nuk do ta kisha njohur, veç se me anë të ligjit; sepse unë nuk do ta kisha njohur lakminë, po të mos thoshte ligji: ‘Mos lakmo!’ ”** (Romakëve 7:7) Por jo vetëm kaq, Bibla gjithashtu na premtan se do ta mposhtim mëkatin me anë të besimit.

Pali e quan Fjalën e Zotit “Shpata e Frymës” (Efesianëve 6:17). Fjala greke e përkthyer si “Fjala” është “rhema”, që nënkupton një fjalë të shprehur. Pra, Fjala e Zotit e shprehur me besim do të ndryshojë jetët tona. Kjo është e nevojshme për t'u bërë më të ngjashëm me Jezusin si në karakter, po ashtu në shërbesë. Edhe Jezusi Vetë foli rreth kësaj: **“Sepse ju them në të vërtetë se**

nëse dikush do t’i thotë këtij mali: ‘Luaj vendit dhe hidhu në det,’ dhe nuk do të ketë dyshime në zemër të vet, por do të besojë se ajo që po thotë do të ndodhë, çdo gjë që të thotë do t’i bëhet.” (Marku 11:23)

Vini re se Jezusi nënvizon sa e rëndësishme është që të shprehim çfarë besojmë që do të ndodhi. Kur ne shpallim vullnetin e Zotit, ashtu siç na zbulon Bibla, dhe besojmë në atë çfarë po themi, atëherë vërtetë kjo do të bëhet në jetët tona. Fjala e Zotit e shprehur me besim është një armë e fuqishme.

Ellen G. White shkruan rreth fuqisë së Fjalës së Zotit: “Jeta e krijuar me anë të Fjalës së Perëndisë, në mënyrë të ngjashme është mbajtur gjallë. Njeriu rron me çdo fjalë që del nga goja e Perëndisë.” (Education, fq. 126)

Fuqia e Zotit nuk njeh kufi për të na ndryshuar në ngjashmërinë e Krishtit. Besimi në premtimet e Perëndisë na siguron fuqinë e Frymës së Shenjtë në jetët tona. Kur ne do të mësojmë të përdorim armët shpirtërore, atëherë do të jemi të aftë të shkatërrojmë çdo fortesë shpirtërore, emocionale dhe fizike të Satanit, që ai ka vendosur të ndërtojë në jetët tona.

“Sepse armët e luftës sonë nuk janë prej mishi, por të fuqishme në Perëndinë për të shkatërruar fortesat, që të hedhim poshtë mendimet dhe çdo lartësi që ngrihet kundër njohjes së Perëndisë dhe t’ia nënshtrojmë çdo mendim dëgjuesës së Krishtit.” (2 Korintasve 10:4-5)

Mbani mend se pikërisht para ardhjes së Krishtit, Satani do të mashtrojë shumë njerëz duke i drejtuar ata larg e më larg Perëndisë. Ata do të jenë të humbur. Mashtrimi do të jetë aq i fuqishëm sa, po qe e mundur, të mashtrohen madje të zgjedhurit (Mateu 24:24). Është shumë e rëndësishme që të interpretoni saktë dhe të pranoni Fjalën e Zotit, në mënyrë që të përgënjeshtrooni mashtrimet e ditëve të fundit.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

1. Pse është Fjala e Zotit kaq e rëndësishme për të Krishterët?
2. Si e quan Pali Fjalën e Zotit?
3. Si e përshkruan Fjalën e Zotit Ellen G. White?
4. Sa e rëndësishme është Fjala e Zotit në jetën tënde?

Koha për t'u lutur

Telefononi partnerin tuaj të lutjes dhe diskutoni rreth materialit të ditës së sotme. Së bashku me partnerin e lutjes, lutjuni Zotin:

1. që Zoti t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
2. që Zoti t'ju mbushi me Frymën e Tij ju dhe tërë kishën e Tij.
3. që Zoti të mbjellë në zemrën tënde dëshirën që të studiosh më shpesh dhe më seriozisht Fjalën e Tij, Biblën.
4. për tërë personat në listat tuaja të ndërmjetësimit.